

Giới thiệu Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại

Những độc giả yêu thích thể loại truyện xuyên không hẳn sẽ rất thích thú với những tình tiết trong truyện và những nhân vật xuất hiện trong đó; vẫn là câu chuyện hoán xác đổi hồn, vượt qua thời gian, không gian và những thứ gọi tên là định mệnh để chính mình trải nghiệm những điều mà ít ai ngờ hay lường trước được. Tác giả Hàn Thiên Mạch Hương đã gửi đến bạn đọc truyện xuyên không khá lý thú Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại để thấy được sự lợi hại của nàng.

Đêm đông phòng hoa chúc, khi phù dung trường ẩm “Vương gia, người xác định người có cái năng lực kia?” Một câu nghi ngờ, làm cho ma ồm Vương gia hóa thân thành sói, đem nàng ăn làm mạt tịnh thì không nói làm gì, đã vậy còn bỏ lại một câu “Hương vị không sai, chính là hợp khẩu vị bốn vương”. Dựa vào! Hương vị không sai? Sắc bĩ không biết xấu hổ, xem ta không chính chết người!

Vì thế, ngày thứ hai, trên cửa phòng Vương phi có một khối mộc bài “Vương gia cùng cầu không thể đi vào” Bạch Surong Surong chỉ chỉ vào con chó nhỏ nằm úp sấp cạnh cửa, quang ánh mắt khiêu khích về phía nam tử anh tuấn ngoài cửa. Hắn thật là bá đạo, mỗi nam tử lại hướng về phía nàng yêu nghiệt cười “Surong nhi, người chờ bốn vương! Nga, tốt nhất là tắm rửa sạch sẽ ở trên giường chờ!”

Bạch Surong Surong, gió đêm lãnh liệt cửa trên làn da non mịn của nàng nhưng nàng không có cảm giác đau. Ngay tại mấy ngày trước, Hoàng thượng triệu nàng tiến cung, khi nói cho nàng biết sẽ gả nàng cho Hạo Vương, nàng là vui vẻ cỡ nào! Mẫu thân từng nói với nàng, sẽ có một ngày, Surong Surong sẽ gặp người mình thích, sau đó cùng hắn sinh sống hạnh phúc, đến bạc đầu.

Nàng nguyên tưởng rằng, chính mình thật sự đợi được ngày đó, nàng thích hắn như vậy, thích nhiều năm như vậy! Nàng cũng không phải không biết hắn thích Vân Tịch, nàng căn bản không cầu xa cái gì, chỉ cần có thể gả cho hắn là tốt rồi, chỉ cần có hắn bên người là tốt rồi. Nhưng mà... Hạo vương thế nhưng muốn cự tuyệt hôn ước! Vậy truyện này sẽ có cái kết như thế nào, đoạn tình này sẽ đi về đâu.

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Hủy Bỏ Hôn Ước

Mây đen che đi ánh trăng.

Một đạo thân ảnh trắng thuần bôn chạy ở trên ngã tư đường yên tĩnh.

“Hạo vương hôm nay hướng Hoàng thượng cự tuyệt hôn sự cùng Surong Surong, Hoàng thượng cũng không có thái độ gì, nói, chỉ cần Surong Surong đồng ý, thì cộc hôn sự này coi như từ bỏ”

“Ngày mai, Hạo vương sẽ đến, tự mình nói cho Surong Surong việc giải trừ hôn ước”

“Hạo vương còn nói, người hắn muốn kết hôn là Tịch nhi, thỉnh cầu Hoàng thượng tứ hôn”

....

Lời nói của Bạch thượng thư cứ vang vọng bên tai, một lần lại một lần, giống như roi quất vào tâm Bạch Surong Surong, gió đêm lãnh liệt cửa trên làn da non mịn của nàng nhưng nàng không có cảm giác đau.

Ngay tại mấy ngày trước, Hoàng thượng triệu nàng tiến cung, khi nói cho nàng biết sẽ gả nàng cho Hạo Vương, nàng là vui vẻ cỡ nào!

Mẫu thân từng nói với nàng, sẽ có một ngày, Surong Surong sẽ gặp người mình thích, sau đó cùng hắn sinh sống hạnh phúc, đến bạc đầu.

Nàng nguyên tưởng rằng, chính mình thật sự đợi được ngày đó, nàng thích hắn như vậy, thích nhiều năm như vậy!

Nàng cũng không phải không biết hắn thích Vân Tịch, nàng căn bản không cầu xa cái gì, chỉ cần có thể gả cho hắn là tốt rồi, chỉ cần có hắn bên người là tốt rồi.

Nhưng mà...

Hạo vương thế nhưng muốn cự tuyệt hôn ước!

Hắn không thích nàng!

Hắn không cần nàng!

“A...!” Cước bộ bị hòn đá trụ lại, Bạch Surong Surong té ngã trên đất, mặt đường thô ráp phá rách bàn tay mịn màng, thấm ra nhè nhẹ máu tươi.

Bạch Suong Suong cắn chặt môi, cố gắng không để chính mình khóc ra, nhưng nước mắt vẫn một mảnh mờ hồ như trước.

“A, tiểu muội muội, đã trễ thế này, sao lại ở đây một mình?” Một đạo thanh âm đáng khinh truyền đến. Bạch Suong Suong trong lòng cả kinh, mau chóng ngồi dậy, xoa xoa nước mắt, thế mới thấy trước mặt không biết khi nào có hai nam nhân cao lớn.

Nàng co rúm lại, mâu trung tinh xảo chứa đựng nước mắt, thật là chọc người triu mến, hai nam nhân nhìn bộ dáng của nàng, cũng không dám tin mở to hai mắt.

Thế nhưng gặp được mặt hàng xinh đẹp như thế!

Hai người liếc nhau, trong lòng nảy nở tà niệm.

“Các người... Các người muốn làm gì?” Bạch Suong Suong sợ hãi hỏi.

Sớm biết như thế này, nàng sẽ không một mình chạy ra ngoài.

Nam nhân liếm liếm môi, bước tới gần nàng một bước, cười dâm “Tiểu muội muội, đừng sợ, chúng ta sẽ không thương tổn người”

Bạch Suong Suong đương nhiên không tin tưởng lời nói của hắn, nàng cắn chặt môi, đem tay thu lại phía sau, sau đó bất ngờ túm một nắm đất cát hướng tới nam nhân không kịp phòng bị.

“A!!” Nam nhân thật không ngờ nàng dùng chiêu đó, không có gì phòng bị liền bị không ít hạt cát bay vào trong mắt, ben nhọn đau đớn làm cho hắn đau thối ra thành.

Bạch Suong Suong nhân cơ hội chạy trốn, tên còn lại phục hồi tinh thần, cũng bất chấp chính đồng bạn của mình đang thống khổ tru lên, mắng một tiếng liền đuổi theo Bạch Suong Suong.

Cuối mùa thu, đêm rất lạnh nên ngã tư đường vốn không có người, chỉ có vài cái đèn lồng linh linh ở dưới mái hiên, trong gió lạnh tản ra ánh sáng mờ nhạt.

Bạch Suong Suong sợ hãi chạy về phía trước, nàng muốn về nhà, nhưng, bên trong bối rối, nàng thậm chí không phân biệt được hướng nào mới là đường về nhà.

Hơn nữa, cho dù đi về nhà thì phải làm thế nào đây?

Hạo vương không cần nàng, nàng cuối cùng cũng vẫn chỉ có một người.

Chưa xót như thủy triều vọt tới, Bạch Suong Suong dưới chân mềm nhũn, thân mình không chịu khống chế té ngã về phía trước, cái trán đụng trúng một khối đá, đau nhức truyền đến, ý thức của nàng trong nháy mắt bị hắc ám cắn nuốt.

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: An Thị Hoảng Sợ

“Xoẹt!!” Thanh âm vải dệt bị xé rách vang lên trong bóng đêm, rõ ràng như vậy.

“Mẹ nó, thật đúng là cái nữ nhân!” Dưới bóng cây nồng đậm, hai nam nhân nửa người quỳ trên mặt đất, trong đó một người ngồi trên người Bạch Suong Suong đã ngất xỉu đi, hai tay trực tiếp đem áo khoác nàng xé rách, lộ ra áo sơ mi tuyết trắng.

Cổ áo hở ra một nửa lộ ra da thịt trắng mịn như ngọc, nam nhân ánh mắt tối sầm lại, toát ra xích lô dục vọng, hạ phúc cũng lập tức nóng rực đứng lên.

“Đêm nay thật đúng là gặp may mắn, gặp được một cái hàng thượng đẳng đẹp như vậy!” Nam nhân liếm liếm môi, bàn tay to không sạch sẽ xoa lên đôi tuyết cơ mê người vô cùng, xúc cảm tinh tế nhìn không được cảm thán.

Tên còn lại đồng dạng hưng phấn “Chắc, đợi lát nữa trăm ngàn lần dùng đem nàng làm chết. Con nhóc xinh đẹp như vậy, đến lúc đó bán cho Túy hồng lâu thì xác định cũng có thể bán với giá tốt! Có bạc, Ca Lường ta còn có thể khoái hoạt một thời gian!”

“Đừng!”

“Ha ha ha...!”

Bạch Sương Sương mơ hồ có cảm giác tay người đang ở trên người nàng làm cấn vuốt ve, theo hai bên má trượt đến xương quai xanh, giống như rắn bò sát trên người nàng thật ghê tởm

Hai nam nhân đắm chìm trong sắc đẹp như trước, không chú ý tới con ngươi dưới mí mắt của Bạch Sương Sương giật giật. Da thịt không thể thỏa mãn cho bọn họ, thân thủ liền muốn đem áo sơ mi của nàng cởi bỏ.

Nhưng...

Tay hắn còn chưa đụng tới cổ áo nàng, thì cổ tay đã bị người mạnh mẽ cầm, lực đạo mạnh như vậy, xương cổ tay hắn cơ hồ muốn bị bóp nát.

“A! Tay của ta... Tay!” Hắn hô to, hoảng sợ nhìn về phía dưới thân nguyên bản là Bạch Sương Sương không hề hay biết.

Trái tim mạnh mẽ chấn động, kia trong nháy mắt, hắn chỉ cảm thấy có tầm mắt lạnh băng bắn trúng, cương tại chỗ không thể động đậy.

Sống nhiều năm như vậy, hắn chưa bao giờ gặp ánh mắt lạnh như băng lại vô tình đến như vậy, làm cho người ta kinh hồn táng đảm!

Hắn bối rối muốn giãy khỏi sự giam cầm của Bạch Sương Sương, còn không quên hướng tới nam nhân bên cạnh bị dọa ngốc rống to “Con mẹ nó, ngươi còn phát愣 cái gì! Còn không mau đem nàng rút ra cho ta!”

Nam nhân dờ dẩn gật gật đầu, phục hồi tinh thần tiến lại hỗ trợ, Bạch Sương Sương mâu quang nhú lại, đáy mắt hiện ra một chút đỏ sậm quỷ dị, trong bóng đêm, dày đặc thị huyết, giống như sứ giả từ địa ngục đến lấy mạng.

Tay Bạch Sương Sương dùng lực một chút, lấy một tay khóa nam nhân ngồi trên người bỏ ra, nhanh nhẹn giống như báo săn nhảy dựng lên, người sau bị ném thật mạnh xuống đất, nhất thời rơi đến đầu hắn choáng váng, trong mắt chỉ thấy một mảnh mơ hồ.

Nam nhân muốn hỗ trợ bị một màn này làm cho sợ không dám động, hắn chưa bao giờ thấy qua cô gái khủng bố như thế, thả, nàng lúc trước rõ ràng vẫn nhu nhược như vậy, chỉ có biết chạy trốn sao.

Ai lại nghĩ đến, nàng vừa tỉnh dậy, nhưng lại biến hóa lớn đến như thế! Làm cho đáy lòng hắn dâng lên một mảnh hàn ý!

Liếc mắt nhìn đồng bạn trên đất chật vật không chịu nổi, hắn nuốt nuốt nước miếng, rõ ràng nhận thức thấy, trước mắt tốt nhất

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Thế Nhưng Xuyên Qua

Bạch Sương Sương giương như biết được ý nghĩ trong lòng hắn, khi hắn vừa đứng lên tính chạy trốn, nàng bỗng dung đem tầm mắt chuyển qua trên người hắn.

Trăng không biết khi nào đã phá tan mây đen, quang mang sáng tỏ dừng ở trên người nàng, theo nhánh cây chớp lên như ẩn như hiện, áo sơ mi ngân bạch phản xạ như mang theo hàn quang. Cái trán của nàng bởi vì lúc trước chấn thương mà chảy máu, máu đỏ sậm trơn bóng theo hai má, một giọt không tiếng động rơi xuống trong bùn đất màu đen, sợi tóc hỗn độn che đi hơn phân nửa dung nhan của nàng, đủ phát hiện ra đôi mắt quỷ dị huyết sắc.

Bên môi duyên dáng dơ lên một chút lưu tinh tươi cười, dung nhan tuyệt sắc đẹp đến kinh tâm động phách!

Hắn là gặp được tiên nữ sao?!

Trong phút chốc, nam nhân thậm chí quên việc muốn chạy trốn đi!

Thân ảnh người trước mắt chợt động, hắn thậm chí không có thời gian phản ứng, giây tiếp theo, cổ họng yếu ớt bị người nắm, đầu ngón tay cắm sâu vào, như móng vuốt chim ưng, nam nhân nghe được thanh âm xương cốt vỡ ra từng đoạn vang lên ở bên tai.

Đúng là thanh thúy êm tai như vậy!

Chính là, hắn không có cơ hội nghe được lần thứ hai nữa!

Bạch Sương Sương chán ghét buông tay ra, nam nhân tắt thở sớm không có chống đỡ liền ngã xuống, đến khi chết đi, hắn vẫn tròn to mắt, giống như nhìn thấy dung nhan diễm tuyệt thiên hạ của người nọ như lúc trước.

Mất thấy Bạch Sương Sương dễ dàng giết một người, nam nhân phía trước bị ngã trên mặt đất không động đậy hoảng sợ không thôi, hắn liều mạng

trườn trên mặt đất, muốn rời xa nơi ma quỷ này!

Nhưng mà, từ thân lại đi theo nàng mang theo lúm đồng tiền tuyệt mỹ mê hoặc thể nhân, đi dưới ánh trăng, từng bước tao nhã về phía hắc, từng bước một, giống như muốn chặt đứt thần kinh yếu ớt của hắc!

“Người đừng lại đây... Không cần... Là ta sai lầm rồi!” Hắc đối với Bạch Sương Sương đập đầu, dùng sức đập đầu trên mặt đất, phát ra âm thanh thùng thùng, ở đây ban đêm yên tĩnh, quỷ dị khôn cùng làm cho người ta sợ hãi.

Bạch Sương Sương dừng lại cước bộ, cúi đầu xuống, nhìn nam nhân như chó nhà có tang, đáy mắt lộ thật sâu chán ghét.

“Người, đáng chết!” Nhẹ nhàng ba chữ theo đôi môi đỏ bùng phun ra, nam nhân như bị người ném vào hầm băng, cả người chợt cứng ngắc, ngay cả máu đều ngưng trệ ở trong mạch máu.

Hắc ngẩng đầu, chỉ thấy từ thân đứng đối diện hắc mỉm cười, nhiếp đoạt hồn phách, làm cho hắc cam tâm tình nguyện giao ra linh hồn của chính mình...

Người dưới chân đã muốn không có hô hấp, vỗ vỗ tay, Sương Sương mới bắt đầu đánh giá hoàn cảnh bốn phía xung quanh.

Nàng nhớ rõ, nàng nguyên bản đang làm nhiệm vụ, nhưng lại xuất hiện việc ngoài ý muốn, làm cho bom trước tiên nổ mạnh, nàng căn bản không kịp rút lui, liền bị biển lửa cắn nuốt.

Cúi đầu nhìn quần áo ở trên người, lại nhìn hai nam nhân nằm trên đất kia, mới giật mình, nàng ý thức được mình tội cùng đã xảy ra chuyện gì.

Nàng, Bạch Sương Sương, Vương bài sát thủ thế kỉ 21, thế nhưng xuyên qua!

Chuyện tình không thể tưởng tượng, thế nhưng thật sự tồn tại!

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Chẳng Lẽ Lại Muốn Chết Một Lần Nữa?

Nàng không dám tin từng lớn con người, hai chân dờ dẫm cứng ngắc mà bước đi, cũng không biết nên đi chỗ nào.

Nhưng nàng không đi được bao xa, trái tim phút chốc bị một trận co rút nhanh, nàng đem tay ôm ngực, tim chợt đập gia tốc, truyền đến đau đớn kịch liệt, cơ hồ trong nháy mắt muốn đem toàn bộ khí lực của nàng hút ra. Sương Sương thân mình mềm nhũn, vô lực té ngã trên đất.

Hết thảy quá mức đột nhiên, làm cho nàng trở tay không kịp, nàng không biết đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì nữa, nàng rõ ràng xuyên qua, linh hồn sống nhờ trong thân thể người khác.

Dựa vào! Chẳng lẽ muốn chết một lần nữa?!

Đau đớn càng ngày càng mãnh liệt, đầu óc cũng theo đó mà càng đau, vô số trí nhớ mạnh mẽ tiến vào trong óc, lượng tin tức quá lớn khiến cho nàng không thể thừa nhận.

Sương Sương phun ra một ngụm máu tươi, ý thức được một khắc cuối cùng, một chút mơ hồ thấy một thân ảnh màu trắng đang tới gần.

Chính là, nàng đã mất lực không còn thấy rõ...

.....

Mình giới...

“Có làm hay không? Nàng liền chết như vậy?” Tuấn mỹ nam tử một thân hắc y nhìn chăm chăm vào hình ảnh ảo, anh khí ni cao gầy.

Ở bên cạnh hắc, Bạch Vô Thường hạp hạp mồm, bạc môi giờ lên, tao nhã mê người “Đại ca, thế này mới chỉ là mở màn, nàng làm sao có thể chết như vậy a?”

Hắc Vô Thường sừn mừn “Vậy đây là có chuyện gì?”

“Ai ngờ nàng lại cường hãn như vậy?!” Bạch Vô Thường sờ sờ cằm “Vốn an bài người tốt đi cứu nàng, kết quả là chính nàng liền đem mọi chuyện giải quyết, nếu ta không nhúng tay, không biết nàng còn nháo ra chuyện gì!”

“Àn?” Hắc Vô Thường cầm một quyển sách trên tay lật xem, mày kiếm nhíu lại “Nguyên lai là như vậy a”

Lắm nhắm nhìn vào cuốn sách trong tay, ánh mắt đảo qua chữ viết rồng bay phượng múa phía trên “Chắc, lần này Diêm vương phi chúng ta cũng tuyển cho nàng không ít mỹ nam a!” Hắc Vô Thường khép sách lại, đôi mắt thâm thúy lóe ra quang mang quý dị “Bất quá, một việc này đúng là so với việc trên mạnh hơn nhiều, vừa ra liền tìm việc làm cho chúng ta”

Bạch Vô Thường cười cười, nói “Diêm Vương phi chúng ta nhìn trúng nàng ở điểm này, mới lựa chọn nàng, chế tạo một chút tâm ý thôi”

“Mặc kệ nói như thế nào, ta càng xem trọng một cái này” Hắc Vô Thường mâu trung nhảy lên hỏa diễm u lam địa ngục “Bất quá, sao lần này không thông tri trước cho nàng khi bị lựa chọn?”

“Đại ca không biết như vậy cũng là có ý tứ sao?”

“Không biết, vĩnh viễn mới là lực hấp dẫn tốt nhất” Bạch Vô Thường tươi cười thâm thúy.

“Chúng ta, tốt chờ xem diễn đi!”

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Cuộc Sống Mới

Ánh mặt trời hơi lờ lờ, trong hoa viên, sương mù mỏng manh còn chưa tiêu tán, giống như lớp lụa mỏng màu xanh bao quanh phủ, giọt sương trong suốt lặng yên âm ướt trên bông hoa phù dung nở rộ.

Không khí lành lạnh mang theo mùi hoa quế dễ ngủ, xuyên qua cửa sổ bị đóng, mang đến một mùi thơm thanh khiết.

Gió nhẹ nhàng lay động lớp màn lụa mỏng, ôn nhu mon trườn da thịt tinh tế bóng loáng của nữ tử, ngứa.

Tay giấu dưới lớp chăn thêu hoa nhẹ nhàng giật giật, lông mi dày đặc cong vút nhẹ nhàng rung động, đây là điềm báo nàng sắp sửa tỉnh lại.

Sau một lát, lông mi đình chỉ rung động, Bạch Sương Sương mạnh mẽ mở mắt ra, ánh sáng sáng ngời làm cho nàng nháy mắt không khỏe, bàn tay che ở trước mắt, để cho hai tròng mắt thích ứng ánh sáng, đập vào mắt đầu tiên là một lớp sa màn màu sắc rực rỡ, tinh xảo đẹp đẽ quý giá.

Nhìn trang sức cổ kính như thế, Sương Sương giật mình sửng sốt chớp mắt một cái, từ trên giường ngồi dậy, mâu quang lướt qua bốn phía, xuyên thấu qua lớp lụa mỏng, có thể thấy bài trí trong phòng đồng dạng đều là đồ cổ.

Hạp hạp mâu, Sương Sương duyên dáng khoe môi nổi lên nhợt nhạt cười.

Nguyên lai, nàng còn chưa chết!

Xem ra, ông trời đối với nàng quả không sai!

Tuy rằng nàng cũng không hiểu được, kia thành linh đau đớn là xảy ra chuyện gì, nhưng hiện tại, nàng rất khỏe, thân thể giống như trước kia đều rất tốt.

Không, phải nói là rất tốt mới đúng!

Khởi thân thể này từ trên xuống dưới, độ mềm dẻo rất tốt, nàng có thể cảm nhận được, trong thân thể của nàng có chứa lực lượng nào đó, chính là giờ phút này, còn không biết có thể khống chế cùng sử dụng như thế nào.

Huyệt thái dương ần ần đau, Sương Sương dùng ngón trỏ nhẹ nhàng xoa, trong khoảng thời gian nàng mê man, đại bộ phận trí nhớ chủ thân thể này đều lưu lại trong đầu nàng.

Trường hợp là, nàng cũng tên là Bạch Sương Sương, là Tam tiểu thư Thượng thư đương triều Bắc Hạ hoàng triều, tính tình quá mức nhu nhược, hơn nữa cũng không được sủng ái, bởi vì lúc trước nàng 16 tuổi, trên cơ bản không ở nhà ngọc quá vài ngày.

Tối hôm qua Bạch Sương Sương vì nghe được người trong lòng mình muốn cùng mình giải trừ hôn ước, không nghĩ cũng không dám đối mặt, liền ở trong nhà lên chạy ra ngoài, cũng không nghĩ trên đường gặp phải lưu manh, thời điểm chạy trốn liền đập đầu vào tảng đá, sau đó liền chết. Trùng hợp với chính mình ở hiện đại cũng bị sai lầm mà chết.

Kết quả, âm dương sai kém, linh hồn của nàng đi tới nơi này, trở thành Bạch Sương Sương cổ đại, cho nên mới có thể tiếp tục sống sót...

Trong đầu phút chốc nhớ đến một câu: Kỳ đến chi, tắc an chi.

Nàng là Bạch Sương Sương không gì là không làm được!

Vô luận ở đâu, nàng có thể làm cho cuộc sống được tiêu sái phấn khích!

Sương Sương vì hạp màu, môi nở lên một nụ cười nhợt nhạt, đẹp như hoa phù dung nở trong hoa viên.

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Người Thục Kinh Ngạc?

Đúng lúc này, cửa gỗ khắc hoa rất nặng bị người nhẹ nhàng đẩy ra, Sương Sương nghe được tiếng vang, màu quang chợt sắc bén.

“Tiểu thư, người tỉnh?!” Tiểu nha hoàn vừa vào buồng một chén được nóng hôi hổi, vừa thấy Sương Sương ngồi ở trên giường, kinh hô một tiếng, được trong tay cũng thiếu chút nữa đánh nghiêng.

Sương Sương nhú mày nhìn nàng, tinh mâu híp lại, một lát sau đáy mắt xoẹt qua hiểu rõ.

Đúng rồi, đây là phòng Bạch Sương Sương, khó trách nàng vừa tỉnh liền thấy nơi này không hiểu có loại quen thuộc.

Sương Sương nhìn nàng, đưa ngón tay vén lớp lụa mỏng, cảm lấy áo choàng trắng thuần có thêu bạch mai một bên choàng lên người, tựa tiểu phi tiểu hoi “Như thế nào, nhìn thấy ta tỉnh, người thục ngạc nhiên? Từ Diên?”

Nha hoàn bị gọi là Từ Diên mặc một thân quần áo xanh biếc, sơ song hoàn kế, bộ dáng thanh tú, ước chừng mười lăm tuổi, là nha hoàn được an bài đến đây hầu hạ Bạch Sương Sương khi nàng hồi phủ. Từ Diên tuổi còn nhỏ, tính tình cũng có vài phần khiếp nhược, tuy rằng Bạch Sương Sương ngày thường đối đãi nàng không sai, nhưng bởi vì Bạch Sương Sương ở trong phủ không được sủng, thường xuyên bị người khi dễ, Từ Diên bởi vậy cũng không dám cùng nàng quá mức thân cận.

Tối hôm qua nhìn thấy Bạch Sương Sương choáng váng mê man bất tỉnh được người đem về, quần áo hỗn độn, trên người còn nhiễm huyết, Từ Diên lại thấy thể đau lòng thay nàng. Nàng ở trong phòng canh chừng một đêm, sáng nay nghĩ đến được mà đại phu giao cho, thể mới đi ra ngoài sắc thuốc.

Đại phu lúc ấy nói trắng ra là Sương Sương mạch tượng rất loạn, chẩn không ra nguyên nhân gây mê, có tỉnh lại hay không cũng không thể kết luận, Từ Diên cũng không nghĩ tới chỉ mới một nén nhang mà nguyên bản Bạch Sương Sương còn hôn mê liền tỉnh.

Bất quá, so với chuyện này, Bạch Sương Sương giữ khí nói chuyện càng làm cho Từ Diên kinh ngạc. Từ khi nàng bị đem đến hầu hạ bên người Bạch Sương Sương, nàng vẫn ôn nhu nhược nhược, ngay cả thanh âm nói chuyện cũng không nặng hơn một phần. Nàng ngờ ngác nhìn Bạch Sương Sương, ánh mắt trát cũng không trát, miệng cũng khê nhếch, một bộ dáng không dám tin.

“Đương nhiên không phải...” Từ Diên tính tình nhát gan, làm việc vẫn thật cẩn thận, mắt thấy mặt Bạch Sương Sương lộ vẻ không hồn giận, trong lòng ngay cả cảm thấy kì quái, cũng vẫn vội vã giải thích trong sạch.

Dù sao, nàng cũng là Tam tiểu thư Bạch phủ.

“Ngà?” Sương Sương quay người, trên trán còn quấn mấy vòng băng gạc trắng, để tóc dài tùy ý tán trên người, ánh sáng mặt trời chiếu vào người nàng, chẳng những không có lo lắng, ngược lại còn sinh ra một tia khí băng tuyết, Từ Diên trong lòng hoảng hốt, vội vàng quỳ xuống “Tiểu thư, ta không phải cái ý tứ kia, thật sự, tiểu thư, ta...”

Nàng bối rối giải thích, bởi vì sốt ruột mà nói năng lộn xộn, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, nước mắt đảo quanh hốc mắt. Kỳ thật, nàng cũng không biết vì sao mình lại sợ hãi như vậy, dù sao chỉ cần nàng vừa thấy Bạch Sương Sương đến bây giờ, liền cảm thấy đại loạn.

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 7: Hai Cái Cực Đoan

Sương Sương nâng tay xuống, tinh mâu lạnh lùng quét “Người làm cái gì vậy? Ta chỉ hỏi người một câu, người chi tiết nói là được rồi, quỳ xuống làm gì?”

Từ Diên tuy rằng hầu hạ bên người Bạch Sương Sương, nhưng luận điểm trung tâm, nàng không tính là nha hoàn tin cậy, Sương Sương thái độ như thế,

coi như là nhắc nhở nàng một chút, làm cho nàng trong lòng hiểu được, chủ tử này cũng không phải là bình hoa để cho đẹp mặt.

Từ Diên cắn cắn môi, nhìn xuống nước mắt “Ta, tiểu thư... Ta” Nàng đứt quãng, một câu nói cũng không rõ ràng, Surong Surong cũng không thể để nàng cứ như vậy, nhíu mi lại, ngón tay nhu nhu huyết thái dương “Tốt lắm, ngươi cũng đừng quỳ, ta đã đói bụng, ngươi đi nhanh lấy về đây một chút”

Nàng nhớ rõ, Bạch Surong Surong vị cũng không tốt lắm, ẩm thực không theo quy luật liền hơi khó chịu, nàng cũng sẽ không bạc đãi thân thể mới này.

“Nga, hảo” Từ Diên thấy nàng cũng không làm khó dễ, chạy nhanh lau nước mắt, đứng dậy đi phòng bếp chuẩn bị điểm tâm cho nàng.

“Đem được trên bàn cũng lấy đi, ta không cần này nọ” Nghe mùi thuốc đông y là nàng liền chỉ muốn nôn lên, còn nữa, nàng lại không bệnh, không tất yếu phải uống nát thuốc đen thùi kia, Từ Diên giật mình, cũng không dám nói thêm cái gì, liền đem được bụng ra ngoài.

Chân bước ra cửa phòng, Từ Diên bây giờ mới dám thở khí ra.

Tiểu thư hôm nay, thật sự rất tò mò quá, cũng tốt...

Lãnh...

.....

Thời tiết cuối mùa thu ngày càng đẹp mỹ lệ, ánh mặt trời sáng lạn, trời trong xanh, mây trắng từ từ trôi, hoa phù dung trong hoa viên cùng nhiều loại hoa khác đều nở rộ, thời tiết nhẹ nhàng khoan khoái, chim khách đứng ở trên đầu liễu rủ kêu.

“Tiểu thư... Các vị tiểu thư đến đây” Từ Diên từ ngoài cửa đi vào, có chút kích động nhìn Surong Surong, nhọc nhọc nói một câu, ánh mắt có vài phần lo lắng.

Surong Surong buông chén trà, ánh mắt tà tà vọng liếc nàng một cái, đối với sự khiếp nhược của nàng không thể vừa lòng, lạnh lùng nói “Đến thì đến, ngươi sợ cái gì? Chẳng lẽ vài người các nàng có thể đem ngươi ăn?!”

Thật đúng là không có tiền đồ!

Surong Surong trong lòng hừ lạnh.

Trước kia Bạch Surong Surong chỉ là tiểu cừu, tùy ý để tỷ muội khi dễ cũng không dám phản kháng, nhưng mà, Bạch Surong Surong bây giờ, nhưng là Vương bài sát thủ thế kỉ 21, thiên chi kiêu nữ, có thể đem người dẫm nát dưới lòng bàn chân?!

Còn nữa, nếu nàng chiếm dụng thân thể Bạch Surong Surong, như vậy, làm hồi báo, cũng nên giúp nàng lấy lại công đạo mới đúng!

“...?” Từ Diên không dám tin mở to mắt, ánh mắt tìm tòi nghiên cứu như là muốn làm ra một cái động trên người Bạch Surong Surong!

Người ngồi trước mặt là tiểu thư thì đúng rồi! Nhưng mà, vì sao nàng sau khi tỉnh lại, liền thay đổi hoàn toàn tính tình? Nếu so sánh với trước kia, có thể nói là hai cái cực đoan.

Đối với sự nghi hoặc của Từ Diên, Surong Surong hoàn toàn không phải không phát hiện.

Đúng lúc này, vài bóng người màu sắc rực rỡ ở phía sau đi đến, làm Surong Surong một trận hoa mắt.

“Muội muội, thân mình khỏe nhiều sao?” Thanh âm kiều mị truyền đến, đôi mắt Surong Surong khẽ nâng lên, nhìn về phía người tới, mâu quang chợt nghiêm túc.

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Nữ Nhân Này, Khiếm Trừu

Người mới vừa hỏi chính là người gián tiếp hại Bạch Surong Surong chết, Đại tiểu thư Bạch phủ – Bạch Vân Tịch.

Nàng mặc một thân váy dài hồng nhạt bách hoa, tóc dài đen như mực dùng tương ngọc cùng cây trâm hoàng kim oản thành hành dây kết kể thoi thỉnh, quý khí ung dung, hai lọn tóc xoắn hai bên, tinh xảo tung tăng càng thêm nhân bút cho nụ cười của nàng, khuôn mặt mềm mại phần phần nộn nộn, như hoa đào tháng 3, lại như cánh liễu bay trong gió chọc người ta trìu mến.

“Như người chứng kiến, cũng không tệ lắm” Bạch Surong Surong ngồi như trước, hai chân bắt chéo, lười biếng quăng ra một câu, cũng không đứng dậy đón tiếp các nàng.

“.....”

Bạch Sương Sương đậm bạc như vậy quả thực là ngoài dự đoán của mọi người.

Bạch Vân Tịch mi loan liễu điệp nắm thật chặt, mâu trung dịu dàng hiện lên một tia ngạc nhiên, trên mặt như cũ vẫn là tươi cười ôn nhu, tựa hồ cũng không để ý “Như thế liền tốt, tối hôm qua người làm cho chúng ta đều sợ hãi a!”

Hồi tưởng Bạch Vân Tịch trước kia sờ tác sờ vi, vừa thấy nàng làm bộ làm tịch bộ dáng kia. Sương Sương liền cực kì phản cảm, Sương Sương mân ním môi, tinh mâu ánh sáng ngọc mang theo ý cười nghiền ngẫm “Ta xem các người cũng không bị phá hư?”

“Này....” Bạch Vân Tịch không nghĩ tới Bạch Sương Sương lại nói như thế với nàng, ngày thường mồm miệng lanh lợi bây giờ cũng không biết nên trả lời thế nào, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng. Vừa thấy tình cảnh này, Bạch Vân Mạt ở bên cạnh chưa làm gì cũng nhú mày. Các nàng thấy Bạch Sương Sương không phải thật cẩn thận, ăn nói khép nép, mà bây giờ vô lễ phản kích như vậy các nàng vẫn là thấy lần đầu!

Nàng là Nhị tiểu thư Bạch phủ, cùng Bạch Vân Tịch là tỷ muội cùng cha mẹ, ý vào chính mẫu thân mình được sủng ái, từ nhỏ liền tính tình kiêu ngạo ương ngạnh, không chút phân rõ phải trái, thời điểm ở Bạch phủ, thích nhất chính là khi dễ Bạch Sương Sương. Bởi vậy, người Bạch Sương Sương sợ nhất cũng là nàng, ngày trước nhìn thấy Bạch Vân Mạt giống như chuột sợ mèo vậy.

Hôm nay phá lệ không có thưởng thức đến trò hề Bạch Sương Sương, Bạch Vân Mạt trong lòng cực không thoải mái.

Bạch Vân Mạt đi lên phía trước, Bạch Vân Tịch lấy tay giữ chặt nàng, nhẹ nhàng lắc đầu, làm như muốn khuyên can, nhưng thực tế lực đạo cũng rất nhỏ, bất quá, người ngoài đều không nhìn thấy. Bạch Vân Mạt nhẹ nhàng phát ta nàng ra, sắc mặt ý vị thâm trường, con người nhìn về phía Bạch Sương Sương, lộ ra nụ cười không có ý tốt “Tam muội, Vân Tịch vừa mới nói như vậy, cũng chỉ là biểu đạt chúng ta đối với người lo lắng mà thôi, người làm sao lại thế a? Nga, đúng rồi, thời điểm chúng ta nghe được, nghe cha nói, như thế này, Hạo vương sẽ đến nhà chúng ta”

Sương Sương trong lòng hừ lạnh một tiếng, Bạch Vân Mạt thật đúng là độc ác, biết rõ Bạch Sương Sương tối qua bị Hạo vương cự hôn mà bị kích thích mới bị thương như vậy. Thân là tỷ tỷ, không quan tâm còn chưa tính. Hiện tại thấy nàng tỉnh, lập tức đến đây, chết không từ tế còn nhắc tới Hạo vương kia, còn muốn chê cười xem nàng?!

Nữ nhân này, thật đúng là khiếm trừ!

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Liên Quan Đến Người Cái Rắm

Sương Sương ánh mắt cũng không nâng một chút, không sao cả hỏi lại “Sau đó thì sao?”

“.....”

Trong phòng một trận trầm mặc, im lặng ngay cả kim rơi xuống đất cũng có thể nghe thấy. Ở đây trừ bỏ Sương Sương, tất cả giống như nhìn thấy quỷ, trừng lớn mắt, không thể tin được mình vừa rồi nghe thấy cái gì.

Bạch Sương Sương tâm nghi Hạo vương, đây là cả kinh thành đều biết. Mỗi khi nhìn thấy Hạo vương, đều là một bộ đáng thẹn thùng tiểu nữ nhi.

Nhưng mà hiện tại vì sao lại phản ứng lãnh đạm như thế?!

Khuôn mặt xinh đẹp tuyệt trần của Bạch Vân Tịch trừ bỏ nghi ngờ thì còn có vài phần thâm trầm.

Không thấy dự kiến thất thổ bên trong của Bạch Sương Sương, Bạch Vân Mạt tươi cười cứng đờ, nàng quét mắt Bạch Vân Tịch, còn nói “Nghe cha nói, Hạo vương hôm nay đến, có vẻ là về việc hôn sự của người cùng hân....”

Nàng ám chỉ đến đây, nàng không đến mức còn không có phản ứng đi?

Sương Sương mị mầu, một tay tỉ cầm, ánh mắt nghiền ngẫm nhìn chằm chằm nàng, không một chút mà chu môi đỏ mọng khẽ nhúc nhích “Sau đó thì sao?”

“Người sẽ không lo lắng?!” Bạch Vân Mạt bị thái độ của nàng hoàn toàn chọc giận, đáng vẻ thất vọng rống lên một tiếng.

“Chắc” Sương Sương cười lạnh, khóe môi tao nhã giờ lên, trong tinh mâu ẩn ẩn ngưng tụ băng tuyết, nàng đứng lên “Người cũng nói, đó là chuyện ta cùng hân. Ta có lo lắng hay không, liên quan người cái rắm!”

Một câu tuyệt không khách khí, khiến Bạch Vân Mạt nghẹn lời, tay ở trong áo nắm chặt thành quyền, thái dương run rẩy, trong mắt có phần nộ, có hoài nghi, Bạch Sương Sương chẳng bao giờ dám dùng loại ngữ khí này nói chuyện với nàng?

Đây quả thực chính là không đem nàng để vào mắt!

Bạch Vân Tịch vẫn ngồi bên cạnh không mở miệng, duy trì phong độ tao nhã của Đại tiểu thư Bạch phủ, trên mặt thoát nhìn không hề dị thường, nhưng ngón tay giấu trong tay áo lại gắt gao nắm chặt khăn lụa hoa lan. Mắt đẹp dừng trên người Bạch Sương Sương, đáy lòng bỗng nhiên xuất hiện một trận bất an.

Hôm nay Bạch Sương Sương sao lại khác thường như vậy, tính tình quả thực chính là hoàn toàn không có khả năng. Nếu, nàng không đồng ý từ hôn, thì, nàng nên làm cái gì bây giờ?

Hơn nữa, còn có chuyện kia.

Hạo vương mặc dù hứa hẹn với nàng, nhưng, nếu Bạch Sương Sương nói ra, hẳn một khi đã biết chân tướng, kia...

Hậu quả, nàng không thể tưởng tượng. ...

(Acchan: *cười cười* các nàng đoán xem Bạch Vân Tịch lo lắng chuyện gì bị lộ nào, mầu chốt nhá ha ha ha)

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Giáo Huấn

“Tam tiểu thư, tiểu thư nhà ta cũng là muốn quan tâm người a” Nha hoàn Đỗ Quyên phía sau Bạch Vân Mạt đứng dậy, Sương Sương đuôi long mày khẽ nhíu, mị mầu không hồn giặt quét tới, chỉ thấy Đỗ Quyên kia đôi mắt nhỏ, môi bạc, vừa thấy chính là cái dạng chanh chua.

Ngày thường, Đỗ Quyên ý vào có Bạch Vân Mạt làm chỗ dựa, cũng là chủ hoành hành ngang ngược, mỗi lần Bạch Vân Mạt tìm đến tra, nàng cũng chưa thiếu nhúng tay vào.

Sương Sương hạp hạp mồm, vẻ mặt dày vùi phần, nàng hướng Đỗ Quyên đi qua, chậm rãi, giống mèo Ba Tư chỉ tản bộ, vô hình lại làm cho Đỗ Quyên cảm nhận được một cỗ cường đại áp suất thấp tới gần, khiến cho nàng nhìn không được lui về phía sau vài bước. Bạch Vân Mạt trừng mắt liếc nàng một cái, Đỗ Quyên mới ổn định thân hình.

Sương Sương đã muốn đứng trước mặt nàng, tao nhã tươi cười, lại mang theo vài phần thần bí mị hoặc, nàng câu môi, miễn cưỡng hỏi “Người tính cái gì vậy, ân? Nơi này, khi nào thì đến phiên người nói chuyện?”

Thanh âm của nàng rất êm tai, có loại ngọc chất thanh thúy mãnh liệt, kinh phiêu phiêu, nghe vào trong tai Đỗ Quyên, lại như là gió đông thổi lạnh đến tâm khảm, lưng mạnh mẽ lùi ra hẳn ý.

Đỗ Quyên tuy chỉ là nha hoàn bên Bạch Nhị tiểu thư, bất quá quả thật tâm cao khí ngạo. Sương Sương chất vấn không có một chút tình cảm, trong lòng nàng tự nhiên là chán ghét Sương Sương “Tam tiểu thư....”

“Ba!” Bàn tay thanh thúy vang dội lên một tiếng, về sau là một trận trầm mặc, tất cả mọi người bị một màn này kinh đến.

Cái kia ngay cả nói chuyện cũng không dám nói lớn Bạch Sương Sương thế nhưng đánh Đỗ Quyên một bạt tai?!

Sương Sương xoa xoa lòng bàn tay “Ai nha, đây đều là mùa thu, thế nào muối lại nhiều như vậy?”

Khiếp sợ qua đi, trên mặt đau hỏa cay, cũng không biết một cái tát kia nàng dùng bao nhiêu phần lực đạo, thế cho nên mặt của nàng lại đỏ lại thùng, Đỗ Quyên ánh mắt oán độc trừng mắt Sương Sương.

“Ba” Sương Sương lại tát một cái đến má bên kia của Đỗ Quyên “Phát giận phía trước, trước chiếu gương đi, nhận rõ thân phận mình, nơi này không chấp nhận một hạ nhân như người gọi bậy!” Tiếp theo, lại vài cái bàn tay hạ xuống, Đỗ Quyên ngay cả cơ hội hoàn thủ cũng không có, rất nhanh mặt của nàng liền thay đổi hình dạng, cuối cùng Sương Sương trực tiếp đem nàng phiến té ngã trên đất.

Nhìn một màn này, sau kinh ngạc, Bạch Vân Mạt trừng mắt nhìn Sương Sương, ánh mắt hung ác như muốn đem nàng ăn tươi nuốt sống, Bạch Vân Tịch sắc mặt có chút khó coi, nàng đứng ra, chỉ trích nói “Tam muội, tục ngữ có câu, đánh cầu cũng phải nhìn mặt chủ nhân, người đây là có ý tứ gì?”

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 11: Địa Bàn Của Ta, Ta Muốn Làm Gì Thì Làm

Tuy nói chủ tử giáo huấn hạ nhân cũng không có gì không đúng, nhưng Bạch Sương Sương đánh Đỗ Quyên như vậy, hiển nhiên là không cho Bạch Vân Mạt mặt mũi.

“Chủ nhân?” Sương Sương nhú mày, trong tình mẫu hiện ra hàn quang, lãnh khiếp người, lệ máu quết tới “Ngươi cũng không nhìn xem, ngươi hiện tại đứng là chỗ nào?!”

“Địa bàn của ta, tự nhiên ta nói muốn làm gì thì làm!” Sương Sương ánh mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng, lời nói cao ngạo cuồng vọng, những người ở đây, nàng căn bản cũng không để vào mắt!

Bạch Sương Sương cao ngạo tựa nữ vương như thế, cường thế lãnh liệt, làm cho người ta trong lòng e ngại.

Con người khinh miệt đảo quanh những người ở đây, Sương Sương cười lạnh “Đừng nói ta chỉ là giáo huấn một nha hoàn, cho dù hôm nay ta đánh Bạch Vân Tích, ngươi cũng chỉ có thể chịu!”

Nghe vậy, chiếc mặt nạ xinh đẹp tuyệt trần của Bạch Vân Tích rốt cục duy trì không được, tức giận công tâm, sắc mặt của nàng hồng hồng, ngực kịch liệt phập phồng, mẫu thủy hạnh ứng đỏ, bất quá, mặc dù như thế, nàng cũng như trước chế trụ cảm xúc của mình, đầu ngón tay khấp sâu vào lòng bàn tay, một trận đau đớn.

Nàng là Đại tiểu thư mà Bạch phủ tối ngày chiều chuộng nhất, vô luận thời điểm gì, nàng đều phải biểu hiện hoàn mỹ nhất!

Mắt thấy chính tiểu thư mình bị ủy khuất, Hạ Hà tuy không cam lòng, nhưng có Đỗ Quyên làm gương, nàng cũng chỉ dám đứng sau Bạch Vân Tích, giúp đỡ thân hình run run của nàng, Bạch Vân Mạt trong lòng đã sớm nổi lên một phen hỏa, lúc này nghe thấy Bạch Sương Sương nói chuyện vô lễ như thế, nhất thời thiếu kiên nhẫn.

“Bạch Sương Sương, ngươi làm càn!” Nàng vọt tới trước mặt Bạch Sương Sương, giơ tay lên định tát cho nàng một cái “Nàng là tỷ tỷ ngươi, ngươi có biết hai chữ ‘Tôn trọng’ viết thế nào không?”

Hôm nay, nàng nhất định phải giáo huấn Bạch Sương Sương một phen, xem nàng còn vô lễ như thế không, đúng là không biết trời cao đất rộng!

Cổ tay trắng muốt bị người cầm, bàn tay Bạch Vân Mạt không thể hạ xuống, mắt thấy bàn tay bị ngăn chặn, nàng nhanh chóng phản ứng giơ tay kia lên, chỉ nghe thấy “Ba” một tiếng thanh thúy vang lên, Bạch Vân Mạt không dám tin bụm mắt, năm ngón tay ản rõ ràng có thể thấy được.

Sương Sương chán ghét bỏ cánh tay cứng đờ của nàng ra, con người thanh lệ mang theo dày đặc hàn khí, tựa tiểu phi tiểu cười “Tôn trọng?! Nếu phân theo cấp bậc, rốt cuộc ai nên tôn trọng ai? Chẳng lẽ còn muốn ta đến giáo huấn ngươi?”

Ở Bắc Hạ, từ trước đến giờ cấp bậc chính thất đương nhiên cao hơn thị thiếp, Bạch Sương Sương mặc dù không phải trưởng nữ Bạch thượng thư, lại không được sủng, nhưng nàng cũng là tiểu thư con duy nhất của chính thất, luận thân phận địa vị, tự nhiên là cao quý hơn các thiếu gia tiểu thư trong phủ nhiều lắm.

“Lại hoặc là, ngươi Bạch Vân Mạt đến bây giờ, đều không còn nhận rõ chính mình là cái gì? Ân?”

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Người Còn Có Thời Điểm Khóc

Bạch Vân Mạt mặt đen như bao công, lại không tìm được từ để phản bác. Bắc Hạ là coi trọng xuất thân huyết thống như thế, mặc dù nàng lại không cam lòng, cũng không thay đổi được chuyện thật Bạch Sương Sương là con vợ cả. Trước kia dám khi dễ nàng, cũng bởi vì nàng từ nhỏ liền yếu đuối, Bạch thượng thư cũng không đau nàng, cho nên bọn họ mới không dè dặt gì chỗ nào.

Cũng không tưởng, hôm nay Bạch Sương Sương dùng thân phận đến áp nàng, mà nàng lại không có khả năng đánh trả, chỉ có thể yên lặng chịu đựng.

Như lời nói lúc trước của Bạch Sương Sương: Ta chính là đáng người, ngươi cũng chỉ có thể cam chịu!

Bạch Vân Mạt môi mau cắn đến chảy máu, tức giận đến tận trời. Bạch Vân Tích khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp tuyệt trần cũng không hề có huyết sắc, nàng ở một bên xem một trận kinh hồn táng đảm. Bạch Sương Sương như vậy càng làm cho nàng thêm sợ hãi nếu sự việc ấy bị nói ra.

Nàng không thể để cho Hạo vương biết!

Không thể!

“Bạch Surong Surong, ngươi đừng đắc ý, ta sẽ đi nói cho cha, ngươi làm việc này!” Bạch Vân Mạt trước mắt chỉ biết dựa vào Bạch thượng thư.

Surong Surong khỏe môi xuất hiện ý cười lạnh bạc, con ngươi thu thủy lộ ra vẻ đùa cợt, nàng thân nhiên ngồi xuống, bụng lên chén trà đã muốn nguội lạnh, lạnh lạnh cười nói “Ngươi cứ việc nói đi, làm cho ta xem xem, ngươi đi về phía hắc khốc kẻ lẽ như thế nào, nói ta không chỉ đánh nha hoàn ngươi, còn thưởng ngươi một cái bạt tai”

Bộ dáng bừa bãi kia, Bạch Vân Mạt nhìn xem thiếu chút nữa là mướn cần một phát giết chết, nàng lúc này, ngay cả tâm giết người đều có. Bạch Vân Tịch lấy tay giữ chặt nàng, dùng ánh mắt ý bảo nàng không thể xúc động lại gây chuyện.

Trước mắt đúng là thời kỳ máu chó của nàng cùng Hạo vương, nàng quyết không có phép chuyện gì có thể ảnh hưởng quan hệ của nàng và hắn.

Thời tiết ngoài cửa sổ sáng sủa, ánh mặt trời từ từ lên cao, gió mát ẩm áp, vui mừng đùa thích.

Surong Surong hít mất lại.

Hôm nay, thật đúng là một ngày không sai đi.

Lúc này, một cái bóng người màu xám đi đến, người tới đúng là Vương quân gia Bạch phủ. Đi phía sau hắn là một gã sai vặt tầm 17, 18 tuổi. Vương quân gia vào phòng, cảm thấy được không khí buộc chặt, hơi nhíu hạ mi, hướng ba vị tiểu thư hành lễ, đối với bàn tay ấn trên mặt Bạch Vân Mạt cũng không tỏ vẻ ngạc nhiên cái gì.

“Vương thúc, ngươi tới đây là có chuyện gì sao?” Bạch Vân Tịch đứng lên, mỉm cười nói.

Vương quân gia cười cười, khách khí nói “Hồi đại tiểu thư, ta tới đây là tới thỉnh tam tiểu thư” Dứt lời, liền xoay người hướng Surong Surong nói “Tam tiểu thư, Hạo vương đến đây, lão gia mời ngài đến trước sảnh” Hắn cung kính nói xong, trải qua tang thương lại không khéo trong mắt có chút lo lắng.

Hắn vẫn thực kính trọng mẹ đẻ Bạch Surong Surong, bởi vậy, hắn cũng là người duy nhất trong Bạch phủ quan tâm nàng.

Bạch Surong Surong vì lắng, lập tức hiểu được, nàng đứng lên “Ta đã biết, làm phiền” Người này đối với Bạch Surong Surong có nhiều chiều cố, nàng cũng nên lấy lễ tương đối đãi.

Mà Bạch Vân Mạt cùng đám người khi nghe đến hai chữ Hạo vương, sắc mặt lại bất đồng. Bạch Vân Tịch ba phần cao hứng, bảy phần ưu, mà Bạch Vân Mạt tự nhiên là vẻ mặt khoái chí.

“Bạch Surong Surong, ngươi còn có thời điểm khóc! Hừ!” Trong mắt Bạch Vân Mạt đúng là vui sướng khi người khác gặp họa, nàng cười lạnh bỏ lại những lời này, liền lôi kéo Bạch Vân Tịch đứng dậy đi đến trước sảnh, chờ xem kịch vui.

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Cáo Trạng

Bên trong đại sảnh, Tiêu Đình Hạo một thân hoa phục màu đen ngồi trên thượng vị, Bạch Thương Thư hơn năm mươi tuổi cũng ngồi ngang hàng, mà hai vị phu nhân hắn theo thứ tự ngồi trên vị trí hạ thủ, nghe Hạo vương cùng Bạch thượng thư hàn huyên.

“Hạo vương, lão gia, đại tiểu thư, nhị tiểu thư cùng tam tiểu thư đến” Vương quân gia bẩm báo, tầm mắt mấy người trong phòng liền dời về phía cửa, hai tỷ muội Bạch Vân tịch đi đằng trước, Surong Surong đi theo sau.

“Gặp qua Hạo vương” Bạch Vân Mạt cùng Bạch Vân Tịch bước nhẹ nhàng, nhìn thấy Tiêu Đình Hạo lập tức hành lễ, mười phần phong phạm tiểu thư khuê các, Bạch thượng thư cùng phu nhân liếc nhau, vẻ mặt mang theo ý cười.

“Miễn lễ” Tiêu Đình Hạo đứng dậy, thân nhiên nói, con ngươi đen như mực nhìn chăm chú vào Bạch Vân Tịch, nguyên bản mâu quang lạnh lùng rơi xuống dung nhan thanh tú của nàng, lập tức thành sắc thái ôn nhu. Bạch Vân Tịch trùng hợp nâng mâu, chống lại ánh mắt như nước của hắn, khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp thoáng chốc bay lên đỏ ửng, càng thêm châm chọc lòng người.

Bạch Vân Mạt nhìn Hạo vương cùng Bạch Vân Tịch ánh mắt hồ động, khiêu khích nhìn Surong Surong, ý tứ châm chọc hàm xúc rõ ràng.

Bạch Surong Surong, hiện tại ngươi nhìn không được muốn khóc đi!

Nhưng trên thực tế, Sương Sương ở một bên lạnh lùng nhìn hai người tình nùng ý mật, chỉ cảm thấy buồn cười.

Nam nhân coi trọng mặt hàng đối trá Bạch Vân Tích, nàng chính là mất mù cũng không cần!

Lúc này, Bạch thượng thư mới chú ý đến bàn tay ấn trên mặt Bạch Vân Mạt, nhất thời liền đau lòng “Mạt nhi, mặt của ngươi là làm sao vậy? Ai đánh ngươi?” Nhị phu nhân thấy chính nữ nhi mình cư nhiên bị thương, đồng dạng cũng thật đau lòng, chạy nhanh đến kiểm tra thương thế.

Vừa hỏi, Bạch Vân Mạt lập tức liền đỏ hốc mắt, ủy khuất cắn môi “Cha, ta không sao, ngài cũng đừng hỏi”

Bạch thượng thư ôn nhu dỗ nói “Mạt nhi, có chuyện gì thì nói cho cha, cha sẽ vì ngươi làm chủ, cho dù mặt mũi cha không đủ, như vậy, Hạo vương điện hạ cũng thay ngươi chủ trì công đạo” Nói xong, nhìn nhìn Tiêu Đình Hạo, người sau hơi hơi vuốt cằm.

Bạch Vân Mạt trong lòng cực thích, lại duy trì dạng tiểu bạch thỏ như trước, vụng trộm nhìn Sương Sương bị bỏ qua, mềm nhũn nói “Là, là tam muội. Ta buổi sáng cùng Vân Tích nghe nói nàng tỉnh, liền đi thăm nàng, nhưng mà không biết nói câu nào chọc giận tam muội không thoải mái, nàng... Nàng ra tay đánh ta cùng Đỗ Quyên còn chưa tỉnh, nhưng mà... Nàng thế nhưng còn vũ nhục Vân Tích”

Nói đến phía sau, nàng đã muốn ghen ngào không thể tiếp tục, nhưng trên thực tế cũng không cần phải nói gì nữa, nàng tin tưởng, chỉ cần Hạo vương biết Vân Tích chịu ủy khuất, cho dù Bạch Sương Sương thân phận như thế nào, các nàng dù không động nàng thì hấn cũng sẽ không khách khí.

Bởi vì nàng nói một phen, Sương Sương không được mọi người chú ý đã lâu rồi cuộc cũng được chú ý, nàng nhảy mắt trở thành tiêu điểm ở đây.

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Ngươi Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Sửa Cho Ngươi Vài Cái Sai Lầm

Tiêu Đình Hạo nhìn Bạch Vân Tích, thấy khóe mắt nàng đỏ ửng, vừa thấy chính là bộ dáng bị khi dễ, trong lòng tự nhiên là đau lòng, lệ mâu quét về phía Bạch Sương Sương, mâu quang lãnh liệt. Bạch thượng thư mặt không hề duyệt, hấn bước vài bước đến trước mặt Sương Sương, lớn tiếng trách cứ nói “Sương Sương, ngươi sao có thể đối với hai tỷ tỷ vô lễ như thế? Có chuyện gì thì bình tĩnh nói, không nên động thủ?! Còn có, ngươi đã đến lâu như vậy rồi, nhìn thấy Hạo vương cũng không biết hành lễ, ngươi khi nào trở nên không biết quy củ như vậy?”

Có Bạch thượng thư ra mặt, Bạch Vân Mạt liền mừng rỡ xem kịch vui, Bạch Vân Tích xem mắt Tiêu Đình Hạo, chỉ thấy lúc này hấn nhìn về phía Bạch Sương Sương, trong đôi mắt sâu không lường được ẩn ẩn có thể thấy được vài phần hàn quang

“Bạch Vân Mạt, không nghĩ tới, ngươi thật đúng là không có tiền đồ” Sương Sương cười lạnh một tiếng, người sau nguyên bản khoải chí liền lóe mắt lập tức che kín lo lắng.

Mâu quang chuyển hướng trước mặt Bạch thượng thư.

“Sửa cho ngươi vài cái sai lầm” Sương Sương không kiên nhẫn nhíu mày, không hề có ý sợ hãi, dù sao cha trên danh nghĩa này căn bản không để ý đến nàng sống chết, nàng cần gì phải khách khí đâu?

“Thứ nhất, nương ta chỉ có mỗi ta là nữ nhi, ta không nhớ rõ mình có tỷ tỷ. Thứ hai, ngươi chỉ nghe nàng nói vài câu, liền nhận định là ta khi dễ người, kết luận nhanh như vậy, phương thức làm việc như vậy của ngươi là quá vô đoán, rõ ràng là không có công bằng. Thứ ba...” “Không để ý tới Bạch thượng thư sắc mặt ngày càng âm trầm, nàng nâng bàn tay trắng nõn lên, chỉ chỉ Tiêu Đình Hạo “Hấn cũng không phải là thần tiên, đều là người phạm, ta dựa vào cái gì phải lạy hấn? Hơn nữa, hấn với ngươi thuộc một dạng, trong lòng nhận định là ta khi dễ tỷ muội các nàng, như vậy thì phi chẳng phân biệt được, xử lý theo cảm tính người, còn không đủ tư cách để cho ta hướng hấn cúi đầu!”

Tiêu Đình Hạo đuôi lông mày một điều, đối với Sương Sương ngôn luận tâm không hờn giận, nhưng tay ở sau người nắm chặt thành quyền, Bạch Sương Sương này rất làm càn, dám chế nhạo hấn như vậy! Bất quá, Sương Sương căn bản là không để ý tới hấn, nàng tiếp tục nói, thanh âm ngọc chất thanh thúy vang lên trong đại sảnh, từng chữ một “Còn có một chút cuối cùng, ta hướng đến người này quy củ, bất quá, là Bạch Sương Sương ta chính mình quy củ! Cho nên, đừng lấy ta so sánh với người khác, như vậy chỉ cảm thấy thân phận ta bị rơi chậm lại!”

Ngôn từ của nàng lớn mật không sợ, không chỉ châm chọc Bạch thượng thư vô đoán thiên vị, còn tính cả Hạo vương cũng khách sáo một phen.

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Ngươi Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 15: Kiều Ngao

Nàng không cho rằng phải đổi y phục, váy dài thuần trắng như trước, mái tóc như mây, khuôn mặt tinh xảo có vài phần tái nhợt, trên trán còn quần quít một vòng băng gạc, nhưng mà kỳ quái, Bạch Sương Sương như vậy không làm cho người ta cảm thấy nhu nhược, mà ngược lại thấy một cỗ khí cường đại tản mát quanh thân hình mảnh khảnh, kiều ngao khí phách, vô hình sinh ra một loại cảm giác áp bách.

Trong con ngươi thật sâu của Tiêu Đình Hạo nhảy lên một đám hỏa diễm, tức giận cũng có tia kinh ngạc, Bạch Sương Sương này, thật to gan! Bạch thượng thư sắc mặt xanh mét, trong lúc nhất thời không nói ra được lời nào, tam phu nhân thông minh lựa chọn ở một bên xem diễn, mà nhị phu nhân thấy tình cảnh vậy, trong lòng có khí, nhưng ngại Tiêu Đình Hạo ở đây cũng không thể lớn tiếng giáo huấn Bạch Sương Sương, nàng tận lực làm cho mình bảo trì tâm trạng bình thản nói “Sương Sương, có chuyện gì, ngươi hãy nói ra đi, nếu thật sự là Tịch nhi cùng Mạt nhi không đúng, di nương nhất định kêu các nàng hướng ngươi chịu tội”

Vì lấy đại cục làm trọng, nàng không thể không bày ra một bộ thâm minh đại nghĩa, bộ dáng cử chỉ khéo léo, Bạch Vân Mạt sắc mặt khê biến, không thể nào sung sướng, mâu quang xẹt qua Tiêu Đình Hạo một bên, trong lòng linh ngộ dụng ý nhị phu nhân, lập tức biến mất vẻ mặt đắc ý, tiếp tục nguyên trạng thành khuôn mặt tiểu bạch thỏ nhu nhược.

“Đừng nói với ta như vậy, ta với ngươi lại không quen!” Nhị phu nhân này là loại người thế nào, trong lòng nàng tự nhiên rõ ràng, Sương Sương vẫn kiều ngao, một chút tình cảm cũng không lưu, quét mắt nhìn hai tỷ muội Bạch Vân Tịch, cười lạnh “Hơn nữa, tại Bạch phủ, sự thật chân tướng đến tột cùng thế nào, căn bản là không có người để ý, ngươi trong lòng ta biết rõ ràng, làm gì muốn giả mù mưa sao theo ta diễn sao?”

Các ngươi cũng đừng lấy loại ánh mắt ấy nhìn ta, ta hôm nay lại đây, chính là muốn nói với các ngươi một tiếng, hiện tại đứng trước mặt các ngươi, cũng không phải là Bạch Sương Sương mà trước kia luôn bị các ngươi khi dễ, sau này muốn làm chuyện gì, tốt nhất trước tiên suy nghĩ chính mình có bao nhiêu khả năng. Ta tin tưởng, kết cục nếu đắc tội với ta, các ngươi chắc chắn sẽ không muốn biết”

Khí thế tự uy làm cho người ở đây trừ bỏ Tiêu Đình Hạo đều là nhịn không được trong lòng phát lạnh, giống như bọn họ đã thấy được kết cục huyết tinh thảm thiết mà Sương Sương đã nói.

“Vô liêm sỉ!” Bạch thượng thư tức giận đến run run, oán hận trừng mắt Sương Sương, làm bộ sẽ đánh nàng “Dám không biết lớn nhỏ như vậy nói chuyện, xem ra, hôm nay lão phu phải tự mình quản giáo ngươi mới là, miễn cho ngươi làm ra cái chuyện đại nghịch bất đạo!”

Sương Sương mảy liễu nhú lại, linh hoạt lắc mình, tay Bạch thượng thư thất bại, bởi vì hấn dùng sức quá lớn, thiếu chút nữa té ngã trên đất, Bạch Vân Tịch nhanh tay lẹ mắt giúp đỡ hấn, bàn tay vỗ lưng giúp hấn thuận khí “Cha, tam muội còn nhỏ, ngươi cũng đừng đánh nàng, đây hết thấy đều là ta...”

“Bạch Vân Tịch, ngươi không nói lời nào, người khác cũng không nói ngươi cảm kích!” Sương Sương chợt quát lạnh, sợ tới mức nàng không có cam đảm nói tiếp, vô tội ủy khuất mở to mắt nhìn Tiêu Đình Hạo.

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Ngươi Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Bạch Sương Sương, Ngươi Làm Càn!

“Bạch Sương Sương, ngươi làm càn!”

Tiêu Đình Hạo rớt cuộc ra tiếng, trời sinh uy nghiêm hoàn gia ở trên người hấn không hề thiếu sót, khí phách bức người.

Sương Sương ngưng mi, đón nhận ánh mắt hung ác nham hiểm của hấn, lông mi tinh xảo hơi hơi rung, thần bí mà mỉa mai, nàng tà tứ cười cười, đối với Tiêu Đình Hạo tức giận không có chỗ nào sợ hãi

“Chắc, các ngươi những người ở đây, thật đúng là trời sinh tuyệt phối, nghe được người khác nói không hợp ý mình, cũng chỉ biết mắng chửi người làm càn. Không phải ta nói với các ngươi, các ngươi cũng không ngấm lại, chính mình so với người thường, rốt cuộc là hơn khỏi xương cốt hay là thiếu cân cân? Nếu đều là người phạm, không có chỗ đặc biệt, cũng đừng giả cao quý phần vô tội với ta, lại làm thương đến ánh mắt bọn tiểu thư!”

Sương Sương tràng khí nữ vương không thua kém Tiêu Đình Hạo, kiều ngao của nàng, tôn nghiêm của nàng!

Muốn nàng ở trước mặt bọn họ nhất thức mình sai, đó là chuyện có chết cũng không có khả năng phát sinh!

Tiêu Đình Hạo nắm chặt thành quyền kêu răng rắc, tiểu nữ nhân này thật đúng là có bản lĩnh, thế nhưng có thể chọc giận hấn! Bất quá, hấn hết sức không chế được con tức, không nghĩ tiến lên liên vận gây cổ nàng, nói như thế nào, nàng cũng là muội muội Vân Tịch, hấn không nghĩ bởi vậy mà làm nàng khó xử.

“Bạch Sương Sương, ngươi sao có thể dám đối với Hạo vương vô lễ như vậy!” Bạch Thượng Thư thật vất vả mới hô hấp vững vàng xuống, lập tức quát to “Còn không mau hướng Hạo vương nhận lỗi”

Tiếp theo, hắn xoay người quỳ xuống trước mặt Tiêu Đình Hạo “Hạo vương, xin tha thứ cho vì thần không có cách dạy dỗ tốt nữ nhi” Tiêu Đình Hạo tiến lên từng bước, đúng lúc ra tay đỡ lấy hắn, thanh sắc thực trầm “Bạch thượng thư làm cái gì vậy, tam tiểu thư tuổi còn nhỏ, Bôn vương sao lại đem lời nàng cho là thật”

Có lời này của hắn, Bạch thượng thư vẻ mặt vui mừng, cảm kích thiếu chút nữa chảy nước mắt “Tạ Hạo vương khai ân, Sương Sương, người còn không mau hướng Hạo vương hành lễ”

Sương Sương lạnh lùng câu môi, không chút để ý liếc mắt quét Bạch thượng thư một cái, mâu trung lộ vẻ hèn mọn, tâm mắt chuyển qua trên mặt Tiêu Đình Hạo, nàng bỗng nhiên câu môi cười, đôi mắt như nước hồ thu tràn đầy lưu quang, rạng rỡ sinh huy, Sương Sương vỗ tay một cái, lười biếng nói

“Chúng ta cũng đừng ở đây nói nhiều lời, vẫn là đến xử lý chính sự quan trọng hơn”

Đề tài nhanh chóng chuyển đổi.

Nàng nói một câu, trong đại sảnh bỗng nhiên trầm mặc, không khí ngưng trọng vài phần, Bạch Vân Tịch thấy Tiêu Đình Hạo nhìn không chuyển mắt, người sau hợp thời thu hồi ánh mắt, chuyển cho nàng một ánh mắt an ủi.

Chính sự trong lời nói của nàng, kỳ thật mọi người đều biết rõ trong lòng, người Bạch phủ lại tự nhiên hy vọng chuyện này sớm định ra.

Tiêu Đình Hạo nhìn Sương Sương, ánh mắt có vài phần nghiên cứu.

Bạch Sương Sương, người rốt cuộc muốn làm cái gì?

Sương Sương thu hồi ý cười, liếc mâu trát cũng không trát nhìn Tiêu Đình Hạo

“Người hôm nay đến, là muốn ta đồng ý giải trừ hôn ước”

Bạn đang đọc truyện *Duyệt Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 17: Người Không Cần Phải Nói

Nàng ngẩng khi là khẳng định.

Không biết vì sao, nghe được Sương Sương nói trắng ra ý đồ của hắn đến đây, trong lòng Tiêu Đình Hạo lại có chút không thoải mái.

Hôn ước này là Tiên hoàng cùng Ngoại công Sương Sương định ra. Hai người bọn họ xem như là bạn thân, Tôn gia cũng đang thời kỳ huy hoàng, lúc ấy Bạch Sương Sương vừa mới sinh ra, Tiên hoàng liền nói, làm cho nàng tương lai gả cho hoàng tử ưu tú nhất làm phi, chờ sau khi hoàng tử kế thừa đại thống, nàng chính là hoàng hậu mẫu nghi thiên hạ. Nhưng Ngoại công Sương Sương lại lo lắng cháu gái bảo bối sẽ không thích cuộc sống trong cung, vì thế Tiên hoàng lại xác minh, nếu nàng không đồng ý hôn sự, như vậy liền theo ý tứ của nàng, để cho nàng chính lựa chọn hoàng tử. Cũng không nghĩ, khi Bạch Sương Sương mới năm tuổi, Tôn gia xuống dốc, mẫu thân của nàng cũng vì hãm hực mà chết, hơn nữa Tiên hoàng chết bệnh, lúc ấy cũng không vì nàng đính hôn, hôn ước này tự nhiên cũng không có người nhắc lại. Thời điểm trước, hoàng đế bỗng nhiên nhớ lại trong di chiếu từng nhắc tới một chuyện hôn ước, thế mới đem Bạch Sương Sương triệu kiến cung, hỏi ý tứ của nàng.

Trước mắt, trong đám con cháu, hắn vừa lòng nhất là Tiêu Đình Hạo, đem Sương Sương hứa cho hắn, trong thâm ý tự nhiên là không cần nói cũng biết.

Nhưng mà hắn không nghĩ tới, Tiêu Đình Hạo thế nhưng kiên quyết cự tuyệt cưới Bạch Sương Sương, điều này làm hắn khó xử. Hắn mặc dù yêu thương đứa con này, bất quá, hết thấy cũng chỉ có thể dựa theo di chỉ Tiên hoàng mà làm.

Tiêu Đình Hạo là hạ kiên quyết muốn cự hôn ước, mà Bạch Sương Sương mới mười bảy tuổi cũng là ái mộ hắn, hắn cũng là biết được. Lần này tự mình đến thương lượng việc này với nàng, làm cho nàng gật đầu đồng ý, trong lòng có bao nhiêu xin lỗi nàng.

Đương nhiên, người Bạch phủ không có nói cho hắn chuyện Bạch Sương Sương bị thương tới hôm qua.

“Là” Tiêu Đình Hạo trầm giọng nói, con người đen thâm thúy “Bôn vương lần này đến, đúng là vì...”

“Người không cần phải nói” Sương Sương giơ tay lên, đánh gãy lời nói của hắn, Tiêu Đình Hạo không rõ ý này, mà những người khác trong Bạch phủ lại nghĩ đến nàng sẽ cự tuyệt. Dù sao, Bạch Sương Sương tâm nghĩ Hạo vương, người trong kinh thành ai ai cũng biết.

Bạch Vân Tịch đôi mi thanh tú nhanh nhú lại, ánh mắt luôn luôn dừng lại trên người Sương Sương cùng Hạo vương, Bạch Vân Mạt thấy nàng như vậy, liền đứng ở bên người nàng, nhẹ nhàng vỗ vỗ lưng nàng, cho nàng dũng khí, Bạch Vân Tịch miễn cưỡng nở ra một chút tươi cười.

Nàng sẽ không thua!

Sẽ không!

Nghiền ngấm quết ánh mắt nhìn mọi người sắc mặt không ngừng biến hóa, Surong Surong môi gọi lê mỉm cười tà mị, ở dưới ánh mắt chờ mong của mọi người, môi đỏ mọng khẽ mở.

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Tiêu Đình Hạo, Là Bốn Tiểu Thư Không Cần Người

“Ta đồng ý!” Thanh âm Surong Surong không cao không thấp, nhưng rõ ràng lưu loát, người ở đây nghe được rành mạch.

Tay Bạch Vân Tịch nắm chặt phút chốc thả lỏng, cúi đầu, thể mới phát hiện, lòng bàn tay trắng nõn đã là một mảng phi hồng, có chút đau, có chút đau.

Bất quá, nàng không sao cả!

Hốc mắt trong gang tấc bỗng dung một trận toan sắp, nàng thật muốn âm Bạch Vân Mạt khóc lớn một hồi.

Qua một cửa này, vị trí vương phi của nàng, gần trong gang tấc.

Tiêu Đình Hạo vụn vụn không nghĩ tới Surong Surong lại trả lời rõ ràng như thế, ngay cả do dự đều không có, con người đen như mực khóa trụ dung nhan khuynh thành tuyệt sắc kia, trong lòng không hiểu thế nào.

“Bạch tiểu thư, cảm ơn người đã thành toàn.” Mặc kệ nàng lúc trước vô lễ như thế nào, giờ khắc này, hắn đều cảm tạ nàng có thể làm nhượng một bước.

Surong Surong mỉm cười, nàng đứng trước mặt Tiêu Đình Hạo, nâng đầu, mặt mày cao ngạo lạnh như băng nói “Tiêu Đình Hạo, đừng nói cảm ơn với ta. Người chỉ cần nhớ kỹ, là bốn tiểu thư không cần người, mà người, còn không đủ tư cách nói với bốn tiểu thư một chữ! Chưa minh bạch? Trận trò chơi này, ta Bạch Surong Surong mới là nhà cái, khi nào kêu ngừng, chỉ có ta nói mới tính!”

Kiều ngạo cuồng vọng, Surong Surong cao ngạo như nữ vương, tự cao tự đại. Hạo vương chính là, ở trước mặt nàng, cái gì căn bản cũng không phải!

Chống lại cặp mắt phương hoa lưu chuyển, con người ánh sáng ngọc động lòng người, Tiêu Đình Hạo tìm bỗng dung đập nhanh một trận, trong đầu thế nhưng hồi tưởng đến cặp mắt trong suốt kia, một cái chớp mắt, hắn thế nhưng đối với chuyện này thật sự sinh ra một chút hồi hận!

“Đứng rồi” Surong Surong giương như nhớ lại cái gì, nàng nhìn Tiêu Đình Hạo, lạnh lùng nói “Trước nói cho người một tiếng, ta là có cái thói quen, vứt bỏ gì đó, ta không có hứng thú nhận lại. Cho nên. . .” Nàng tà mị câu môi, nhìn nhìn Bạch Vân Tịch “Nếu người ngày nào đó hối hận, thì đừng trở về cầu bốn tiểu thư tái giá cho người nha!”

Nàng chính là người như vậy, chỉ cần chọc nàng mất hứng, như vậy, trong lời nói của nàng đều rất khó nghe. Không đem người ta tức giận đến chết khiếp, nàng sẽ không bỏ qua.

Nàng chỉ thích hưởng thụ quá trình, về phần hậu quả, nàng cũng không lo lắng. Cúi đầu, đây cũng không phải là tác phong của Bạch Surong Surong !

Mâu quang phút chốc trầm xuống, Tiêu Đình Hạo nắm chặt tay thật chặt.

Bạch Surong Surong thế nhưng dám làm can ngôn luận, hắn hoàn toàn có thể lấy này trị nàng làm tội đại bất kính, lấy làm cảnh cáo. Nhưng mà. Chống lại cặp mắt trong sáng như nước mùa thu kia, hắn thế nhưng không mở miệng được! Không chỉ có như thế, câu “Không có hứng thú nhận lại” của nàng, cứ lặp đi lặp lại bên tai hắn, nhiều tâm tình hắn phiền chán đến cực độ.

Giống như mình sẽ thật như trong lời nói của nàng, có một ngày hắn sẽ hối hận!

Cảm giác như vậy, xuyên thấu không xong!

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Bình An Vô Sự

Bạch Vân Tịch khuôn mặt nhỏ nhắn bỗng chợt trắng bệch, môi anh đào nhếch, nàng đoán không được Bạch Sương Sương đánh cái chủ ý gì. Nàng rõ ràng đồng ý giải trừ hôn ước hai người, nhưng mà, vì sao nàng có thể nói hấn tương lai đừng hối hận?

Nàng lo lắng nhìn Tiêu Đình Hạo, trong lòng vạn phần không yên. Chẳng lẽ, nàng muốn chờ bọn hấn sau khi thành thân, sẽ đem chuyện kia nói ra sao?

Không!

Cho dù hấn cuối cùng biết được sự thật thì như thế nào? Bọn họ có cảm tình năm năm, hấn vẫn sùng nàng như vậy, che chở nàng, nàng là đối với mình có tín tưởng.

Người trong lòng Tiêu Đình Hạo, hấn là nàng Bạch Vân Tịch!

Bạch thượng thư một bên sớm bị lời nói kiêu ngạo của Sương Sương làm cho tức giận đến xanh mặt, Sương Sương thấy hấn vừa muốn phát tác, vỗ vỗ tay, tiêu sái xoay người “Bạch thượng thư, tuổi lớn, cũng đừng động thủ giáo huấn người, miễn cho người ngày nào đó vỡ mạch máu, kia cũng chỉ có thể cười Hạc tiên đi tây thiên đi”

“Vô liêm sỉ, người đứng lại đó cho ta!” Nàng dám rửa hấn chết! Nữ nhi bất hiếu này, thật sự là vô pháp vô thiên!

Cước bộ bị kìm hãm, Sương Sương vẫn không quay trở lại, nàng nhìn bên ngoài vừa vận dương quang, lãnh xuy nói “Chuyện tình các người lo lắng nhất, ta đã xử lý tốt, cho nên, về sau tốt nhất đừng đến trêu chọc ta, mọi người vẫn là bình an vô sự”

Tao nhả bước đi, bóng hình trắng thuần xinh đẹp dung nhập vào trong quang mang màu vàng, thanh khiết cao quý, không nhiễm một hạt bụi như tiên từ rơi vào thế gian.

Cao ngạo trong trời nhưng lạnh lùng.

Bạch thượng thư giật giật môi, cuối cùng không có nói cái gì nữa. Nhìn bóng dáng Sương Sương hờ hững rồi đi, hấn trong lòng nhưng sinh ra một cảm giác áy náy, xác thực, hấn chưa bao giờ chân chính quan tâm đến nữ nhi này. Nhất là hai câu nói cuối cùng kia, lại chỉ trích hấn làm phụ thân lạnh lùng vô tình. Tối hôm qua khi nàng được người đem về, hấn chỉ thỉnh đại phu tới cứu chứ không hề hỏi đến, sáng sớm hôm nay, cũng không nghĩ tới đi xem thương thế của nàng như thế nào.

Có lẽ, nàng hôm nay như thế, đều là vì tức bọn họ....

“Lão gia, người sao có thể....” Nhị phu nhân mắt thấy Sương Sương bước đi dễ dàng như thế, trong lòng cực độ không cam lòng.

Nguyên bản nàng còn muốn Bạch thượng thư tự mình ra mặt giáo huấn nha đầu này không biết trời cao đất rộng.

Bạch thượng thư buông tiếng thở dài “Chớ dễ nhấc lại. Sương Sương tối hôm qua bị thương, thân mình còn chưa hồi phục, chuyện này cũng đừng lại truy cứu, coi như là nàng nháo một chút tiểu tính tình”

Kỳ thực trừ bỏ hôm nay, nàng từ nhỏ đến lớn, vẫn là nhu thuận an phận, chưa bao giờ làm điều gì chọc tức hấn. Có lẽ nàng chưa bao giờ biểu đạt qua gì bất mãn, cho nên, hấn cũng vốn không có ý thức qua, chính mình là phụ thân thất bại cỡ nào.

Càng nghĩ như vậy, trong lòng lại càng áy náy.

Tiểu tính tình? Như vậy cũng là tiểu tính tình?

Nhị phu nhân không cam lòng, lúc này Bạch Vân Tịch hướng nàng lắc đầu, con người dịu dàng mang theo kiên định cũng không cho phép, nhị phu nhân ngộ đạo, chỉ có thể từ bỏ. Bạch Vân Tịch trên mặt lạt đầu đón còn chưa tan, mắt thấy Bạch Sương Sương không bị chịu trừng phạt gì, hận không thể bóc da nàng cũng chỉ có thể chịu đựng.

Bạch Sương Sương, người chờ ta! Ta nhất định sẽ không bỏ qua cho người!

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Hoàng Triều Thứ Nhất Mỹ Nhân

Bạch thượng thư xoay người đối Tiêu Đình Hạo tạ lỗi “Hạo vương, chuyện hôm nay, mong rằng người có thể bỏ qua cho Sương Sương, nàng tuổi còn nhỏ, không hiểu chuyện, lão phu sẽ nói nàng đến nhận lỗi với người”

Suy nghĩ của hắn còn dừng lại trước câu nói kia, Tiêu Đình Hạo cũng không biết sao lại như vậy, nhưng lại ma xui quỷ khiến hỏi “Bạch tiểu thư tối hôm qua bị thương như thế nào?”

Bạch Vân Tịch trong lòng căng thẳng, hắn làm sao có thể quan tâm nàng?

Bạch thượng thư giật mình lảng chóp mắt một cái, thần sắc có chút ngưng trọng, chi tiết nói “Đó là bởi vì nàng nghe được ta cũng phu nhân nói, người hướng Hoàng thượng thỉnh hỷ bỏ hôn ước, sau đó, nàng một mình chạy ra phủ, khi được người đem về, cũng đã bị thương”

Nghe vậy, Tiêu Đình Hạo sắc mặt trầm xuống, hắn nhìn phương hướng nàng rời đi, nhưng mà, thân ảnh của nàng sớm đã biến mất không thấy.

Bạch Sương Sương, trong lòng người, rốt cuộc suy nghĩ cái gì?

Tiêu Đình Hạo cũng không có lại truy vấn cái gì, hắn thu hồi tầm mắt, xoay người, đi đến bên người Bạch Vân Tịch, đôi mắt lộ ra nhẹ nhàng tình “Vân Tịch, vài ngày sau, ý chỉ phụ hoàng từ hôn sẽ đến, người đợi ta vài ngày”

Kia trong nháy mắt, Bạch Vân Tịch biết, nàng cuối cùng vẫn thắng.

Nam nhất xuất sắc nhất Bắc Hạ này, tâm hắn, là của nàng.

.....

Tiêu Đình Hạo cự tuyệt Hoàng đế từ hôn, bỏ qua Hoàng triều thứ nhất mỹ nhân Bạch Sương Sương, sửa lại cưới thứ xuất phủ Thượng thư Bạch Vân Tịch.

Trong lúc nhất thời, tin tức Hạo vương tình thâm nghĩa trọng cùng Bạch Sương Sương bị cự tuyệt truyền ra khắp phố lớn ngõ nhỏ, trở thành đề tài say sưa nhất của dân chúng. Trong đó, bán cũ nhiều nhất là: Bạch Sương Sương tuy là thứ nhất mỹ nhân nước Bắc Hạ, lại là đích nữ Thượng thư đương triều, nhưng trên thực tế cũng không được sủng ái. Trái lại Bạch Vân Tịch, tuy là thứ xuất, nhưng lại là đại tiểu thư Bạch phủ, thiên tư thông minh, cầm kì thư họa mọi thứ đều tinh thông, có thể nói tài nghệ song tuyệt. Mà nàng lại là nữ nhi Bạch thượng thư sủng ái nhất. Hạo vương nếu là cưới nàng, kia cũng thể nghi ngờ Bạch thượng thư vẫn sẽ duy trì to lớn.

Vì bận tâm mặt mũi, Bạch thượng thư hạ lệnh, không cho phép bất luận kẻ nào lộ ra chuyện Sương Sương kiêu ngạo ngôn luận đến cực điểm. Bởi vậy, tuy rằng đối với nguyên nhân nàng bị cự hôn có các loại võ đoán, nhưng đến cuối cùng, phần lớn vẫn là có khuynh hướng đồng tình nàng gặp được. Vì thế, truyền đi truyền lại, đến cuối cùng, mọi người đối với Tiêu Đình Hạo cũng thành nửa chê nửa khen.

“Chắc, không nghĩ tới, ta còn có cái danh hào Hoàng triều thứ nhất mỹ nhân” Sương Sương nghe Từ Diên thuật lại những lời đồn đãi gần đây trong kinh thành, loan môi cười. Nàng một tay bưng chén trà, ngón tay ngọc tiêm dài nhẹ nhàng kích thích lá trà xanh biếc, ánh mắt nghiêng ngắm.

Tuy nàng cũng hiểu được khuôn mặt này quá mỹ một chút, nhưng nàng không nghĩ tới, người dân Bắc Hạ cư nhiên còn tặng một cái xưng hô lóng lánh cho Bạch Sương Sương

Từ Diên mân mím môi, nói “Tiểu thư, kì thật sau khi người mười lăm tuổi hồi kinh, người là người Bắc Hạ chúng ta công nhận thứ nhất mỹ nhân” Nàng thật cẩn thận nhìn Sương Sương, thấy nàng cũng không hờn giận, mới tiếp tục nói “Chẳng qua, khi đó người cũng không thích xuất môn, tự nhiên là không biết chuyện này”

Sương Sương tựa vào trên ghế nằm, hưởng thụ ánh nắng ấm áp của những ngày mùa thu, nàng nhắm hai mắt, nghĩ nghĩ “Từ Diên, hiện tại thời gian còn sớm, chúng ta đi ra ngoài dạo phố” Từ Diên sùng sốt, nàng hầu hạ nàng có hai năm, đối với thói quen của Bạch Sương Sương tất cả đều hiểu biết “Tiểu thư..... Người trước kia không phải không muốn ra ngoài sao?”

“Người cũng nói, đó là trước kia” Sương Sương mở mắt ra, mâu quang sáng “Ta hiện tại muốn đi ra” Nghe nàng vừa rồi nói, vậy thì bên ngoài hẳn là rất náo nhiệt, lúc này, nàng như thế nào có thể không đi ra ngoài nhìn một cái đâu? Nghe ra trong lời nói nàng một tia lãnh ý, Từ Diên cũng không dám nói nhiều lời, gật gật đầu liền vì Sương Sương chuẩn bị quần áo xuất môn.

Bạn đang đọc truyện *Duyệt Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Kinh Diễm

Kinh thành chính là nơi phồn hoa, dưới chân thiên tử, xe đẹp ngựa tốt, ngọc trong vàng son, đây chính là thiên đường nhân gian mọi người đều hướng tới.

Sương Sương mặc váy dài trắng thuần, không son phấn, tóc nhan hướng lên trời, mặc sắc tóc dài tùy ý rối tung, ngũ quan tuyệt sắc thanh diễm động lòng người, dọc theo đường đi đưa tới vô số ánh mắt cực kỳ hâm mộ, thiếu chút nữa khiến cho giao thông bế tắc.

Nàng chính là một người như vậy, thích cao điệu, thích đàng hoàng. Nàng cho mọi thứ sở hữu đều biết nói, không có Tiêu Đình Hạo, Bạch Sương Sương vẫn sống tiêu sái xuất sắc như trước! Nàng không cần gì đồng tình!

Bốn phía thỉnh thoảng có người chỉ trỏ, tựa như đang nhìn khi trong vườn bách thú, Sương Sương không hờn giận mị mầu, chỉ liếc mắt một cái, những người đó liền ngoan ngoãn im miệng “Từ Diên, tìm một chỗ nào ngồi, ta mệt mỏi”

Sương Sương quay đầu nhìn Từ Diên đi theo ở phía sau, người sau lập tức lên tiếng “Tiểu thư, phía trước có gian trà lâu, không bằng đến đó ngồi đi” Sương Sương nhũm mày “Hảo”

Trà lâu này có tên là Hương Trà các, lá trà phẩm chất thuần khiết, nước sôi ngọt lành tự nhiên, phao ra nước trà sáng màu trong trẻo thông thấu, hương khí hợp lòng người, vì thế, đây chính là trà lâu nổi tiếng kinh thành. Sương Sương danh hiệu là Hoàng triều thứ nhất mỹ nhân, từ khi nàng bước vào Hương trà các, liền khiến cho một trận ồn ào. Ngày thường khó có thể nhìn thấy mỹ nhân, hôm nay liền gần gũi ngồi như thế, các nam nhân tự nhiên là nhân cơ hội này mở rộng tầm mắt.

Sương Sương gọi một chút Hồng trà, thân nhiên ngồi dựa vào vị trí gần cửa sổ, nhìn ngựa xe bên ngoài như nước, người đến người đi. Từ Diên không dám cãi mệnh lệnh ngồi đối diện nàng, có chút co quắt bất an ngồi, cũng không dám nhìn Sương Sương, chỉ ngăn người nhìn chăm chăm Hồng trà trước mặt.

Lúc này, trong Hương Trà các bỗng nhiên một trận trào tap, nam tử cao lớn một thân hắc y thêu kim tuyến đàng long tượng vân từ cửa tiến vào, ở phía sau hắn có vài tùy tùng quần áo bất phàm, thoát nhìn, hắn có thể tính là bảo tiêu. Hắn vừa vào cửa, lão bản Hương Trà các liền tự mình nghênh đón, tươi cười nịnh nọt “Lâm vương hôm nay đến, như thế nào cũng không phải người thông tri trước một tiếng, tiểu nhân cũng sớm chuẩn bị tốt”

Nam tử đứng là Tam vương gia Bắc Hạ, Tiêu Hàn Lâm. Ánh mắt hắn ở trong đại sảnh quét một vòng, nói “Bốn vương vừa vặn cũng là đi ngang qua, cảm thấy có chút khát nước, thế nên mới nghĩ đến đây ngồi” Lão bản nghe được hắn nói như thế, liền hướng tiểu nhị ánh mắt ý bảo, người sau lập tức đi lên chuẩn bị “Vương gia, thỉnh lên trên lầu, trà bánh lập tức liền phái người đưa cho ngài”

Tiêu Hàn Lâm vuốt cằm, bộ dáng cao ngạo đi qua đại sảnh, đi vào cầu thang tính đi lên. Nhưng vừa mới đến chỗ rẽ, ánh mắt xẹt qua một người ngồi bên cửa sổ, cước bộ nhất thời liền đứng tại chỗ. Hắn neoh đôi mắt hoa đào nhỏ dài lại, đánh giá sừng mặt tinh xảo người nọ, trong thoáng chốc xẹt qua một chút kinh diễm.

“Nàng là ai?” Hắn chỉ vào Sương Sương, hỏi. Lão bản Hương Trà các theo phương hướng hắn chỉ nhìn lại, đáy mắt xẹt qua một chút ánh sao, nói “Hồi vương gia, nàng chính là tam tiểu thư phủ Thượng thư, Bạch Sương Sương”

“Hoàng triều thứ nhất mỹ nhân?”

“Đúng vậy”

Nghe vậy, Tiêu Hàn Lâm màu sắc sắc sảo dần thâm. Bạch Sương Sương dung mạo khuynh thế vô song, hắn có nghe qua. Nhưng bởi vì nàng không thường ra phủ, hắn cũng chưa gặp nàng bao giờ. Mấy ngày hôm trước hôn ước nàng cùng Tiêu Đình Hạo khiến cả kinh thành ồn ào huyền ảo, thân là Vương gia, hắn đương nhiên cũng rõ ràng. Bạch Sương Sương đồng ý giải trừ hôn ước, buông tha vị Vương phi, điều này làm cho hắn đối với nữ tử từ nhu nhược này có vài phần tò mò.

Không thể tưởng tượng được, hôm nay cư nhiên có thể nhìn thấy nàng ở đây.

Quả là quốc sắc thiên hương, danh bất hư truyền!

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Phương Thức Làm Quen Của Người, Thực Cũ!

“Vương gia?”

Lâm vương yêu thích sắc đẹp, toàn bộ Bắc Hạ đều biết. Lão bản Hương Trà các thấy hắn nhìn Bạch Sương Sương xuất thần, trong lòng đã có vài phần sáng tỏ.

Tiêu Hàn Lâm phục hồi lại tinh thần, mắt thấy bên người Sương Sương chỉ có một tiểu nha hoàn, bực môi gọi lên độ công tà mị, hắn sửa lại chủ ý, bước từng bước hướng phía Sương Sương.

“Bạch tiểu thư”

Sương Sương đang nhìn xuất thần ngoài cửa sổ, bên tai bỗng nhiên vang lên thanh âm trầm thấp của nam tử, nàng ngoái đầu nhìn lại, một người tầm hai mươi mấy tuổi, nam tử trước mặt cùng Tiêu Đình Hạo có vài phần tương tự, mắt hoa đào hàm chứa ý cười thân nhiên.

Ở trong trí nhớ Bạch Surong Surong, cũng không có tin tức người này, Surong Surong nhúu mày, nhìn mắt hấn “Ta không nhớ rõ chúng ta nhận thức”

Nàng ngồi không nhúc nhích, ngữ khí đậm bạc, hiển nhiên là không đưa hấn để vào mắt.

“Lớn mật, nhìn thấy Lâm vương còn không mau hành lễ?” Tùy tùng Tiêu Hàn Lâm mắt thấy Surong Surong cao ngạo như vậy, lập tức quát to. Surong Surong hấn mâu đảo qua, ánh mắt sắc bén, Từ Diên nghe được hai chữ Lâm Vương, lập tức từ trên chỗ ngồi nhảy dựng lên, cúi đầu đứng ở phía sau Surong Surong.

Đây là, Tiêu Hàn Lâm nâng tay ý bảo, người nọ lập tức khom người lui ra. Hấn cười cười, không để ý lắm Surong Surong lạnh lùng, ngồi đối diện nàng, cầm lấy ấm trà trên bàn, tự mình châm một chén trà, nói “Nghe thấy phượng danh Bạch tiểu thư đã lâu, hôm nay có hạnh vừa thấy, quả thật danh bất hư truyền” Nói xong, liền giong chén trà lên, ý mời.

Surong Surong bất vì sở động nhìn hấn, một tay chống má, ánh mắt tà tứ, tựa tiểu phi tiểu câu môi “Soái ca, phượng thức làm quen của ngươi, thực cũ” Vừa nhìn thấy diện mạo hấn có vài phần tương tự Tiêu Đình Hạo, Surong Surong đối với hấn cũng không có gì hảo cảm, càng miễn bàn trong mắt nam nhân lóe ra u quang, liền giống như là sói đói phát hiện con mồi.

“...” Tiêu Hàn Lâm vạn vạn không nghĩ tới Surong Surong trả lời như vậy, ngón tay cương ở không trung, tuần nan có chút xấu hổ.

Nữ tử đều thích chung diện, ai lại không thích nghe người khác tán thưởng mình? Hơn nữa còn là từ miệng Vương gia một quốc gia, không nghĩ tới, Bạch Surong Surong này thế nhưng không quan tâm hơn thua như thế.

Bất quá..... Soái ca là có ý tứ gì?

“Phượng thức làm quen cũ hay không cũ cũng không cần quan tâm, mấu chốt là, hữu dụng hay không” Tiêu Hàn Lâm không tiếp tục tò mò ý nghĩa soái ca, ngược lại lạnh nhạt cười, hấn ngày thường tuần mĩ, ngọc thụ lâm phong, giong tay nhắc chân, đều là khí chất tao nhã hoàng gia.

Surong Surong mỉm cười, trong tình mâu tràn đầy ý nghiền ngẫm “Ngươi thật cho rằng như vậy?”

“Đương nhiên, ngươi đây không phải cũng bốn vương nói chuyện sao?”

Surong Surong thúc ngươi khẽ cười, môi duyên đáng kẻ giong lên, ần có vài phần ý tứ hàm xúc đùa cợt, không thềm nhắc lại.

Không ai nói tiếp, Tiêu Hàn Lâm nhìn Surong Surong, người sau lại nhàn nhả tự tại phẩm trà phơi nắng, từ đầu đến cuối căn bản không để ý tới hấn làm việc gì. Trong lòng Tiêu Hàn Lâm tự trọng rất lớn, đối mặt với Surong Surong đậm bạc, trong lòng không khỏi dâng lên không hờn giận.

Mây kiếm nhúu lại, hấn ý cười nghiêm túc “Bạch Surong Surong, ngươi đây là có thái độ gì?” Dám cười nhạo hấn!

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Uy Hiếp Ta, Là Muốn Trả Giá Đại Giới!

Surong Surong nhún nhún vai, lúm đồng tiền như hoa “Chính ngươi đều thấy, còn không hiểu được? Vương gia, ngươi làm gì, không cần quá mức tự tin, nói qua một hai câu, cũng không nói lên cái gì, không phải ai cũng đều thích cùng người xa lạ nói chuyện phiếm. Ta với ngươi, không quen”

Nàng kiêu ngạo như vậy, Tiêu Hàn Lâm tức giận muốn đứng lên, lực đạo nắm chén trà cũng tăng thêm vài phần, có lẽ, hấn vừa rồi quá mức khách khí

“Ngươi cũng biết, chỉ bằng những lời này của ngươi, ta có thể trị ngươi tội bất kính?”

Hấn cũng không tin, nàng thật sự không sợ trời không sợ đất.

“Tiểu thư.....” Từ Diên đứng phía sau nàng, nàng xem ra, Lâm vương rất tức giận. Nàng đứng ở Bạch phủ, không biết rõ lắm tình thế bên ngoài. Nhưng, Lâm vương là người ngoan lệ, hi nộ vô thường nàng vẫn biết đến. Mắt thấy không khí càng ngày càng gấp bách, nàng không khỏi thay Surong Surong lo lắng.

“A” Một tiếng cười lạnh, Surong Surong đôi mi thanh tú nhanh chóng nhếch lên, mâu quang liễm điễm “Lâm vương, ngươi đây là muốn uy hiếp ta?”

“Nếu ta nói phải?” Tiêu Hàn Lâm cắn răng.

Surong Surong lại cười đến càng thêm sáng lạn, khuôn mặt khuyh thành càng thêm mỉ hoặc lòng người, mâu quang đảo qua Tiêu Hàn Lâm, khinh miệt trong trẻo nhưng lạnh lùng “Nhưng mà, ta muốn nhắc nhở ngươi một câu, uy hiếp ta, là muốn trả giá đại giới”

“Ngươi cho là, bốn vương sẽ sợ ngươi?” Tiêu Hàn Lâm như là nghe được buồn cười chế cười, mắt hoa đào hẹp dài lộ ra quang mang nguy hiểm, Surong Surong híp nửa mắt, thần thái tự nhiên “Lâm vương không sợ ta, nhưng phụ hoàng của ngươi thì sao?” Vừa lòng nhìn nam tử bên cạnh lắng giặt mình, Surong Surong nói tiếp “Muốn đụng đến ta, tốt nhất tiến cung hỏi ý tứ hoàng thượng lão nhân gia một chút, nhìn hấn cho phép không?”

Mấy ngày nay hoàng đế vì chuyện từ hôn mà tâm tình phức tạp, dù sao đây cũng là ý chỉ của tiên hoàng để lại, sự tình nếu xử lý không tốt, trong lòng hoàng đế là rất áy náy, đương nhiên sẽ không cho phép tại mấu chốt này làm cho nàng chịu ủy khuất, hơn nữa vẫn là chính con mình gây chuyện. Tiêu Hàn Lâm cho dù thế nào không sao cả, cũng không dám ngỗ nghịch ý tứ hoàng thượng. Trước mắt đúng là mấu chốt thời kì xác lập người thừa kế ngôi vị hoàng đế, tuy nói Hoàng đế vừa Tiêu Đình Hạo mọi người đều biết, nhưng, thái tử một ngày còn chưa lập, như vậy, hấn cũng là có cơ hội tranh thủ.

Cho nên, hấn đương nhiên sẽ không vì chuyện ngớ ngẩn này mà hủy tiền đồ mình.

“Bạch Surong Surong, ngươi thực thông minh” Hấn cắn răng, khuôn mặt anh tuấn hung ác nham hiểm, hấn quang trong mắt khiếp người.

“Ha ha, ngươi không phải là người thứ nhất nói như vậy” Nàng không chút khách khí trả lời.

Tiêu Hàn Lâm thúc ngươi cười khế, nhưng mà ngoài cười nhưng trong không cười, âm hiểm đến cực điểm, hấn tới gần Surong Surong, hai mắt lửa nóng nhìn chăm chăm nàng “Bạch Surong Surong, bốn vương đối với ngươi, thật sự là ngày càng cảm thấy hứng thú. Thật muốn nhìn xem, mỹ nhân giống như ngươi, ở dưới thân bốn vương thừa hoan nở rộ, sẽ là xinh đẹp mê người cỡ nào!”

“Thật không?” Surong Surong sắc mặt không thay đổi, ý cười không giảm, chính là trong đáy mắt băng tuyết chợt ngưng tụ “Bất quá, thực đáng tiếc, Lâm vương ngươi đời này, kiếp sau, vĩnh viễn không có cơ hội thấy được. Cho dù ngươi đêm nay trở về kê gối cao đầu ngủ, cũng đồng dạng chỉ có thất vọng rồi”

“Còn có, ta hảo tâm khuyên ngươi một câu, chữ sắc trên đầu một cây đao, càng là xinh đẹp gì đó, nhưng là càng nguy hiểm, nếu là thông minh thì nên bảo trì khoảng cách mới đúng”

Tiêu Hàn Lâm mày kiếm khẽ điều, mi gian uẩn giận “Nói cũng không thể khẳng định như vậy, có lẽ, không chừng ngày nào đó, ngươi sẽ chủ động hướng bốn vương đầu hoai đưa ôm cũng không chừng”

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Yêu Nghiệt

“Tam hoàng huynh?” Một đạo tiếng nói nam tính thần nhiên vang lên ở phía sau người vang lên, ngay sau đó, là một trận kịch liệt ho khan truyền đến, đồng thời vài cái tùy tùng của Tiêu Hàn Lâm cũng kính nói “Gặp qua Tuyên vương”

(Acchan: Tèn tén ten~, anh nam chính phúc hắc đã đến, sói xám đã đến,*Tung hoa*)

Tiêu Hàn Lâm đứng dậy, xoay người nhìn về phía người tới, mắt hoa đào xẹt qua một tia không kiên nhẫn “Diệc Tuyên, ngươi sao lại ở chỗ này?”

Nam tử nắm chặt tay đặt ở trên môi, trên mặt làn da tái nhợt bởi vì vừa ho khan mà hồng một mảnh, một đường kéo dài đến ở chỗ cổ, hấn bình ổn hạ hô hấp, thế này mới có thể lấy được khẩu khí nói chuyện “Thần đệ thấy hôm nay thời tiết tốt, liền nghĩ đi ra ngoài một chút hít thở không khí. Không nghĩ, nhưng lại gặp Tam hoàng huynh ở chỗ này”

Surong Surong nghe người nọ thanh âm ôn nhuận như nước, đối với người kêu Diệc Tuyên bỗng nhiên sinh ra vài phần tò mò, mâu quang chuyển hướng nam tử, chính là nhợt nhạt liếc mắt một cái, lại làm cho nàng trong nháy mắt thất thần.

Hấn chỉ mặc một sắc gấm trường bào, cổ tay áo cùng với cổ áo lấy dây nhỏ ám sắc buộc vòn quanh mặc sắc trúc điệp, bên hông là cái tương ngọc chuế dây kết đai lưng, quần áo tinh xảo, vừa đứng hiện ra dáng người cao ngất hoàn mỹ của hấn, dưới chân là một đôi dây đen kim tuyến vân tường, trầm ổn mà nội liễm, tao nhã thả tôn quý.

Hấn ngũ quan tinh xảo không thể nào soi mói, một chỉ tiết đều trải qua tạo hóa tỉ mỉ tạo hình. Phượng mâu tinh xảo, mắt vĩ chỗ bay xéo thượng chọn, tà mị mê người, mũi cao thẳng tắp, mày kiếm nhập tán, vì hấn yêu nghiệt thêm vài phần anh khí nam nhi, khinh mân môi nở ra nhợt nhạt, có vẻ có chút lãnh liệt. Tóc dài dùng một cái ngọc quan tinh xảo búi lại, như trích tiên bước ra từ trong tranh, tuấn đạt hiên ngang, khuynh thế vô song.

Hấn trên người có loại ôn nhuận như ngọc, khí chất lạnh nhạt như núi, linh khí giông như ngưng tụ tự nhiên trong trời đất.

Cảm nhận được Surong Surong nhìn chăm chú, Tiêu Diệc Tuyên ánh mắt dời về phía nàng, hấn hướng Surong Surong hơi hơi vuốt cằm, phượng mâu hẹp dài đựng ý cười ôn nhuận nhu nước.

Ánh mắt chạm nhau, Surong Surong mau phục hồi lại tinh thần, con người ánh sáng ngọc hiện lên tia ảo ảo, nam nhân này suất không có thiên lý còn chưa tính, cư nhiên còn người đến câu người như vậy!

Yêu nghiệt!

Mười phần yêu nghiệt!

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Thiên Đố Lam Nhan

Tiêu Hàn Lâm chú ý tới ánh mắt của Tiêu Diệc Tuyên ghé mắt nhìn Sương Sương, thấy khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn của nàng hơi hơi ửng đỏ, còn nàng thì đối với mình chung thủy lãnh hé ra mặt, trong mắt hoa đào trừ bỏ không kiên nhẫn, còn hơn một tia không hờn giận, hắn cười đi đến bên cạnh Tiêu Diệc Tuyên, ý cười không ở trong đáy mắt “Diệc Tuyên, người khó được ra phủ, nếu hôm nay ở chỗ này gặp gỡ, không bằng huynh đệ chúng ta lên gian trên lầu đi, cũng tốt tự ôn chuyện”

Ở trong mắt hắn, Bạch Sương Sương là con mồi, những người khác, cũng không thể được xem nữa ánh mắt.

“Hảo, khụ khụ khụ.” Tiêu Diệc Tuyên mới nói xong một chữ, liền ức chế không được mà mạnh mẽ khụ lên, hắn lấy ra khăn cầm trức trắng thuần ôm môi, thân hình cao lớn bởi vì vậy mà run run, Nam Tường phía sau thấy vậy, lập tức tiến lên giúp đỡ hắn.

Tiêu Hàn Lâm trong mắt tràn đầy chán ghét, sợ chính mình bị Tiêu Diệc Tuyên truyền nhiễm, mà Sương Sương lại quay đầu qua, nhìn thấy Tiêu Diệc Tuyên khuôn mặt tuấn tú đỏ bừng, trên trán nổi đầy gân xanh, như vậy, làm như muốn đem tất cả đều khụ ra.

Nàng tức nhú mi, cầm lấy một cái chén sạch sẽ, rót một tách trà.

“Tử Diên” Nàng khinh hoán thanh, Tử Diên cũng là một nha đầu lanh lợi, vừa thấy cái chén trà trên bàn, lập tức biết điều “Là, tiểu thư”

“Vương gia, thỉnh uống chén trà nóng đi”

Mùi thơm hoa lan độc hữu của kì môn trà thơm ngát đập vào mặt, hơi ẩm nhẹ nhàng màu trắng xuất hiện ở trước mắt, Tiêu Diệc Tuyên ngẩng đầu, ánh mắt lướt qua Tử Diên, đối diện với con người tròn sáng của Sương Sương, hắn đưa tay tiếp nhận, khẽ môi giờ lên, nở một nụ cười đậm “Cảm ơn”

Sương Sương thoáng vuốt cằm, lúc này, nàng mới chú ý tới, thân thể Tiêu Diệc Tuyên tựa hồ thật không tốt, bây giờ hiện tại đã tới cuối mùa thu, nhưng so với người thường, hắn quần áo phá lệ dày thêm, thị vệ bên cạnh thậm chí còn cầm một kiện áo choàng a.

Sương Sương trong lòng thở dài một tiếng: Thiên đố lam nhan a!

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Ta Càng Thích, Sau Không Gặp Lại!

Mất thấy Sương Sương nhưng lại chủ động quan tâm Tiêu Diệc Tuyên, Tiêu Hàn Lâm mày nhíu càng nhanh, mâu quang nghiêng đi, âm trầm trùng mắt nhìn nàng một cái. Nữ nhân này đầu óc vào nước sao? Hắn ra vẻ ánh tuấn tiêu soái như vậy, thân phận tôn quý, vương gia tiền đồ quang minh không cần, lại cố tình đi cùng cái ma ốm sống không được vài năm!

Đây không phải rõ ràng là đánh vào mặt hắn sao?!

Hắn bước vài bước, vừa định kêu Tiêu Diệc Tuyên cùng tiến lên lầu, ai ngờ gã sai vặt quý phu chạy đến, khuôn mặt đỏ bừng, thở hổn hển, làm như đã xảy ra chuyện gì lớn “Vương... Vương gia”

Tiêu Hàn Lâm thần sắc nhất bảm “Chuyện gì?”

Gã sai vặt sweeney khẩu khí, vừa nghe thanh âm này chỉ biết Tiêu Hàn Lâm lúc này tâm tình không tốt, còn muốn nói chuyện mà mình muốn nói, không khỏi do dự, Tiêu Hàn Lâm càng thêm phiền chán “Nói!” một chữ, lực chấn mười phần.

“Hồi vương gia, Liễu sườn phi cùng Từ sườn phi... Đã bắt đầu đến đây” Gã sai vặt nói xong liền bắt đầu đứng sang một bên, nom nớp lo sợ chờ Lâm vương phản ứng.

Tiêu Hàn Lâm không hồn giận mị mầu, hàn khí xung xoay xung quanh người, hai nữ nhân này, thật đúng là biết chọn thời gian!

Liều sườn phi lại mang bầu, hẳn lại không thể không trở về, dù sao, đây là con nối dòng thứ nhất của hắn.

“Diệp Tuyên, quý phủ còn có việc, ta đi về trước, ngày khác lại tự” Hắn đem tay vỗ vô trên vai Tiêu Diệp Tuyên, giống như là huynh trưởng, Tiêu Diệp Tuyên mỉm cười đáp lại “Liên y như hoàng huynh nói”

Tiêu Hàn Lâm vuốt cằm, tiện đà nhìn Sương Sương, mầu quang thâm trầm mà cường thế “Bạch tiểu thư, lần sau gặp lại”

Sương Sương nhướn mày, lúm đồng tiền như hoa “Ta càng thích, sau không gặp lại”

Tiêu Hàn Lâm sắc mặt chợt tối tăm, hẳn thật sâu nhìn vào mắt Sương Sương, hừ lạnh một tiếng liền phẩy tay áo bỏ đi, vài tủy từng phía sau cũng hướng Tiêu Diệp Tuyên hành lễ rồi cũng lập tức đi theo.

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Bộ Dạng Các Người Thật Không Giống Nhau

Gặp Tiêu Hàn Lâm ra khỏi Hương trà các, Sương Sương tiện đà tiếp tục bắt đầu hưởng thụ buổi chiều trà của nàng.

“Người rất lớn mật” Thanh âm ôn nhuận như nước của người nọ truyền đến, Sương Sương ngoái đầu nhìn lại hắn, lẳng lơ thành độ cong duyên dáng, mầu quang bóng lưỡng mà đang hoàng “Ta là người như vậy, luôn luôn như thế”

Tiêu Diệp Tuyên cười cười, phượng mầu tinh xảo khẽ động, con người lại như ngọc, lộ ra khí ôn nhuận “Còn chưa thỉnh phượng danh tiểu thư”

Sương Sương ý cười tao nhã, ánh mắt rơi xuống vị trí đối diện “Ta gọi là Bạch Sương Sương, người bảo ta Sương Sương là được” Nàng không thích bị người khác kêu là Bạch Sương Sương, cái dòng họ kia, nàng một chút không muốn cùng đám kia có nửa điểm quan hệ.

“Sương Sương, vậy người cũng kêu ta là Diệp Tuyên đi” Tiêu Diệp Tuyên ngồi xuống đối diện với nàng, hắn xưng “Ta” mà không phải là bổn vương.

Nam tử phong hoa tuyệt đại trước mặt, tôn quý bất phàm, chỉ tiếc làn da quá mức tái nhợt một chút, như vậy dưới ánh mặt trời, cơ hồ bày biện ra trong suốt, Sương Sương gợn lên một bên khóe môi “Người cùng Tiêu Đình Hạo là huynh đệ?”

“Là. Hắn là tứ hoàng huynh ta”

Sương Sương một tay xoa cằm, chắc lưỡi “Bộ dạng các người thật không giống nhau” Tiêu Diệp Tuyên ánh mắt hơi cười, tay túm chặt để ở trước môi, nhẹ nhàng ho khan vài cái “Chúng ta không phải thân huynh đệ, diện mạo của ta di truyền từ mẫu phi càng nhiều, mà tứ hoàng huynh lại giống phụ hoàng cùng mẫu phi hẳn thôi”

Mân mím môi, Sương Sương chớp mắt, mặt mày toát ra vài phần xinh đẹp tiểu nữ nhi “Hoàn hảo các người bộ dáng không giống nhau, bằng không, vừa rồi ta cũng lười quan tâm người”

Thắng thần của nàng khiến Tiêu Diệp Tuyên vi lẳng, hẳn nhìn nàng không chuyển mắt, trong đôi mắt tràn đầy nước xuân gọn gọn quang liễm liễm, đôi môi nhợt nhạt khinh mầu “Sương Sương, người thực chán ghét tứ hoàng huynh sao”

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Người Xem Trọng Ta Sao?

Sương Sương thân mình hơi ngã, tựa lưng vào ghế ngồi “Hoàn hảo, chính là xem không vừa mắt”

Hắn thường ngày tuy là ru rú trong vương phủ, nhưng đối với chuyện hôn ước, bao nhiêu hắn cũng có nghe thấy, hẳn thu ý cười, nhìn Sương Sương “Tứ hoàng huynh cự tuyệt cộc hôn sự này, thật sự là tổn thất hẳn”

Nữ tử lớn mật không sợ như vậy, lại thẳng thắn tự nhiên, thấy thế nào, đều cảm thấy rất thú vị

Huống chi, nàng còn tàng thâm như vậy.

“Ánh mắt mỗi người không phải ai cũng tốt, hôm nay sinh chỗ thiếu hụt, chúng ta hẳn là cho lý giải mới đúng”

“Người sẽ không sợ, ta đem lời này chuyển cáo cho tứ hoàng huynh sao?”

Sương Sương ghé liếc mắt hán một cái “Giáp mặt đều mắng qua hán, còn có thể sợ có người sau lưng cáo trạng?”

Tiêu Diệc Tuyên dương nhưong mảy “Sương Sương, người thật là cái nữ tử đặc biệt”

Sương Sương tình mầu hơi híp, nghe hán nói như thế, khóe môi bỗng dưng nở ra nụ cười xinh đẹp, nhìn chăm chăm khuôn mặt hán anh tuấn “Tuyên vương, người xem trọng ta sao?”

Tiêu Diệc Tuyên cười cười, không đáp mà hỏi lại “Sương Sương cho là thế nào?”

“Ta cho rằng...” Nàng méo mó đầu, ánh mắt lóng lánh, Tiêu Diệc Tuyên ngưng mắt xem nàng, Sương Sương mỉm cười “Ta cho rằng, đề tài này thực nhàm chán”

“...” Con người đen như bầu trời đêm vị trệ, lập tức, Tiêu Diệc Tuyên cười khê, Sương Sương miết mắt nhìn hán, lơ đãng nói “Dù sao đáp án của người đối với ta không có ý nghĩa, ta vừa không biết thuật đọc tâm, lại càng không có thời gian rảnh rỗi đi đoán”

Tiêu Diệc Tuyên mầu sắc thâm thâm “Sương Sương, kỳ thực người...”

Hán mới nói vài từ, bỗng nhiên ngừng lại, tiến theo không ức chế được mà tiếp tục ho khan, trong lòng ngực bởi vậy mà kịch liệt rung động một trận, khiến khuôn mặt anh khí hơi nhũu lại, rồi rầm xuyên thành một chữ.

Sương Sương nghe thanh âm hán ho khan giống như muốn đem phế, thần sắc thống khổ kia làm cho lòng nàng có chút co rút nhanh, nàng như vừa rồi vậy, đem nước trà đưa cho Tiêu Diệc Tuyên.

Khí huyết dâng lên, khuôn mặt tuấn tú trắng nõn thoáng chốc như ráng đỏ, Tiêu Diệc Tuyên nâng mầu, nhìn Sương Sương xin lỗi, muốn xin lỗi, lại liên tục ho khan làm cho hán không thể nói chuyện, cũng không có tiếp nhận chén trà kia.

Cổ họng một trận tỉnh ngọt, Tiêu Diệc Tuyên dùng khăn che miệng lại, nguyên bản mặt đỏ bừng bỗng nhiên chuyển trắng bệch, không hề huyết sắc.

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Lôi Phong?

Cổ họng một trận tỉnh ngọt, Tiêu Diệc Tuyên dùng khăn che miệng lại, nguyên bản mặt đỏ bừng bỗng nhiên chuyển trắng bệch, không hề huyết sắc.

“Vương gia!” Nam Tường đáy mắt khiếp sợ, lập tức hướng người phía sau lớn tiếng phân phó: “Lập tức đưa Vương Gia hồi phủ!”

Khăn mầu tuyết trắng bị máu tươi nhuộm đỏ, Tiêu Diệc Tuyên đem nói đem nó niết ở bàn tay, xem cũng không liếc mắt một cái, tựa hồ đã muốn là chuyện thường.

“Sương Sương... ngưng ngừng, ta muốn đi về trước” Một trận ho khan kia làm cho hán giờ phút này ngay cả nói chuyện thanh âm đều nhẹ bằng, tựa như đám mây mềm mại vô lực vậy, môi trải qua máu tươi trơn bóng, như hoa hồng lửa đỏ, nếu không phải sắc mặt hán tái nhợt như tờ giấy, như vậy, giờ phút này Tiêu Diệc Tuyên, thật sự có thể xem như yêu nghiệt ngàn năm, đẹp đến kinh tâm động phách.

“Ấn...” Nàng đứng lên, trên môi chỉ mơ hồ phát ra một tiếng, nàng không biết, chính mình phải nói cái gì.

Đại sảnh sấm náo nhiệt cũng vì Lâm vương cùng Tuyên vương rời đi mà im lặng không ít, thỉnh thoảng có ánh mắt lại hướng về chỗ Sương Sương ngồi, cùng người bên cạnh khe khẽ nói nhỏ. Sương Sương đứng tại chỗ, nhìn Nam Tường cùng vài cái thị vệ cẩn thận giúp đỡ Tiêu Diệc Tuyên đi ra ngoài Hương trà các, bóng dáng cao lớn bước vào ánh mặt trời, tầm mắt chợt mơ hồ, xem như một bức tranh không chân thật lắm.

“Từ Diên, tối hôm đó, là người nào đưa ta về Bạch phủ?” Nhìn ngả tư ngoài Hương Trà các chật chội người, Sương Sương hỏi, giữa mi xẹt qua nghi ngờ.

Nàng vẫn là quên hỏi cái sự việc này.

Nàng nhớ rõ, tối hôm đó, trước khi nàng hôn mê, có cái bóng mầu trắng xuất hiện trước tầm mắt, tuy rằng rất mơ hồ, nhưng nàng khẳng định, đó là một

nam nhân.

Cứu nàng, có lẽ chính là người kia.

Từ Diên nhú mày ngẩng lại, nói: “Ta cũng không rõ ràng, nghe Vương quân gia nói, người cứu tiểu thư vẫn chưa hiện thân, tiểu thư bị đặt trong một chiếc xe ngựa đem về”

“Ân?”

Chẳng lẽ thời đại này còn có người sống như Lôi Phong, làm chuyện tốt không lưu danh?

Acchan: Lôi Phong là người Trung Quốc ngày xưa, sống luôn làm việc thiện mà không bao giờ đòi hỏi báo ân...

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Sườn Phi

Chẳng lẽ thời đại này còn có người sống như Lôi Phong, làm chuyện tốt không lưu danh?

“Tiểu thư, có cái gì không đúng sao?” Từ Diên nhỏ giọng hỏi.

Đương nhiên không đúng! Sương Sương trong lòng nói một câu.

Tình mâu híp lại, Sương Sương nhìn ra cửa, thân ảnh thủy mặc sắc lại hiện lên trước mắt

Sẽ không là hắn.

Tiêu Diệc Tuyên thân thể nhược như vậy, đều khụ đến xuất huyết, không có khả năng trẻ như vậy còn ở bên ngoài, cũng đồng dạng không lý do cứu nàng lại dấu mặt.

Như vậy, sẽ là ai đây?

Lâm Vương phủ.

Quân gia ở cửa nhìn đã lâu, rốt cục đợi được Tiêu Hàn Lâm trở về, vừa thấy hắn, tựa như thấy cứu tinh.

“Vương gia, ngài đã trở lại, Liễu Sườn phi cùng Từ Sườn phi, các nàng...”

“Các nàng hiện tại ở đâu?” Tiêu Hàn Lâm sắc mặt tối tăm, thanh âm càng lãnh đến dọa người, quân gia vội vàng xoay người gần chín mươi độ, kinh sợ nói: “Đều ở trong phòng Liễu Sườn phi”

Lỗ mũi Tiêu Hàn Lâm hừ lạnh một tiếng, bước chân đi đến phòng Liễu Sườn phi, người ở phía sau cũng chạy theo.

“Vương gia, ngài rốt cục đã trở lại” Liễu sườn phi mắt sắc liền thấy Tiêu Hàn Lâm, nàng ủy khuất vô hạn đứng lên, bất chấp nha hoàn nâng lên liền hướng hắn chạy chậm qua. Từ sườn phi ở trong phòng nghe thấy hai chữ “Vương gia”, nhất thời cả người cứng đờ, nàng đứng lên, đi tới cửa, hướng Tiêu Hàn Lâm hành lễ, nhưng Tiêu Hàn Lâm căn bản ngay cả liếc mắt cũng không nhìn nàng một cái.

Liễu sườn phi bụng sắp 4 tháng, mặc bộ váy thùng thình, không thể nào xem ra. Máu quang đảo qua bụng nàng, Tiêu Hàn Lâm thấy nàng liêu lỉnh như vậy, không khỏi nhú mày “Bốn vương đã muốn miễn người hành lễ, người ở trong phòng ngồi là tốt rồi, chạy đến làm cái gì?”

Nửa bên mặt Liễu sườn phi mở hồ có thể cảm thấy được một cái dấu tay, hốc mắt nàng đỏ bừng, bao hàm nước mắt trong suốt, mắt thấy mặt Tiêu Hàn Lâm bình tĩnh, ngữ khí cũng mang theo lãnh ý, nàng cúi đầu, cắn môi: “Vương gia, là thiếp thân sai rồi...”

Còn chưa nói xong, nàng liền nghẹn ngào lên, muốn nói câu kế tiếp nhưng lại nghẹn trong họng. Mỹ nhân khóc như mây như mưa, cũng đủ thấy, đủ để khiến nam nhân muốn bảo hộ, đáy mắt Tiêu Hàn Lâm hờn giận cũng lui vài phần, thanh âm hần nhu hòa, tay nắm cằm của nàng, nhìn ánh mắt nàng đỏ bừng, hỏi: “Vừa rồi phát sinh chuyện gì?”

Liễu sườn phi ủy khuất hấp hấp cái mũi, sụt sịt nói: “Kỳ thật... đều là lỗi của thiếp thân, là nha hoàn bên người thiếp thân không cẩn thận làm đổ thuốc bổ

tỷ tỷ đồn, nhưng mà, thiếp thân có hương tỷ tỷ xin lỗi, nhưng mà tỷ tỷ nàng. ... Nàng nói. ...”

“Nói cái gì?” Mâu quang lạnh như băng thân nhiên lướt qua khuôn mặt trắng bệch của người đứng cạnh cửa, Tiêu Hàn Lâm hỏi Liễu sùng phi.

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Nhất Định Phải.

“Nói cái gì?” Mâu quang lạnh như băng thân nhiên lướt qua khuôn mặt trắng bệch của người đứng cạnh cửa, Tiêu Hàn Lâm hỏi Liễu sùng phi.

“Tỷ tỷ nói thiếp thân là cố ý, nàng nói thiếp thân được sủng mà kiêu, ý vào vương gia sủng áo liền không coi ai ra gì, không hiểu quy củ. Nàng thậm chí còn nói, còn nói. ...” Nước mắt như trân châu rơi xuống cắt đứt câu nói “Tỷ tỷ còn nói con trong bụng thiếp thân là cái dã loại! Thậm chí còn động thủ. ...”

“Người nói vậy!” Từ sùng phi nghe thấy nàng nói xấu mình như vậy, vừa giận lại vừa sợ, nàng chạy đến bên người Tiêu Hàn Lâm, sợ hãi lôi kéo cánh tay hắn giải thích “Vương gia, nàng nói vậy, thiếp thân chưa bao giờ nói như vậy, là nàng nói thiếp thân sinh không ra đứa nhỏ, xứng đáng cả đời không chiếm được vương gia sủng ái. ...”

“Cho nên người liền động thủ đánh nàng?” Câu hỏi hơi xót xa, tâm Từ sùng phi run rẩy mạnh, nàng liều mạng lắc đầu “Không có, thiếp thân không đánh nàng, là nàng động thủ trước, nha hoàn thiếp thân có thể làm chứng”

Nàng sốt ruột nhìn nha hoàn Bình nhi “Bình nhi, người nói mau, rốt cuộc là ai động thủ trước? Có phải cái tiện. ...”

“Đủ!” Tiêu Hàn Lâm lớn tiếng quát “Cho dù nàng động thủ đánh người trước thì như thế nào, người chẳng lẽ không biết nàng đang có bầu? Bỏn vương đã sớm hạ lệnh, bất luận kẻ nào cũng không được quấy rầy Liễu nhi dưỡng thai, người cho là lời nói của bỏn vương như gió thoảng bên tai sao?”

Từ sùng phi cũng đỏ hốc mắt, nửa bên mặt tái nhợt, bên kia cũng rõ ràng thấy một cái dấu tay, nàng không buông tha một tia biện giải cuối cùng “Vương gia, ngài tin tưởng thiếp thân, thiếp thân thật sự không có. ...”

“Người tới, đem Từ sùng phi đuổi về Ngưng Thúy các cho bỏn vương, nếu bỏn vương không cho phép, không được cho nàng bước ra khỏi Ngưng Thúy các nửa bước!” Hắn ghét bỏ gạt tay nàng, lạnh không có một tia cảm tình.

“Vương gia, cầu ngài đừng như vậy, là thiếp thân sai lầm rồi, tất cả đều là lỗi của thiếp thân” Nàng ôm lấy chân Tiêu Hàn Lâm, càng không ngừng khóc cầu.

Nếu mà bị giam lỏng, có lẽ cả đời của nàng cứ như vậy liền xong rồi.

“Đều còn thất thân làm gì?! Còn không mau đưa nữ nhân này trở về!” Tiêu Hàn Lâm một cước đá văng Từ sùng phi, tàn nhẫn ngay cả tí tẹo đau lòng đều không có.

Liễu sùng phi gặp sự tình phát triển như mình dự kiến cũng không có sai biệt lắm, trong lòng đã sớm vui mừng khai hoa, tuy rằng đã trúng một bạt tai, cũng là loại được một cái uy hiếp.

Một cái tát này, đáng giá!

“Liễu nhi, thời tiết bên ngoài lạnh, bỏn vương đỡ người về phòng” Tiêu Hàn Lâm dùng tay nhu hai má nàng, ôn nhu nói. Trước sau không đến một giây, thái độ của hắn có thể nói là chuyển biến 180 độ.

“Ân” Liễu sùng phi hơi hơi nức nở, mềm mại dựa vào thân hình cao lớn của Tiêu Hàn Lâm, dựa sát vào nhau tiến vào trong lòng hắn, tùy ý để hắn ôm lấy nàng vào phòng.

Gục đầu xuống, khóe môi giờ lên nụ cười chiến thắng.

Nam nhân này, chỉ có thể là của nàng!

Nhưng, nàng không biết là, giờ phút này nam nhân đối với nàng nhu tình che chở, trên thực tế trong lòng chân chính nghĩ đến, cũng là một người khác.

Sùng phi trong quý phủ đẹp thì đẹp thật, cả ngày cũng chỉ biết tranh giành tình nhân, tính kế lẫn nhau. Lâu ngày, giống như nước, lạnh nhạt vô vị.

Nhưng nếu đổi là Bạch Sương Sương, cuộc sống của hắn có lẽ sẽ thú vị hơn nhiều!

Bạc môi giờ lên, mắt đen như mực hiện lên một chút tinh quang.

Chương 32: Các Người Có Quan Hệ Gì?

Trở lại Bạch phủ đã gần đến chạng vạng, trời mùa thu nên trời tối sớm, đèn lồng đỏ ở cửa Bạch phủ đã sớm thấp sáng, tản ra ánh sáng nhu hòa, mông lung trong bóng đèn đêm, lại cảm giác âm áp như gia đình.

Hộ vệ thấy Sương Sương trở về, cung kính nói “Tam tiểu thư hảo”

Sương Sương tùy ý “Ân” một tiếng liền vào phủ, tự nhiên cũng phát hiện phức tạp trong ánh mắt hai người kia.

Đến cửa Hương Tuyết các, trong phòng lộ ra ánh sáng làm cho Sương Sương phút chốc nhú mi, mâu quang chợt sắc bén.

Có người thừa dịp nàng không ở liền theo ý đi vào phòng nàng?

Lá gan cũng quá lớn đi, thật sự là ngại mệnh quá dài!

Từ Diên cũng không biết phát sinh chuyện gì, trước kia cũng không có phát sinh ra tình huống này, cảm nhận được lệ khí trên người Sương Sương, nàng cũng không dám nhiều lời, cẩn thận đi theo phía sau nàng.

Đến cửa phòng, Sương Sương liếc mắt liền thấy một người ngồi ở trong phòng.

Người mà nàng ghét nhất – Bạch Vân Mạt, ở phía sau nàng là Đỗ Quyên, mà trên mặt bàn, là bãi ra một đồng hồ dùng giấy đỏ bao quanh, to nhỏ đều có, xem ra hẳn là lễ vật.

Bất quá, nàng cũng sẽ không ngạc nhiên cho rằng đây là Bạch Vân Mạt đưa.

“Bạch Vân Mạt, người tốt nhất là cho ta một lời giải thích” Sương Sương nhắc chân đi vào, mâu quang lãnh liệt liếc quét nàng một cái, khi tầm mắt xẹt qua Đỗ Quyên, người sau rõ ràng run run một chút.

Từ khi nàng vào, ánh mắt Bạch Vân Mạt oán giận cũng không rời khỏi nàng, vừa nghe thấy nàng thế nhưng chất vấn, Bạch Vân Mạt vỗ cái bàn, đứng lên, mắt hung hăng liếc nàng một cái, ngón tay chỉ hòm lễ vật trên bàn “Bạch Sương Sương, người nên giải thích với ta mới đúng!”

“Giải thích?” Sương Sương nhếch một bên lông mày, lạnh lạnh châm chọc nói: “Bạch Vân Mạt, người hôm nay lại phát điên cái gì?”

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Bạch Vân Mạt tức giận đến đỏ bừng, so với son môi còn đỏ hơn, nàng cười lạnh “Người cư nhiên còn ở đây giả vờ không biết?! Bạch Sương Sương, người nói, người cùng Lâm vương nhận thức khi nào? Vì sao hẳn lại phải người đưa những lễ vật này cho người? Các người có quan hệ gì?”

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Ghen Tị

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Bạch Vân Mạt tức giận đến đỏ bừng, so với son môi còn đỏ hơn, nàng cười lạnh “Người cư nhiên còn ở đây giả vờ không biết?! Bạch Sương Sương, người nói, người cùng Lâm vương nhận thức khi nào? Vì sao hẳn lại phải người đưa những lễ vật này cho người? Các người có quan hệ gì?”

Có lẽ nàng quá mức kích động, đến cuối cùng, thanh âm của nàng thế nhưng hơn một tia tiêm lệ, hơn nữa nàng trừng mắt quá độ, lại làm cho người ta cảm thấy có chút khủng bố. Từ Diên vội vàng liếc nhìn nàng, sợ hãi tránh phía sau Sương Sương.

Tiêu Hàn Lâm thế nhưng đưa lễ vật cho nàng? Vẫn là nhiều như vậy? Đàng hoàng như thế?

Lại nghĩ đến ánh người nọ tràn ngập giữ lấy dục, Sương Sương liền phiền chán nhú mi.

Nam nhân này là muốn lấy lòng nàng bằng những thứ này?

Thiết! Loại thủ đoạn lừa tiểu nữ nhân này dùng trên người nàng, thủ đoạn Tiêu Hàn Lâm theo đuổi người bất quá cũng như vậy thôi!

Bất quá, nhìn Bạch Vân Mạt tức giận đến đỉnh đầu đều nhanh bốc hơi, trong đầu Surong Surong phút chốc hiện lên tinh quang: nàng sao lại khản trương muốn biết quan hệ của mình cùng Tiêu Hàn Lâm, vậy chỉ có một khả năng – Bạch Vân Mạt thích Tiêu Hàn Lâm, cho nên, nàng mới có thể như vậy khi Tiêu Hàn Lâm đưa lễ vật cho mình.

Ghen tị sao?

Surong Surong đảo mắt, nhếch môi cười yếu ớt, đôi mắt lưu ly lóng lánh, nàng thân nhiên ngồi xuống, hay chân bắt chéo “Bạch Vân Mạt, ngươi là cái gì, dám đến chất vấn ta?”

Nàng càng muốn biết, nàng lại càng không nói.

“Ta đã rất muốn kiên nhẫn cho ngươi cơ hội, ngươi đừng không biết điều!” Bạch Vân Mạt tận lực làm cho mình bảo trì tâm bình khí hòa.

Hai năm trước vừa thấy Lâm vương, nàng liền phương tâm từ nay về sau đều đặt trên người hắn, cho dù hắn yêu thích sắc đẹp, phong lưu thành tính, nàng cũng ái mộ hắn như trước.

Bên người Lâm vương mỹ nhân luôn luôn vờn quanh, mà nàng là Nhị tiểu thư được Bạch phủ chiều chuộng, kiêu ngạo của nàng tự nhiên sẽ không cho phép nàng chủ động như những mỹ nhân này, nàng rụt rè chờ đợi, có một ngày Tiêu Hàn Lâm sẽ từ trong ngàn vạn bụi hoa phát hiện nàng.

Nàng tin tưởng, nàng có thể thắng được hắn sủng ái, trở thành Chính phi Lâm vương!

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Ngươi Lợi Hại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Không Tán Thưởng

Nàng tin tưởng, nàng có thể thắng được hắn sủng ái, trở thành Chính phi Lâm vương!

Nhưng, nàng sao lại không đoán được, Bạch Surong Surong thế nhưng lại cùng Lâm vương có quan hệ! Hắn mặc dù không có tự mình đến cửa, nhưng chỉ cần nhìn lễ vật trên bàn chồng chất như núi, hết thấy không cần nói cũng biết.

Bạch Surong Surong là Hoàng triều thứ nhất mỹ nhân, này, chính là hợp tâm ý Lâm vương.

Ghét nhất bị người đoạt được người mà mình ưu ái trong lòng, nàng có thể nào không tức giận?!

“Ha ha, đối với ngươi hàng ngày không biết điều, ta cũng không nghĩ trả lời, làm sao bây giờ?” Surong Surong lại cười như trước.

“Bất quá, ngươi đã nghĩ nhiều như vậy, vì sao không đi hỏi Tiêu Hàn Lâm, làm cho hắn tự mình thay ngươi giải trừ nghi vấn không phải rất tốt sao? Ngươi hỏi ta, ta nói đúng, cũng sẽ không bảm báo chi tiết a”

Bạch Vân Mạt tổn hơi thừa lời, nắm chặt tay, trừng con ngươi sắp phun hỏa nhìn Surong Surong.

Từ việc lần trước đến giờ, nàng thật sự là càng ngày càng kiêu ngạo.

Đỗ Quyên theo thói quen muốn đứng ra giáo huấn Surong Surong, nhưng thân mình nàng vừa khẽ nhúc nhích, một tầm mắt lợi hại dày đặc rất mạnh phóng tới, trong lòng nàng phát lạnh, nhất thời cương tại chỗ không dám lơ đãng.

“Bạch Surong Surong, ngươi cho ngươi là cái gì? Lâm vương sẽ coi trọng ngươi? Đừng có nằm mơ!” Nơi này cũng không có những người khác, Bạch Vân Mạt cũng không thêm giả thực nữ, nàng chỉ vào Surong Surong chửi ầm lên “Ha ha, Bắc Hạ thứ nhất mỹ nhân? Ngươi nhiều nhất cũng chính là cái phế vật bị Hạo vương ghét bỏ thôi!”

Surong Surong đứng lên, đuôi lông mày nhiễm tầng băng tuyết, tinh mâu tối đen thâm thúy, đáy mắt nhảy lên áp lực hỏa diễm.

Nàng ghét nhất bị người khác chỉ vào nàng mắng loạn như vậy!

“Ta đoán, Lâm vương đưa ngươi nhiều lễ vật như vậy, một nửa cũng là ngươi không biết xấu hổ đi câu dẫn hắn đi, bằng không, một nữ nhân bại hoại thanh danh như ngươi, hắn làm sao có thể liếc mắt nhìn một cái chứ?” Nàng càng nói càng hăng, chút không để ý tới con ngươi Surong Surong đang dần dần biến đỏ, màu đỏ sậm quý dị từ đồng tử lan tràn ra.

“Nói trắng ra là, Bạch Surong Surong ngươi chính là cái tiện nhân! Ngươi cũng đừng đắc ý, không cần vài ngày, chờ Lâm vương chơi chán, ngươi cũng chỉ bị hắn lừa làm người đàn bà dâm dăng...”

“A!”

Vô cùng sắc bén lướt qua da thịt mềm mại, cảm nhận sâu sắc bén nhọn dọc theo bộ thần kinh mặt truyền lại, Bạch Vân Mạt tay ôm má phải, máu đỏ sậm theo khe hở chậm rãi chảy xuống, một giọt lại một giọt rớt xuống sàn, như một đóa hồng mai nở rộ.

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Hủy Dung

Vô cùng sắc bén lướt qua da thịt mềm mại, cảm nhận sâu sắc bén nhọn dọc theo bộ thần kinh mặt truyền lại, Bạch Vân Mạt tay ôm má phải, máu đỏ sậm theo khe hở chậm rãi chảy xuống, một giọt lại một giọt rớt xuống sàn, như một đóa hồng mai nở rộ.

“Tiểu thư, người làm sao vậy?” Đỗ Quyên nghe thấy Bạch Vân Mạt kêu thảm thiết, lập tức chạy đến bên người nàng, nhẹ nhàng lấy tay Bạch Vân Mạt ra khỏi má “Mau để cho ta xem xem” Khi ánh mắt của nàng chạm đến miệng vết thương trên mặt, hai mắt trở nên mở to, tràn ngập thần sắc hoảng sợ.

“Tiểu thư, mặt của người...”

Chỉ thấy trên da thịt vốn trắng nõn của Bạch Vân Mạt, xuất hiện một cái miệng vết thương kéo dài đến xương gò má, máu theo miệng vết thương tràn ra, rất nhanh liền nhuộm đỏ khuôn mặt bên kia, rất là dọa người.

Đỗ Quyên từ đầu tới cuối chưa từng nhìn thấy Sương Sương sử dụng qua vũ khí, hai người bọn họ trong lúc đó cách xa nhau vài bước, cho dù nàng động tác mau, nàng cũng không có khả năng một chút cũng không nhìn thấy. Nhưng trên mặt Bạch Vân Mạt là tồn tại hàng thật giá thật, chuyện tình kinh hãi như thế làm cho ngôn ngữ đầu đuôi đều ngắn, nói chuyện lắp bắp.

Từ Diên cũng bị một màn này làm cả kinh đến trợn mắt há mồm, kinh ngạc nhìn Bạch Vân Mạt, nàng luôn luôn ở phía sau Sương Sương, căn bản là không thấy nàng động tay, trên mặt Bạch Vân Mạt xuất hiện vết thương quá mức quý dị.

Bạch Vân Mạt khẩn trương cầm lấy bả vai Đỗ Quyên, xấp xỉ thét chói tai hỏi: “Mặt của ta làm sao vậy? Làm sao vậy? Ta đang hỏi người a?”

Kỳ thật không cần Đỗ Quyên trả lời, từng đợt đau đớn đã muốn làm cho nàng cảm nhận được thương thế nghiêm trọng, chính là nàng không thể tin được mà thôi.

Nàng run run lấy tay sờ miệng vết thương, ngón tay vừa mới chạm vào, lại một trận đau đớn kịch liệt truyền đến.

Hủy dung!

Trong đầu bỗng dựng hiện lên hai chữ này, Bạch Vân Mạt sững sờ đứng tại chỗ, một lát sau, nàng mạnh mẽ ngẩng đầu, ánh mắt oán độc vô cùng trừng Sương Sương.

Nàng lúc này chính là vừa mắng nàng vài câu, căn bản không nghĩ tới sẽ có kết cục thảm thối như vậy!

“Bạch Sương Sương, ta muốn giết người!” Nàng quát to một tiếng, thanh âm dị thường thê lương khủng bố.

Đồng tử Sương Sương đột nhiên lui lại, mặt màu đỏ sậm kia càng thêm nồng đậm, nàng nhìn Bạch Vân Mạt, khóe miệng hiện lên một chút cười xinh đẹp.

Bạch Vân Mạt mới bước ra từng bước, một cỗ khí mạnh mẽ mang theo lực đạo thổi qua bên tai, cước bộ của nàng bị trụ cứng đờ.

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Ta Không Có Tính Nhẫn Nại

Bạch Vân Mạt mới bước ra từng bước, một cỗ khí mạnh mẽ mang theo lực đạo thổi qua bên tai, cước bộ của nàng bị trụ cứng đờ.

“Ba!” Một chiếc bình hoa sứ cách phía sau nàng không xa mạnh mẽ vỡ ra, biến thành vô số mảnh nhỏ, phát ra tiếng vang khiếp người.

Bạch Vân Mạt hoảng sợ trừng lớn mắt, lọn tóc xòa ở bên tai không tiếng động rơi xuống.

Trong nháy mắt, không khí tựa hồ biến thành lưỡi dao sắc bén, giống như liềm đao trong tay tử thần.

Dưới chân mềm nhũn, Bạch Vân Mạt suy sụp ngã ngồi trên sàn lạnh như băng, trên váy dài hồng nhạt nhiễm đầy máu tươi, tràn ra đóa hồng mai rực rỡ. Đỗ Quyên thật lâu mới phục lại tinh thần, nàng thét chói tai, quỳ gối bên người Bạch Vân Mạt, cảm giác được thân thể của nàng chính là không ngừng run run.

Nàng nhìn Sương Sương ở trước mắt vài bước, chỉ cảm thấy từ đầu đến chân mình nhĩ đứng trong băng thiên tuyết địa, lãnh đến tận xương.

Tam tiểu thư, thật là khủng khiếp!

Trước mắt là màu đỏ của máu, trong đầu lại bỗngưng trống rỗng, một trận mê muội, Sương Sương nín thở, tay chống bàn, một tay vỗ về trán, nháy nháy mắt.

Chờ lại mở hai mắt, con người đã muốn rút đi đồ sậm, trong suốt như lúc ban đầu.

Liếc mắt nhìn Bạch Vân Mạt ngồi trên đất không ngừng run, Sương Sương dường như không có việc gì ngồi lại trên ghế, con người nhìn chằm chằm chén trà trong tay, không nặng không nhẹ nói: “Bạch Vân Mạt, ta là người không có tính nhẫn nại, cho nên người nghe cho rõ, về sau, nếu người còn dám chạy đến trong phòng ta nổi điên, như vậy, đến lúc đó, đồ máu cũng chỉ có.... Cái cổ xinh đẹp yếu ớt của người!”

Bên môi nở rộ mỉm cười diễm lệ động lòng người, đẹp đến đoạt lòng người!

Nghe được lời của nàng, Bạch Vân Mạt mạnh ngẩng đầu, ánh mắt cũng trống rỗng, không có tiêu cự, nàng ngơ ngác nhìn Sương Sương, trừng mắt nhìn, sắc mặt bỗngưng biến đổi.

“Bạch Sương Sương, chuyện này, ta sẽ không bỏ qua, người chờ cho ta!” Bị hủy dung, lửa giận chiến thắng sợ hãi của nội tâm, nàng không sợ chết khiêu khích.

Sương Sương nhướn mày, mâu quang kiêu ngạo “Tùy tiện”

Bạn đang đọc truyện *Dụ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Dị Năng?

Sương Sương nhướn mày, mâu quang kiêu ngạo “Tùy tiện”

“Tiểu thư, nhị tiểu thư nhất định sẽ đi nói cho lão gia...” Từ Diên nhìn bóng dáng hai chủ tớ Bạch Vân Mạt rời đi, rất là lo lắng thay Sương Sương.

“Ta còn không sợ, người sợ cái gì?” Sương Sương lé mắt nhìn nàng, tính mâu lạnh lùng.

Từ Diên cắn cắn môi, trong mắt to có chút ủy khuất, cũng chỉ im lặng. Chớp mũi dâng lên cảm giác toan sập, hốc mắt ảm áp, nàng buông đầu xuống, môi cắn cứng nhanh, cố gắng không cho nước mắt rơi xuống.

Nàng biết, tiểu thư thực chán ghét bộ dáng yếu đuối của nàng.

Sương Sương nhíu mày, thấy nàng như vậy, tâm có chút không đành lòng, nàng hơi nhu tiếng nói “Từ Diên, ta muốn ở một mình, người đi ăn cơm chiều trước đi”

Ngữ khí Sương Sương thay đổi, Từ Diên đương nhiên nghe được, nàng nâng mắt nhìn Sương Sương, chớp chớp mắt, nhỏ giọng nói “Tiểu thư, ta trước đi đem cơm chiều lại đây cho người”

Ở Bạch phủ, trừ bỏ chuyện quan trọng, Bạch Sương Sương đều là ở trong phòng mình ăn cơm, Bạch Thượng Thư không coi trọng nàng, trên bàn cơm có nàng hay không cũng không khác biệt

Sương Sương mị mị “Trở một chút rồi hãy đem lại đây”

“Là”

Từ Diên cúi người, sau đó chu đáo đem cửa phòng đóng lại.

Đợi Từ Diên đi xa, Sương Sương mở mắt, con người đen tối bóng lờng, nàng ngồi trước gương, nhìn dung nhan khuynh thế vô song ở trong gương.

Đây là chất chứa thể lực thần bí trong thân thể Bạch Sương Sương sao? Chỉ cần sử dụng ý niệm, có thể làm cho thứ vô hại nhất trong nháy mắt hóa thành vũ khí sắc bén nhất.

Bên một gọi lên lúm đồng tiền thần bí mị hoặc, Sương Sương ngưng mắt nhìn gương, vận dụng ý niệm, nhưng, vài giây sau, gương vẫn như trước không tổn thương gì, ngay cả một tia rạn nứt nhỏ đều không có.

Ngón tay mảnh khảnh nhẹ nhàng vuốt mặt gương bóng loáng, Sương Sương không khỏi nghi hoặc: Vừa rồi thôi điểm giáo huấn Bạch Vân Mạt, nàng rõ ràng liền làm được, không uống thôi lực liền làm thương hai má nàng, nhưng hiện tại, ý niệm giống như mất hiệu lực.

Chẳng lẽ nói, đây là bởi vì nàng không có học được cách nắm giữ kỹ năng này, mà phía trước sở dĩ có thể làm được, bất quá là do Bạch Vân Mạt nhục mạ khơi dậy lửa giận của nàng?

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Hoa Sen Trắng

Chẳng lẽ nói, đây là bởi vì nàng không có học được cách nắm giữ kỹ năng này, mà phía trước sở dĩ có thể làm được, bất quá là do Bạch Vân Mạt nhục mạ khơi dậy lửa giận của nàng?

Trừ lần đó ra, nàng còn muốn nhưng là không được, nơi này chính là một quốc gia trên thế giới, sao khối thân thể này có thể khống chế được năng lực này?

Đây không phải là quá huyền huyền đi?

Hơn nữa, nếu trước kia Bạch Sương Sương có được nó, sao lại vẫn bị mọi người khi dễ, nàng cũng quá không thể nào nói nổi đi, chẳng lẽ nàng thật sự là chưa bao giờ giận qua?

Con thỏ nóng này đều phải cắn người, chỉ là tiểu cừu này cũng quá nhuyển đi?

Còn nữa, nếu nàng có thể khác thường, thì những người khác trong phủ cũng giống nàng? Vậy sẽ là người thế nào? Dị năng thế nào?

Sương Sương nhú mi, giờ phút này trong lòng nàng có vô số nghi vấn. Nhưng lại không có người có thể giải đáp thay nàng, nàng cũng không biết, chính mình nên khống chế lực lượng trong cơ thể như thế nào đây?

Nếu nàng có thể giải đáp huyền bí trong đó, Vương bài sát thủ còn có dị năng siêu cường, nàng chính là có thể đem toàn bộ Bắc Hạ này hủy, kia cũng không nói quá đi!

Bên môi tươi cười, càng thêm tà mị kiêu ngạo.

.....

Tiền giới....

Trong Dao Trì, làn nước trong suốt có thể thấy được ánh ngược của thiên không xanh thẳm, đôi lúc có thấy vài con chim nhẹ nhàng bay qua, hay con cá thân nhiên bơi lội trong nước, mùi hoa thảo nhiên bay quanh, gió nhẹ phát qua, trong rừng cây truyền đến một trận thanh âm sần sật.

Giữa Dao Trì, một bông hoa sen trắng nở rộ, duyên dáng yêu kiều bên cạnh những chiếc lá sen xanh biếc.

Nước ao yên tĩnh bỗng nhiên nổi lên gợn sóng, một vòng một vòng nhộn nhạo gợn lên. Sau một lát, lại quay về yên tĩnh.

Một chút màu hồng yêu đã, lặng yên nhiễm lên đoá hoa trắng thuần, lấy tốc độ cực thông thả, từ trong nhị hoa lan trà ra.

.....

Bóng đêm sớm buông xuống, mở ra màn trời đẹp đẽ đầy sao, lúc sáng lúc tối, rất tuyệt.

Một thân ảnh cao lớn màu thủy mặc khoanh tay đứng cạnh cửa sổ, ngóng nhìn trăng rằm trên bầu trời, gió thu ban đêm hơi ẩm ướt lại có chút lạnh, nhiễm ẩm ướt đi mái tóc dài đen thui của hắn, con ngươi thâm thúy ôn nhuận như ngọc chợt lóe, bạc môi mơn mởn thành một cái thẳng tắp, mang theo vài phần lãnh liệt.

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Đây Mới Là Tác Phong Của Nàng

Một thân ảnh cao lớn màu thủy mặc khoanh tay đứng cạnh cửa sổ, ngóng nhìn trăng rằm trên bầu trời, gió thu ban đêm hơi ẩm ướt lại có chút lạnh, nhiễm ẩm ướt đi mái tóc dài đen thùi của hắn, con ngươi thâm thúy ôn nhuận như ngọc chột lóe, bạc môi mãn thành một cái thẳng tắp, mang theo vài phần lãnh liệt.

“Vương gia” Nam Tường đẩy cửa vào, hướng về người đứng bên cửa sổ khom lưng hành lễ.

Tiêu Diệc Tuyên xoay người lại, ánh nến trong phòng sáng ngời, thấy rõ sắc mặt hắn không tái nhợt như buổi chiều, trong phượng mâu hẹp dài nhảy lên một chút tinh quang, lãnh khốc mà tà mị.

“Thế nào?” Hắn thân nhiên hỏi.

“Bạch tiểu thư đã hồi phủ”

“Àn”

Nam Tường tiếp tục nói: “Lâm Vương phái người đưa lễ vật đến Bạch phủ, toàn bộ là đưa cho Bạch tiểu thư”

Lông mày Tiêu Diệc Tuyên khẽ nhíu, trong phượng mâu lướt qua hiểu rõ, hắn giờ một bên khoe môi lên, tươi cười giống như tán thưởng lại giống như trào phúng “Động tác của Tam hoàng huynh quả thực rất nhanh”

Thanh âm nghe không ra hi giận, Nam Tường đoán không được suy nghĩ trong lòng Tiêu Diệc Tuyên, lúc này lại nghe hắn hỏi “Vậy nàng có nhận hay không?”

“Không có” Nam Tường dừng một chút “Bạch tiểu thư lệnh cho nha hoàn đem tất cả lễ vật đều ném”

Đây là lần đầu tiên hắn thấy được một nữ tử lớn mặt như nàng, thế nhưng ngay cả Vương gia một nước cũng không để vào mắt.

Mắt đẹp xẹt qua tia kinh ngạc, lông mày giãn ra, đôi mắt đen thui hiện lên một tia quang mang nhu hòa, Tiêu Diệc Tuyên cười khẽ “Đây, mới là tác phong của Bạch Sương Sương”

Tiêu Diệc Tuyên khó có được một nụ cười thoải mái như vậy, Nam Tường do dự xuống, vẫn là quyết định đem một màn mà mình thấy nói ra.

“Như vậy sao?” Tiêu Diệc Tuyên mâu quang trầm xuống, thâm thúy như hàn đàm ngàn năm, một tay sờ sờ đường cong của chiếc cằm hoàn mỹ kiên nghị, hắn trầm giọng hỏi: “Nam Tường, chuyện này Bạch Thượng Thư biết hay không?”

“Bạch Thượng Thư hôm nay đi quý phủ Tàn tướng quân, khi thuộc hạ rời đi, hắn còn chưa trở về, biết được chuyện này, cũng chỉ có Nhị tiểu thư Bạch phủ”

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Ngươi Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Quả Nhiên Rất Đặc Biệt!

“Bạch Thượng Thư hôm nay đi quý phủ Tàn tướng quân, khi thuộc hạ rời đi, hắn còn chưa trở về, biết được chuyện này, cũng chỉ có Nhị tiểu thư Bạch phủ”

Tiêu Diệc Tuyên nhú mi, lấy tính tình của Bạch Vân Mạt, chỉ sợ là sẽ nháo ra chuyện lớn. Bất quá, dù sao việc này có chút không thể tưởng tượng, Bạch Thượng Thư nếu là đã biết, hẳn là sẽ cất tiết lộ tin tức.

“Ngươi trở về tiếp tục theo dõi, nếu Bạch Vân Mạt tính đem chuyện nào nói ra ngoài...” Trong phượng mâu hẹp dài xẹt qua một chút âm ngoan, không còn ôn nhu như ngọc trong ngày thường, mà lại lạnh nhạt như núi “Ngươi khiến cho nàng, vĩnh viễn cũng không mở miệng được”

“Là”

Không khí rét lạnh theo cửa sổ xuyên thấu vào, dán ở trên da thịt, lạnh lẽo lạnh lẽo. Tiêu Diệc Tuyền nhàu mày, giữa hơi thở mờ hồ lại có một chút thần nhiên mùi hương kì mẫn, khỏe mỗi giờ lên độ cong tà mị, mắt phượng khẽ nhếch lại yêu nghiệt mẽ người.

Sương Sương, người, quả nhiên rất đặc biệt!

.....

Sáng sớm sương mù còn chưa tan, Sương Sương mặc một kiện áo choàng trắng thuần, tóc dài khẽ tán trên người, càng tôn thêm khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo như họa.

Đôi mi thanh tú khẽ nháy, Sương Sương giương mắt nhìn Bạch Thượng Thư sắc mặt phức tạp, con người so với ngọc lưu ly còn dày 3 phần, 3 phần không kiên nhẫn.

Nàng chính là ngủ rất thoải mái, Từ Diên lại kêu nàng rời giường, nói là Bạch Thượng Thư đến đây, có chuyện muốn nói với nàng.

“Có chuyện gì quan trọng, mà người lại sáng sớm đến chỗ ta?” Sương Sương coi như khách khí ra tiếng hỏi.

Bạch Thượng Thư thoát nhìn không thấy tinh thần thể nào, giữa mi lại rõ ràng có đại ý, nghe Sương Sương hỏi, tay vốn đang trêu chọc chén trà bị kiềm hãm, hấn buông chén trà sứ màu xanh trong tay xuống, chân chừ mà ngưng trọng hỏi “Sương Sương, hôm qua Mạt nhi ở chỗ người bị thương, rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra?”

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Là Ta Làm, Người Muốn Như Thế Nào?

Bạch Thượng Thư thoát nhìn không thấy tinh thần thể nào, giữa mi lại rõ ràng có đại ý, nghe Sương Sương hỏi, tay vốn đang trêu chọc chén trà bị kiềm hãm, hấn buông chén trà sứ màu xanh trong tay xuống, chân chừ mà ngưng trọng hỏi “Sương Sương, hôm qua Mạt nhi ở chỗ người bị thương, rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra?”

Hắn hôm qua đến quý phủ Tàn tướng quân làm khách, mãi cho đến đêm khuya mới trở về, bởi vì lão bằng hữu gặp nhau, khó tránh khỏi cao hứng uống say, về phủ cũng đã hỗn loạn, liền dính giường ngủ.

Sáng nay trời còn chưa sáng, hắn đã bị Nhị phu nhân đánh thức, sau đó một phen nước mắt nước mũi nói việc Tiêu Hàn Lâm tặng lễ vật cùng với Bạch Vân Mạt bị thương.

Nhị phu nhân khóc nháo muốn hắn vì Bạch Vân Mạt mà lấy lại công đạo, hắn cũng hiểu được sự tình quá mức kỳ quái, thế nào mới có giọng thân thể vốn không thoải mái, sớm liền tự mình đến Hương Tuyết các, muốn biết rõ ràng mọi chuyện.

Đương nhiên, trừ việc đó ra, còn có chuyện nàng cùng Lâm vương quan hệ.

Sương Sương nháy nháy mắt, ngón tay xoa huyết thái dương, vài phần châm chọc nói “Cha, người sao vẫn bộ dáng lão như vậy? Tùy tiện nghe 2 người bọn họ nói vài câu, liền nhận định là ta ra tay thương Bạch Vân Mạt? Người có chứng cứ chứng minh là ta làm sao?”

“Này...” Sắc mặt Bạch Thượng Thư cương một chút, trong mắt xẹt qua một chút áy náy, hấn xác thực không nghĩ tới Bạch Vân Mạt sẽ oan uổng Bạch Sương Sương, trừ bỏ nha hoàn Bạch Vân Mạt ra, cũng không biết lấy cái gì có căn cứ chính xác để xác minh.

Nhưng, vết thương trên mặt nàng hấn vẫn có xem qua, bằng thật dày một tầng băng gạc, nằm mê man ở trên giường, khuôn mặt tái nhợt tiều tụy, hoàn toàn không có khí diễm kiều ngạo như ngày xưa.

Hắn hiểu biết nữ nhi này, cho dù nàng lại tùy hứng như thế nào, cũng sẽ không lấy chính dung mạo bảo bối nhất của mình đến hồ nháo.

“Là ta làm, người muốn như thế nào?” Sương Sương lười biếng bắt chéo chân lên, hai con người tràn đầy lưu quang, đầu đi lãnh liệt ở trong mắt.

Nàng luôn luôn dám làm dám chịu, phản ứng của Bạch Thượng Thư hoàn toàn là dự kiến bên trong, một khi đã như vậy, nàng cũng lười lại vô nghĩa.

Bạch Thượng Thư nghe thấy nàng thừa nhận, ngoài ý muốn cũng không có tức giận hoặc là giáo huấn nàng, ngữ khí hấn so với ngày thường còn trưởng giả hơn, lời nói thâm thúy ý tứ hàm xúc “Sương Sương, người cùng cha nói thật, người rốt cuộc dùng cái gì để thương Mạt nhi? Đỗ Quyên nói, nàng căn bản không có nhìn thấy người động tay, mặt Mạt nhi đã bị thương” Hắn nghĩ nghĩ, lại bổ sung nói “Đúng rồi, còn có cái bình hoa kia, người làm sao có thể làm cho nó rơi xuống?”

Khi hấn nghe nhị phu nhân kể lại tất cả sự tình trải qua, thậm chí không thể tưởng tượng được.

Nữ nhi này từ nhỏ nói không nhiều lắm, tính tình lại hướng nội, làm sao có thể làm được những việc đó?

Chẳng lẽ, nàng vài năm trước sống trong Tinh Tuệ am, học được cái Tà môn, Vu thuật gì?

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Yêu Nữ

Chẳng lẽ, nàng vài năm trước sống trong Tinh Tuệ am, học được cái Tà môn, Vu thuật gì?

Từ Diên đứng ở phía sau hầu hạ Bạch Sương Sương nghe được hần hỏi thế, trước mặt lại hiện ra một màn quỷ dị tối hôm qua làm người ta sợ hãi, trái tim thùng thùng đập nhanh hơn.

Thoáng nhìn thấy nghi kỵ trong mắt hần, cùng thần sắc không ngừng biến hóa, Bạch Sương Sương buồn cười câu môi. Chỉ sợ hai chủ tớ Bạch Vân Mạt tự thuật sinh động khi trải một màn kia, hiện tại trong lòng hần cảm nhận, chính mình có lẽ được xưng là cái yêu nữ đi?

Bằng không, hần làm sao có thể tự mình chạy tới chỗ của nàng, còn có ngồi nói chuyện rất tốt, nếu đặt ở trước kia, có lẽ đã sớm phách người lại đây đem nàng áp đi thẩm vấn.

Đây rõ ràng chính là kiêu kỵ nàng.

Sẽ không ai lấy chính tính mạng mình đặt trong nguy hiểm, nhất là một người tuổi cao lại có quyền cao chức trọng như Bạch Thượng Thư.

Môi phần nộn giờ lên độ cong 30 độ tà mị cười, Sương Sương chuyển động đôi mắt như ngọc lưu ly “Ta nói, ta dùng ý niệm làm được, ngươi tin sao?”

“Ý... Ý niệm?” Một ngụm trà nồng ở trong cổ họng, tròn mắt Bạch Thượng Thư lại nhanh trừng ra, còn thiếu chút nữa là cắn đầu lưỡi mình. Trong ánh mắt thật to của Từ Diên cũng đồng dạng hiện lên việc không thể tin, cái miệng nhỏ nhắn kinh ngạc khê nhếch.

Gió buổi sáng bí mật mang theo một chút khí lạnh, Sương Sương túm áo choàng, thay đổi cái tư thế ngồi thoải mái “Đúng vậy, mặc kệ ngươi tin hay không, đây là sự thật”

Cầm Bạch Thượng Thư đều nhanh rút xuống đất, hần không chuyển mắt nhìn Sương Sương, muốn từ trên mặt nàng tìm ra một tia dấu hiệu nói dối, nhưng đáng tiếc là, ánh mắt của nàng lại quá chân thành tha thiết.

“Này... Điều này sao có thể?” Bạch Thượng Thư lẩm bẩm nói, tay bưng chén trà không ức chế được khê run, nước trà cũng có chút rung chuyển, chất lỏng mao hiệu bắn tung tóe lên trên ngón tay, có chút nóng.

Hít mấy hơi thật sâu, ổn định tâm thần, trong mắt Bạch Thượng Thư có một chút tia e ngại, mặt hần có chút tái nhợt “Sương Sương, ngươi làm sao có thể biết cái đó? Ngươi là học của ai? Còn có người nào biết chuyện này không?”

Một phạm nhân thế nhưng chỉ dựa vào ý niệm là có thể tùy ý đã thương người, chuyện hoang đường như thế nếu truyền ra ngoài, muốn làm không tốt sẽ khiến cho hiển nhiên đại bá, thậm chí còn có khả năng đưa tới phiên toái.

Sương Sương nhếch một đuôi lông mày, ngũ quan thanh diễm có một chút không kiên nhẫn, nàng không chút để ý đáp “Trời sinh” Khê nhấp một ngụm trà thơm ngát, nàng nói tiếp “Về phần có bao nhiêu người biết, vậy muốn xem Mạt nhi của ngươi nói cho bao nhiêu người”

“Nếu ngươi muốn sống trong an tĩnh, như vậy, ngươi tốt nhất đi nói cho Mạt nhi của ngươi, trăm ngàn không cần miệng rộng, nếu nàng đưa tới phiên toái cho ta...” Nói tới đây, trong mắt nàng cũng bắt đầu dày đặc cùng ngữ khí cũng nhiễm tầng băng tuyết “Như vậy, mọi người liền đừng mong muốn lại có cuộc sống an nhàn”

Nàng còn chưa nghiên cứu ra bí quyết dị năng, nếu tùy tiện làm cho người ta biết, hậu quả khó có thể tưởng tượng, nàng cũng không muốn Bạch Vân Mạt ngu xuẩn kia nhiễu loạn kế hoạch của nàng.

Bạch Thượng Thư trong lòng run rẩy mạnh, trời cuối mùa thu, trên trán hần cư nhiên lấm tấm mồ hôi lạnh, trong lòng bàn tay cũng có chút ẩm ướt, hần có thể nghe ra trong lời cảnh cáo của Bạch Sương Sương, đó cũng không phải là nói đùa.

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Người Muốn Sao?

Bạch Thượng Thư trong lòng run rẩy mạnh, trời cuối mùa thu, trên trán hắn cứ nhiên lấm tấm mồ hôi lạnh, trong lòng bàn tay cũng có chút ẩm ướt, hắn có thể nghe ra trong lời cảnh cáo của Bạch Sương Sương, đó cũng không phải là nói đùa.

Từ việc lần trước, sau khi nàng thanh tỉnh, tính tình của nàng thật sự là hoàn toàn cải biến.

Sương Sương bây giờ, nói được là làm được, của nàng lạnh như băng, trong lòng hắn đều có nợ.

“Đây là tự nhiên, ta cũng đã phân phó xuống, bất luận kẻ nào cũng không được lộ một chút tin tức ra ngoài, Mặt nhi cũng vậy” Bạch Thượng Thư lau mồ hôi, liền nói.

Mắt Sương Sương híp lại, chỉ miễn cưỡng giống mèo con “Như vậy tốt nhất”

Hai tay nắm cùng chà xát một chỗ, Bạch Thượng Thư nhìn Sương Sương, có chút tò mò hỏi: “Sương Sương, ngươi có thể hay không làm cho cha, kiến thức một chút ngươi là sử dụng ý niệm như thế nào?”

Tuy rằng nói thật huyền huyền, thực quý dị, bất quá, người thôi, đó là tâm lúc nào cũng tò mò, Bạch Thượng Thư cũng không ngoại lệ.

Sương Sương nhếch mắt liếc hắn một cái, không khỏi nghiêng ngả ngoắc ngoắc khóe môi, Bạch Thượng Thư này năng lực nhận thực sự rất nhanh a, vừa rồi còn sợ nàng đến đồ mồ hôi lạnh, mới nói mấy câu công phu, hắn liền bắt đầu muốn xem dị năng của nàng.

“Không được” Sương Sương quả quyết cự tuyệt, nàng cao ngạo như rồng mây “Ta cũng không phải kẻ đầu đường làm xiếc ảo thuật, để biểu diễn chuyện này cho người ta xem, ta mặc kệ!”

Chê cười, nàng bây giờ ngay cả sử dụng dị năng như thế nào còn không biết, hiện tại muốn nàng biểu diễn, nàng lấy cái gì diễn? Thật vất vả mới chùng này có thể làm cho người Bạch phủ sợ hãi, sao có thể dễ lời như thế a?

Nàng cũng không phải ngốc từ!

Nghe thấy nàng quyết đoán như thế, ngay cả một đường sống thương lượng cũng không có, Bạch Thượng Thư cũng không có lá gan đi bức bách nàng, hắn nhưng là thập phần quý trọng cái mạng già này a.

“Ngươi không muốn, vậy quên đi” Hắn có chút xấu hổ nói, con người chuyển vòng vo, bỗng nhiên nghĩ đến một chuyện khác “Sương Sương, ngươi khi nào thì nhận thức Lâm vương?”

Sương Sương nhướn đôi mi thanh tú, sóng mắt thần nhiên liếc nhìn Bạch Thượng Thư một cái, lạnh lạnh nói “Trước kia cũng không thấy ngươi quan tâm ta như vậy a? Ta cùng ai nhận thức, ngươi sao lại muốn hỏi?”

Chẳng lẽ nói Tiêu Hàn Lâm là người rất giỏi?

Vài câu châm chọc khiêu khích, nghe vào trong tai Bạch Thượng Thư, nét mặt già nua có chút không nhịn được, rất là xấu hổ, làm phụ thân lần nữa lại lần nữa bị nữ nhi chỉ trích là không phải, lại nói tất cả đều là sự thật, trên đời này còn có ai kém cỏi hơn so với hắn, càng thất bại làm cha sao?

Bưng chén trà trên bàn lên, uống một ngụm lớn, Bạch Thượng Thư vài phần mất tự nhiên ho khan xuống, che dấu nội tâm xấu hổ, hắn khẽ mỉm cười, bí mật mang theo nhẹ nhẹ từng đợt nịnh nọt “Sương Sương, trước kia đều là cha không đúng, ngươi oán ta, cũng là chuyện bình thường. Bất quá, ngươi yên tâm, về sau cha cũng không tái phạm lỗi như vậy”

Đối với Bạch Thượng Thư đột nhiên chuyển tốt bụng, Sương Sương cũng cảm thấy có chút không thoải mái, nụ cười kia, nhìn thế nào cũng thấy có lần vài phần giả dối. Bất quá, nàng cũng không để ý, dù sao hắn cũng không thiết tình sảm hối với nữ nhi này, đối với nàng, thì cũng không có ý nghĩa gì.

Bạch Sương Sương lại không cần hắn quan tâm!

“Ân” Giường như không quan tâm đến chuyện của mình, trong lỗ mũi Sương Sương hừ lạnh.

Bạch Thượng Thư lại cho rằng nàng chấp nhận lời xin lỗi của hắn, ý cười trên mặt càng rõ thêm, hắn lại hỏi “Nghe nói, chiều ngày hôm qua, Lâm vương phái người tặng một xe ngựa đầy lễ vật cho ngươi?”

Sương Sương nâng mâu, con ngươi xinh đẹp hiện lên một tia nghi hoặc, lập tức liếc mắt nhìn Từ Diên đứng ở một bên, lúc này nhớ tới chuyện, thần nhiên nói “Đúng vậy, ta gọi Từ Diên đem tất cả ném” Không để ý tới ánh mắt kinh ngạc của Bạch Thượng Thư, Sương Sương nhếch mắt liếc hắn một cái, tiếp tục bổ sung “Ngươi muốn sao?”

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Một Chút Ánh Rạng Đông

Sương Sương nâng mâu, con ngươi xinh đẹp hiện lên một tia nghi hoặc, lập tức liếc mắt nhìn Từ Diên đứng ở một bên, lúc này nhớ tới chuyện, thân nhiên nói “Đúng vậy, ta gọi Từ Diên đem tất cả ném” Không để ý tới ánh mắt kinh ngạc của Bạch Thượng Thư, Sương Sương ngẩng mắt liếc hắt một cái, tiếp tục bổ sung “Ngươi muốn sao?”

“...” Bạch Thượng Thư ngốc sững sốt ước chừng hơn mười giây mới hồi phục tinh thần, hắt nước miếng, mắt tròn xoe “Toàn bộ đều ném?” Quá mức kinh ngạc, làm cho âm cuối của hắt đều thay đổi.

Sương Sương giống như nhìn thấy quái vật, liếc hắt một cái “Tất cả đều ném, ngươi sẽ không là thật muốn đi?”

Kỳ thật, liếc nhìn phản ứng này của Bạch Thượng Thư, nàng đã muốn có thể đoán ra được vài phần: Đầu tiên, cái Tiêu Hàn Lâm kia ở Bắc Hạ nhất định là một cái vương gia địa vị cao thượng. Còn nữa, Bạch Thượng Thư thật hy vọng cùng hắt có một chút quan hệ.

“Ngươi... Ngươi, đây là những thứ Lâm vương đưa cho ngươi, ngươi sao có thể đem ném?” Bạch Thượng Thư thối rêu tròng mắt, ánh mắt kia, tựa hồ đối với Sương Sương chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

Sương Sương phát nhẹ mái tóc, con ngươi trong như ngọc lộ vẻ khinh thường, nàng bĩu môi, nói “Ngươi cũng nói, đó là hắt đưa cho ta, ta không thích, cho nên liền ném, nào có cái gì mà không thể?! Nếu ngươi cảm thấy đánh mất liên tiếc, vậy hãy gọi vài người đi ra cửa sau nhìn, nói không chừng, còn có thể thừa vài cái”

Bạch Thượng Thư bị thái độ chẳng hề để ý của nàng đánh bại, một trận chán nản.

Ở Bắc Hạ, hoàng đế coi trọng nhất cũng chỉ có hai vị Vương gia: Đó là Tam vương gia Tiêu Hàn Lâm cùng Tứ Vương gia Tiêu Đình Hạo. Tiêu Hàn Lâm là Trịnh quý phi sở sinh, thân phận tài trí hơn người, tuy rằng hắt yêu thích sắc đẹp, làm việc ngoan lệ, nhưng năng lực cùng thể lực sau lưng hắt quả thực không thể khinh thường. Còn về Tiêu Đình Hạo, năm đó Mẫu phi hắt cũng không được sủng ái, hắt cũng là cái hoàng tử không được coi trọng, nhưng tư chất hắt thông minh, từ nhỏ mang chí hướng cao xa lại cũng hiểu được giấu tài, đến khi hắt bồi dưỡng chính thể lực của mình, mới chính thức triển lộ tài năng, chính thức bước vào cuộc chiến trong triều đình, cùng Tiêu Hàn Lâm ganh đua cao thấp.

Trước mắt, Tiêu Đình Hạo thỉnh chí tứ hôn, muốn kết hôn với Bạch Vân Tịch làm chính phi, nếu tương lai hắt làm Hoàng đế, chắc chắn Bạch Vân Tịch sẽ đứng đầu hậu cung, sau một quốc gia, Bạch Thượng Thư hắt đến lúc đó chính là Quốc trưởng đại nhân nước Bắc Hạ, đây là chuyện tình lam rạn rõ tỏ tông cơ nào.

Nhưng, tất cả đều là nếu Tiêu Đình Hạo có thể tiếp được ngôi vị Hoàng đế. Hoàng đế một ngày không tuyển định thái tử, mộng đẹp của hắt khi ấy sẽ đi theo thành bọt nước. Dù sao, Tiêu Đình Hạo cự tuyệt hôn ước với Sương Sương, bao nhiêu là ngổ nghịch ý chí của Tiên Hoàng, cũng là làm khó hoàng đế.

Vì thế, trong lòng hắt cũng thường xuyên lo âu.

Ai có thể lại nghĩ đến, đúng lúc trước hoàng hôn lại chiếu đến một chút ánh sáng rạng đông? Sương Sương ngày thường ở trong phòng không ra khỏi cửa lại cùng Lâm vương có lui tới, hơn nữa vừa nghe Nhị phu nhân ghen tị nói việc tặng lễ, không cần đoán nhiều, trong lòng hắt đại khái có thể kết luận: Tiêu Hàn Lâm thích Sương Sương.

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Ngươi Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Ta Cùng Hắt Không Quen

Tuy nói rằng, nam nhân đối với nữ nhân cảm thấy mới mẻ cũng chỉ có thể duy trì một đoạn thời gian, hơn nữa Tiêu Hàn Lâm lại là một nam nhân phong lưu như vậy, nhưng, lại đánh trống khua chiêng đi tặng lễ vật cho một nữ tử, đây lại là lần đầu tiên Lâm vương muốn một cô nương lên kiệu hoa của hắt. Chỉ bằng này, đủ để thấy trình độ dụng tâm của Lâm vương đối với Sương Sương.

Hắt tin tưởng, nữ nhi này có danh hiệu Hoàng triều thứ nhất nữ nhân, nhất định có thể độc chiếm Lâm Vương sủng ái, chỉ cần hắt đứng ở giữa trợ giúp, như vậy, ngày Sương Sương trở thành chính phi Lâm vương cũng liền sắp tới.

Đến lúc đó, hai vị vương gia xuất sắc nhất Bắc Hạ, đều trở thành con rể hắt, như vậy, vô luận người nào làm Hoàng đế, hắt đều trở thành Quốc trưởng cao thượng.

Trong khoảng thời gian ngắn, trong lòng Bạch Thượng Thư lại quy hoạch một đồ án việc tốt lành như vậy, kế hoạch hoàn mỹ như thế, hắt mừng rỡ miệng đều nhin không được nhếch lên cao.

Cho nên, ở hán nhìn ra, Surong Surong ném đi lễ vật Lâm Vương tặng là vô cùng không đúng. Lúc này, nàng hán là nên đối với Lâm Vương càng tốt mới đúng, đem hết khả năng lấy được niềm vui cho Lâm vương, sau đó hướng Hoàng thượng thỉnh cầu tứ hôn, sớm đi xác minh quan hệ của hai người, như vậy hán mới có đủ yên tâm.

“Surong Surong, ngươi cũng biết, đây là lần đầu tiên Lâm vương phải hao tổn tâm tư tặng đồ cho nữ hài tử, hán coi trọng ngươi như thế, ngươi sao có thể lãng phí tâm ý của hán a?” Bạch Thượng Thư thăm thía khuyên bảo.

Suy nghĩ trong lòng Bạch Thượng Thư, mà Surong Surong lại không có thuật đọc tâm, bắt quá, chỉ cần nhìn thấy bộ dáng vụng trộm vui mừng của hán vừa rồi, trong lòng cũng có thể hiểu được vài phần. Đây làm cha, thật đúng là biết lợi dụng tài nguyên, vì vinh hoa phú quý, ngay cả nữ nhi của mình cũng tính kế.

Surong Surong bĩu môi “Cha, ngày hôm qua ta chỉ cùng hán nói qua vài câu mà thôi, ta cùng hán không có quan hệ gì” Surong Surong tựa tiểu phi tiểu, thanh âm mang theo vài phần lạnh bạc, vài phần châm chọc “Cho nên, ngươi cũng đừng trông cậy ta với hán có thể có cái gì. Ngươi nếu muốn chọn hán làm con rể, vậy đi nói với Bạch Vân Mạt, nàng thích Tiêu Hàn Lâm như vậy, không cần ngươi chỉ điểm, nàng cũng sẽ tự mình thúc giục, theo đuổi Lâm vương”

Bị người nói toạc suy nghĩ trong lòng, Bạch Thượng Thư tươi cười cứng đờ, mặt cũng có chút nóng lên.

Bạch Vân Mạt tâm nghi Tiêu Hàn Lâm, hán tự nhiên là biết đến. Nhưng, biết là một việc, duy trì lại là một việc khác. Bạch Vân Mạt mặc dù cũng là người tài mạo song toàn, nhưng Lâm Vương cũng là thấy qua nàng rất nhiều, nhưng lại ngay cả liếc mắt nhìn nàng cũng không có, mà Surong Surong cũng tự mình nói, bọn họ mới thấy qua một lần, Lâm vương còn có tỏ vẻ này.

Trong hai nữ nhi, ai có hi vọng là cho Lâm Vương thú làm Chính phi, đó là liếc mắt có thể nhìn ra. Hai chọn một, hán đương nhiên muốn đứng ở bên Surong Surong.

“Khụ khụ, Surong Surong, cha cũng không có ý tứ bắt buộc ngươi” Bạch Thượng Thư cười giải thích “Tiền đồ Lâm Vương giống như nước, tương lai khẳng định có thể một phen mãnh liệt, cha là thấy, ngươi đi theo hán, về sau nhất định sẽ vinh hoa phú quý”

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Quản Giáo

“Khụ khụ, Surong Surong, cha cũng không có ý tứ bắt buộc ngươi” Bạch Thượng Thư cười giải thích “Tiền đồ Lâm Vương giống như nước, tương lai khẳng định có thể một phen mãnh liệt, cha là thấy, ngươi đi theo hán, về sau nhất định sẽ vinh hoa phú quý”

“Bất quá, nếu ngươi không muốn, cha cũng không miễn cưỡng ngươi” Hán tươi cười, giống một phụ thân từ ái.

Surong Surong lạnh lùng nhú mày, con mắt như ngọc lưu ly di chuyển vòng vo, mâu quang lạnh lùng, ẩn ẩn mang theo tàn khốc “Cha, chuyện của ta, ta sẽ tự mình xử lý, ngươi trăm ngàn lần không cần tự chủ trương thay ta quyết định cái gì. Bằng không, chúng ta đều thực phức tạp”

Nàng tốt nhất vẫn là cho hán một chút cảnh cáo, bằng không, lấy tâm tư bán nữ nhân cầu phú quý của hán, thực đem nàng cường đưa cho Tiêu Hàn Lâm cũng không phải là không thể.

“Ha ha, việc này... Cha đương nhiên biết” Bạch Thượng Thư cười gượng hai tiếng, chột dạ nhìn Surong Surong, tay cũng không biết nên đặt chỗ nào, đành phải đem trà lên uống một ngụm.

Lúc này, đại nha hoàn Quế Hương bên người Nhị phu nhân đi đến, nàng hướng tới Bạch Thượng Thư cúi người, đôi với Surong Surong lại làm như không phát hiện.

“Ngươi tới đây là có chuyện gì?” Bạch Thượng Thư mở miệng hỏi.

“Thưa lão gia, Nhị tiểu thư tỉnh, phu nhân mời ngài đi qua một chuyến” Quế Hương nói.

Bạch Thượng Thư vuốt vuốt râu “Đã biết, ngươi đi về trước hầu hạ, ta sẽ đến sau”

Quế Hương ngẩng đầu, trong mắt xẹt qua một chút nghi hoặc, lão gia không phải sẽ lập tức đi xem Nhị tiểu thư sao? Sao lại còn muốn ngồi ở trong này một lát? Bất quá, nàng là một hạ nhân, đương nhiên không có quyền đặt câu hỏi.

“Là, nô tỳ cáo lui trước” Nói xong, Quế Hương chuẩn bị đi ra ngoài.

“Đứng lại” Sau lưng truyền đến một tiếng quát lạnh, Quế Hương mới bước nửa bước liền đứng tại chỗ. Nàng xoay người lại, vừa vặn chống lại con

ngươi trong triều nhưng lạnh lùng của Surong Surong, thoáng chốc, sau lưng bỗng cảm thấy lạnh lạnh.

Nàng là người của Nhị phu nhân, đối với Surong Surong là không thêm đề ý. Tuy rằng đại khái nhớ chuyện tối hôm qua, nhưng, không tự mình trải qua, luôn thiếu vài phần sợ hãi. Huống chi Bạch Thượng Thư đương gia còn ở nơi này, nàng cũng liệu định nàng không dám làm càn, bởi vậy, nàng từ cửa đi vào, cũng không đem vị Tam tiểu thư này để trong mắt, càng miễn bàn đến cúi đầu với nàng.

Vốn tưởng rằng Bạch Surong Surong thật không dám làm cái gì, ai có thể nghĩ đến, nàng thế nhưng gọi nàng lại. Quế Hương bỗng dưng nhớ tới vết thương trên mặt Bạch Vân Mạt, nhất thời hai chân có chút nhuyển.

“Tam tiểu thư, có gì phân phó” Nàng bỗng rồi ngăn chặn chân đang rối loạn, giả bộ trấn tĩnh hỏi.

Bạch Thượng Thư cũng khó hiểu nhìn về phía Surong Surong, không rõ nàng gọi Quế Hương lại là muốn làm cái gì.

Surong Surong lấy tay khẽ vuốt mái tóc dài, khóe môi giờ lên độ cong tà mị không có ý tốt, nàng lười biếng quét mắt nhìn Quế Hương một cái, không nhanh không chậm nói “Cha, nha đầu trong phủ không hiểu chuyện như vậy, ngài thân là lão gia sao lại không quản?”

“Ân?” Bạch Thượng Thư vẫn là không hiểu cái gì.

Surong Surong khẽ mỉm cười, ý cười không đạt đáy mắt “Nói như thế nào, ta cũng là nữ nhi người, tiểu thư duy nhất con vợ cả Bạch phủ, nàng là một nha hoàn bên người thiếp thất, cũng dám ở trước mặt ta vênh vào tự đắc, người nói, người không có tôn ti như vậy, cần quản giáo một chút có phải hay không? Khiến cho nàng nhớ rõ, ai mới là chủ nhân ở đây?”

Thanh âm thân nhiên, thanh thúy dễ nghe như tiếng ngọc rơi vào trong tai, nhưng nghe vào trong tai người khác, lại cảm giác, liền không giống như vậy. Sắc mặt Quế Hương nhất thời trắng bệch, tay chân đều không không chế được, bắt đầu run run.

Bạch Thượng Thư bây giờ mới hiểu được ý tứ của Surong Surong, lúc này cũng mới nhớ lại, khi Quế Hương đi vào cửa, thật là đem Surong Surong trở thành người vô hình.

Nếu lúc trước xảy ra chuyện này, nhiều lắm thì hấn cũng chỉ là chỉ trích hai câu liền thôi. Nhưng hôm nay, Surong Surong cùng Vân Tịch đồng thời là người có hi vọng ngồi lên ngai vàng, hấn làm sao có thể vì một cái nha hoàn mà làm cho nàng ủy khuất chứ?

Đáy mắt Bạch Thượng Thư xẹt qua ánh sao, hấn giận tái mặt quát: “Quế Hương lớn mật, không có tôn ti, đối với chủ tử vô lễ như thế, còn không mau quỳ xuống nhận sai!” Tuổi hấn tuy lớn, nhưng trung khí mười phần, Quế Hương nghe thấy hấn quát, liền “Đồng” một tiếng liền quỳ gối dưới đất.

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Họa Là Từ Miệng Mà Ra

“Nô tỳ biết sai, cầu lão gia, tam tiểu thư khai ân!” Giờ phút này, nhị phu nhân không ở đây, không có người làm chỗ dựa cho nàng, Quế Hương cũng là người thông minh, tự nhiên biết nhận sai là cử chỉ sáng suốt, kẻ thức thời mới là trang tuấn kiệt.

Bạch Thượng Thư không có nói gì, chính là nhìn Surong Surong, ý tứ chính là tùy nàng xử trí. Surong Surong lạnh lùng liếc nhìn nàng một cái, nhớ đến bộ dáng kiêu ngạo của nàng, liền hạ quyết tâm giáo huấn nàng một phen.

Surong Surong nhíu mày, buồn bã nói “Biết sai? Người thật sự nhận thức được người làm cái gì sao?”

Quế Hương tuy rằng sợ hãi Surong Surong, nhưng trong lòng lại không phục, nàng đều quỳ xuống, nhưng nàng còn muốn khó xử nàng. Quế Hương không khỏi có chút buồn bực “Tam tiểu thư, nô tỳ đã muốn nhận sai, ngài còn muốn nô tỳ như thế nào?”

“Ta thấy tâm người không cam lòng, tình không muốn, nào có một chút thái độ biết sai, ân? Hoặc là nói lại, người cho đến bây giờ không có nhận rõ, chính mình ở Bạch phủ rốt cuộc tính cái gì vậy!”

“Tam tiểu thư, Quế Hương đương nhiên biết rõ thân phận của mình, Quế Hương không giống như loại người, rõ ràng là chim sẻ, lại nói chính mình là Phượng hoàng” Thanh âm Surong Surong tuy không cao, ngữ điệu không ôn hòa làm phá hủy con tức trong lòng Quế Hương, nàng cũng bất chấp đi sợ hãi, hai mắt tròn to nhìn thẳng Surong Surong, nói không phải không có châm chọc.

Surong Surong nhăn mày, bên môi lại nở ra một chút cười yếu ớt, con ngươi trong suốt như nước, nàng gật gật đầu “Người nói đúng, có loại người chính là như vậy” Nàng nghiêng đầu nghĩ “Ân, ta cảm thấy, đại tiểu thư cùng nhị tiểu thư đúng là hai cái ví dụ không sai, người nói đúng không, Quế Hương?”

Cặp môi Quế Hương bắt gặp run vài cái, nàng không nghĩ tới, Surong Surong ở trước mặt Bạch Thượng Thư cũng dám chửi bới đại tiểu thư cùng nhị tiểu thư. Nàng vội trộm liếc mắt nhìn lão gia trầm mặc ở một bên, chỉ thấy hấn chính là chăm chăm xem trà, sắc mặt tuy có chút cứng nhắc, lại làm ngo không nói cái gì.

“Toàn bộ người dân Bắc Hạ đều biết, Hạo vương cự tuyệt cùng tam tiểu thư giải trừ hôn ước, sửa thủ đại tiểu thư làm Vương phi, chỉ cần người có đầu óc, đều nhìn ra được, ai mới là Phụng hoàng chân chính, ai lại chính là chim sẻ lên mặt không được”

Nàng là tâm phúc của Nhị phu nhân, nói chuyện tự nhiên là hướng về phía Bạch Vân Tịch, như vậy không để ý hậu quả khiêu khích Sương Sương, đến lúc đó trở về, cũng có thể mượn việc này biểu hiện sự trung tâm của mình.

“Ha ha” Sương Sương cười khê, con ngươi lóe sáng “Quê Hương, ngươi cũng biết, bốn chữ ‘họa từ miệng ra’ này đi?”

Nàng cười thực ôn nhu, đôi môi anh đào mềm mại nhẹ mơn, mơn ra tia tươi cười, con ngươi hào quang long lánh, đáy mắt là không che dấu được sự sắc bén.

Trong lòng Quê Hương mãnh chiến, có loại dự cảm không tốt.

Bạch Thượng Thư vốn định chen vào nói, nói chuyện này liền như vậy quên đi, nhưng vừa thấy ánh mắt lạnh như băng của Sương Sương, lập tức đem lời nói trong miệng nuốt về.

“Quê Hương, người muốn học chút thông minh, đừng mỗi ngày đi theo người ta nên đầu óc hỗn loạn, cũng là dạng không có đầu óc ‘Chó cạy gần nhà, nhà cạy gần chuồng’ cũng phải từ nghe tốt, trăm ngàn đừng chọn ngày nào đó lưu lạc vì chó nhà có tang, mới bắt đầu hối hận vì hành động lúc trước”

Nàng nói mấy câu, đem Nhị phu nhân chưa lộ diện châm chọc vài lần, cái nữ nhân bày mưu tính kế kia, chính là một cái hạ nhân, lại lấy hạ phạm thượng sao?

Khí tràng nữ vương không giận mà uy, làm cho Quê Hương cảm thấy hôn hấp có chút khó khăn. Khí thế lúc này nhất thời cũng muốn sụp đổ.

Nàng ngơ ngác thất thần, trên cổ bỗng nhiên truyền đến một trận bén nhọn sâu sắc, sau đó chất lỏng theo địa phương đau đớn khẽ chảy. Nàng kinh hoàng đưa tay, ngón tay chạm vào một cổ ẩm ướt, nàng cúi đầu nhìn, mặt thoáng chốc trắng bệch.

Bạn đang đọc truyện *Duyệt Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 48: Người Sợ Ta Sao?

Tay nàng nhiễm đầy máu, mặc dù không nhiều lắm, nhưng đối với một nha đầu của nhà giàu mà nói, chất lỏng đỏ sẫm kia đủ để nàng hoảng sợ.

“Máu... Ta đổ máu...” Nàng giơ tay ra, lắp bắp nói. Từ Diên cùng Bạch Thượng Thư nghe được thanh âm của nàng, ánh mắt cũng rơi xuống máu nhiễm trên tay nàng, lại hướng đi lên trên, là cổ nàng bị thương.

Miệng vết thương cũng không sâu, có chút dài nhỏ, chảy ra một chút máu màu đỏ sẫm. Bạch Thượng Thư sững sờ vài giây, lúc này mới phản ứng lại, đây chính là kiệt tác của Sương Sương. Chỉ bằng ý niệm liền có thể làm thương cổ Quê Hương, này thật là khó có thể tưởng tượng.

Tay hắn ôm ngực, hít thật sâu mấy cái, đúng là may mắn, hoàn hảo chính mình lúc trước chưa làm chuyện gì quá đáng, bằng không, cái mạng già này của hắn sớm đã không có.

Không đi quân khuôn mặt Bạch Thượng Thư thay đổi từ trắng sang đỏ, Sương Sương nhìn Quê Hương sắc mặt trắng bệch, lạnh lùng nói: “Nhớ kỹ, lần này chính là cái giáo huấn nho nhỏ. Ta nội tâm nhỏ, không thích nghe nhất người ta nói bậy, cho nên, chính ngươi suy nghĩ, nếu còn có lần sau...”

“Nô tỳ biết sai rồi, nô tỳ thật sự biết sai rồi, cầu Tam tiểu thư khai ân, cầu Tam tiểu thư khai ân” Không đợi Sương Sương nói xong, Quê Hương liền dập đầu về phía nàng, sợ thanh âm nhỏ hoặc là dụng thiếu, chính cổ mình sẽ bị cắt đứt.

“Nếu ngươi đã muốn khắc sâu nhận thức được sai lầm, như vậy, chuyện hôm nay, cứ như vậy quên đi, ngươi đi đi” Nàng nâng tay ý bảo lui, đối phó với một cái nha hoàn, làm cho nàng thấy chút máu cũng đủ rồi, nàng không có hứng thú đem lãng phí thời gian đặt trên một tiểu nhân vật như vậy.

Có những lời này, Quê Hương như lấy được đại xá, nàng lại đụng đầu vài cái, sau đó hốt mắt đỏ bừng nói: “Tạ Tam tiểu thư khai ân, nô tỳ xin cáo lui”

Nàng run rẩy đứng lên, hơi thiếu chút nữa bị té ngã vì chân nhuyễn, Từ Diên nhìn nàng có chút không đành lòng, vốn muốn tiến lên đỡ nàng một chút, nhưng nàng mới bước chân, mắt chợt chạm qua một đôi con ngươi mang mười phần lãnh ý, tuy rằng chính là vội liếc mắt đảo qua một cái, nàng lập tức hiểu được động tác của mình đối nghịch ý tứ của Sương Sương.

Nàng cuống quýt gục đầu xuống, tim đập thình thịch, tiết tấu rối loạn.

“Cha, muốn nói đều nói, ngươi cũng nên đi xem Mặt nhi của ngươi đi, ta sẽ không phụng bồi” Sương Sương nhấp một ngụm trà, nhiệt độ của trà làm cho nàng có chút nhũn mị.

Sương Sương không khách khí hạ lệnh đuổi khác, trong mắt Bạch Thượng Thư khôi phục lại nhìn nàng vài lần, lúc này mới đứng dậy, cố xả ra một tia cười “Vây, cha đi trước, ngươi hào hào nghỉ ngơi một chút, nếu muốn cái gì, liền trực tiếp đi phân phó quản gia, trăm ngàn lần không cần ủy khuất chính mình”

Cho dù tương lai Sương Sương không cùng Tiêu Hàn Lâm thành vợ thành chồng, nhưng hẳn đối với nàng cũng phải thay đổi.

Trân ái sinh mệnh, rời xa nguy hiểm a!

“Ân!” Sương Sương thản nhiên đáp.

Dưới chân Bạch Thượng Thư như có gió liền rời khỏi Hương Tuyết Các.

Nữ nhi này, thật sự là rất khủng bố!

Từ Diên cắn môi, do dự có muốn nhận sai hay không.

“Từ Diên, ngươi sợ ta sao?” Sương Sương hí mắt lại, nhìn lười như con mèo, lại giống như mất báo săn.

“Tiểu thư, ta, ta...” Từ Diên ngập ngừng, hai tay nắm chặt vạt áo, không biết nên trả lời như thế nào.

Đồng tử tối đen của Sương Sương co lại, giờ giờ mi lên “Nếu ngươi sợ hãi, ta cũng không miễn cưỡng lưu ngươi lại, ngươi trực tiếp đi nói cho Vương thúc, để cho hắn an bài cho ngươi một chức vụ khác”

Từ Diên lẳng lẳng, vài giây sau mới phục hồi lại tinh thần, nàng bước đi đến bên người Sương Sương, thốt nhiên quỳ đến trước mặt nàng, Sương Sương nhíu mày, trong mắt xẹt qua chút không vui “Ngươi làm cái gì vậy?” Nàng cũng không có thói quen bị người quỳ như vậy, đương nhiên, giáo huấn Quê Hương lại là một chuyện khác.

“Tiểu thư, Từ Diên không đi” Từ Diên hơi khóc nức nở nói, khuôn mặt nhỏ nhắn vì lo lắng mà phồng đỏ, ánh mắt thật cẩn thận nhìn tiểu thư giống như bị tức giận “Tiểu thư, ta cam đoan, nhất định sẽ hầu hạ ngươi thật tốt, tuyệt sẽ không làm chuyện gì phải có lỗi với ngươi”

Lại nói tiếp, đi theo bên người tiểu thư có hai năm, trong lúc này, nàng ngay cả một lời nói nặng cũng không có nói qua, cho dù là nàng chậm trễ, nàng cũng chưa bao giờ chỉ trích quá nàng. Tuy rằng bây giờ tính tình tiểu thư thay đổi rất nhiều, nhưng nàng cũng không khó xử qua nàng, ngày hôm qua lúc ở Hương Trà các thậm chí còn cho phép mình ngồi cùng nàng. Cho dù nàng có thể tùy ý đã thương người thì như thế nào? Trong lòng nàng hiểu được, tam tiểu thư là chủ tử tốt, có thể đi theo bên người nàng, là vận khí của nàng mới đúng.

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Ngươi Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Tứ Hôn

Sương Sương chăm chú nhìn nàng, ánh mắt lợi hại giống như mắt mèo trong đêm đen, Từ Diên đón ánh mắt chăm chú của nàng, không có chút trốn tránh, con ngươi trong suốt, muốn bao nhiêu chân thành liền có bấy nhiêu chân thành.

Thật lâu sau, Sương Sương mới dời tầm mắt, trong mắt bình tĩnh không gợn sóng hơi lóe ra một tia tán thưởng, có thể bị nàng nhìn chăm chăm như vậy mà không sợ hãi, đã nói lên độ chân thành của Từ Diên có thể tin cậy.

“Tốt lắm, về sau ngươi liền ở lại bên người ta đi!”

Hốc mắt Từ Diên hồng hồng toát ra thần thái vui sướng “Cám ơn tiểu thư”

“Ân, ngươi cũng đừng quỳ, về sau ở trước mặt ta không cho phép quỳ xuống”

Từ Diên kinh ngạc, dùng sức gật gật đầu, lập tức ở trên đất đứng lên “Từ Diên nhớ kỹ”

Sương Sương giương mắt nhìn bên ngoài, mặt trời đã sớm cao lên đến đây, không khí lạnh lạnh mang một chút mùi hoa nhàn nhạt, cả người cũng thả lỏng không ít.

“Từ Diên, ta chưa bao giờ bạc đãi người một nhà, cho nên, ngươi trăm ngàn lần đừng làm cho ta thất vọng” Nàng dừng một chút, tiếng nói thanh thúy như ngọc mang theo vài phần lãnh ý vang lên “Hậu quả, ngươi thừa nhận không được”

Nhẹ nhàng vài câu, mạnh mẽ va chạm tâm Từ Diên, nàng kiên định nói “Tiểu thư, Từ Diên nhất định sẽ đem hết toàn lực làm tốt tất cả mọi chuyện”

Sương Sương đứng lên, tóc dài như mực rơi xuống, nàng một thân áo trắng, từng cơn gió nhẹ thổi qua, tay áo bay bay, đẹp không nhiễm một hạt bụi nhỏ.

“Ân, trà đã muốn lạnh, người đi pha một bình nữa đi” Nàng thân nhiên phân phó.

“Là” Từ Diên cầm ấm trà, nhanh chóng cáo lui.

Sương Sương thong thả chậm rãi bước tới trước cửa sổ, con người tinh xảo giống như tự mọi ánh sáng của vạn vật, trông mắt lưu chuyển, linh khí toát ra, một tay nàng vỗ về đóa hoa hồng lửa đỏ nở rộ ở gần cửa sổ, giây tiếp theo, một đoán hoa tuyệt đẹp liền rõ ràng từ phía trên rơi xuống, rơi xuống bên chân Sương Sương.

Sương Sương cúi đôi mắt đẹp, môi phấn nộn như hoa anh đào gọi lên nụ cười mê động lòng người, nguyên lai, sử dụng dị năng, là đơn giản như thế: Chỉ cần nàng sử dụng ý niệm tưởng tượng ra dạng vũ khí nào, như vậy, không khí sẽ lập tức ngưng tụ thành thứ vũ khí mà nàng muốn, tùy nàng không chế.

Con người bóng lờng lóe ra quang mang lóa mắt, Sương Sương sợ hãi than: Siêu năng lực hoa hoa lệ lệ này, thật sự là đập chết tàn khốc! Bất quá, hơi có đặc ý như vậy chưa đủ, cái dị năng này có nhỏ nhỏ khuyết điểm duy nhất, chính là nàng không thể làm cho không khí biến thành trang bị súng ống tiên tiến của thế kỷ 21, nàng không thể làm được, chỉ có thể dùng vũ khí lạnh ở cổ đại. Nếu không, phòng Bạch Vân Mạt cách đó không xa, đã sớm bị hòa tiến của nàng bắn tan. Nhưng mặc kệ nói thế nào, có thể có được siêu năng lực không chế không khí đã rất uy vũ phong cách, nàng vẫn biết thỏa mãn!

Về sau lại có ai không dài mắt chọc nàng, liền rõ ràng muốn rơi đầu, ha ha ha! Sương Sương trong lòng mừng rỡ nở đầy hoa tươi.

Bên kia, nhị phu nhân sau khi nghe được Bạch thượng thư lớn tiếng can ngăn, liền vừa sợ vừa tức. Bạch Sương Sương này rất kiêu ngạo, thậm chí ngay cả lão gia cũng sợ hãi bảo vệ nàng như vậy, nhưng làm sao dám đi trút giận nữa, phía trước có hai người Bạch Vân Mạt, lại có Quế Hương máu chảy đầm đìa bài học xảy ra trước mắt, chính là lại không cần suy nghĩ, cũng biết không thể chọc Bạch Sương Sương, cuối cùng Bạch Vân Mạt chỉ có thể nuốt máu cùng hàm răng bị đánh rớt.

“Phụng thiên thừa vận, Hoàng đế chiếu viết, Bạch thượng thư Trương nữ Bạch Vân Tịch, phẩm hạnh dịu dàng, hiền lương thực đức, tài nghệ vẹn toàn, bên ngoài xuất sắc bên trong trí tuệ, cùng Hạo vương quả thật trời đất tác thành, hôm nay Trẫm đặc biệt hạ ý chỉ, ban thưởng Bạch Vân Tịch làm Chính phi của Hạo vương, hai người tùy ý thành hôn, khâm thủ” Tổng quản thái giám tay cầm thánh chỉ màu vàng sáng chói tiếng nói the thé đặc biệt, trầm bổng du dương đọc xong mấy câu mà làm phấn khởi lòng người.

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Hảo Hảo Đối Đãi Tam Tiểu Thư

“Tạ chủ long ân” Lấy Bạch thượng thư dẫn đầu, mọi người vô cùng vui mừng dập đầu cảm tạ Hoàng đế hạ chỉ Tứ hôn.

“Bạch tiểu thư, nô tài cần phải nói tiếng chúc mừng với người” Đem Thánh chỉ vô cùng thiêng liêng cuộn tốt, Thái giám khuôn mặt trang điểm so của với nữ nhân còn trắng, mặt mày hơn hờ đem nó chuyển đến trong tay Bạch Vân Tịch.

Hai tay Bạch Vân Tịch khẽ run lên, con người dịu dàng ngập nước chăm chú nhìn cuộn màu vàng sáng chói trong tay, hơi nước ở trong con người tràn ngập, cảnh tượng trước mắt cũng bắt đầu mơ hồ, giống như là mình đưa người vào trong cảnh mơ, luôn có chút thiếu chân thực.

Ngón tay nắm thật chặt, khẩn thiết cảm nhận được thánh chỉ tồn tại, nàng khẽ mỉm cười, cúi đầu về phía Thái giám “Cám ơn An tổng quản”

Hắn đưa tay đỡ lấy Bạch Vân Tịch, cười nói “Sao Bạch tiểu thư có thể làm như vậy, chưa tới chẳng bao lâu nữa, ngài nhưng chính là Hạo vương phi, đây không phải là giết chết nô tài sao?” Hắn đi theo bên người Hoàng đế hầu hạ, ngày sau thân phận Bạch Vân Tịch nặng nề, hắn tự nhiên là trong lòng cất gương sáng.

“An tổng quản đây là nói cái gì” Bạch thượng thư tiến lên, dáng vẻ vui mừng đầy mặt, che dấu không được đường làm quan rộng mở “Tịch nhi nàng còn nhỏ, còn có rất nhiều chuyện không hiểu, sau này, còn cần An tổng quản ngài chỉ điểm nhiều hơn mới đúng”

“Lão gia nói đúng” Nhị phu nhân cười đến miệng toét, nàng một tay kéo Bạch Vân Tịch qua, nói “Tóm lại, làm phiền An tổng quản”

Trên mặt An tổng quản là một đồng tươi cười, vô tình khiến cho dấu vết năm tháng ở đuôi mắt thoát nhìn có vài phần buồn cười “Bạch tiểu thư trí tuệ hơn người, nhận biết đạo lý quan trọng, nhất định sẽ thận trọng từ lời nói đến việc làm, trở thành nàng dâu tốt của Hoàng thượng”

Người thôi, đều hiểu được nhìn tình thế người hướng gió, giống như An tổng quản đang ở Đại nội Hoàng cung vậy, nửa đời người tìm tòi lòng người, tâm tư đã có thể hiểu biết tình ranh.

Bây giờ Hạo vương là một trong những người thừa kế ngôi vị Hoàng đế, đại đứng đầu, nếu hắn thuận lợi lên làm Hoàng đế, Bạch phủ cũng liền theo giá trị con người tăng vọt, cho nên, nhân cơ hội này cùng Bạch thượng thư làm tốt quan hệ, vậy đối với mình tóm lại là có lợi mà không có hại.

“An tổng quản quá khen, Văn Tịch tài hèn học ít, tất cả còn làm phiền An tổng quản tốn nhiều tâm tư chỉ điểm mới đúng” Bạch Văn Tịch mặt như hoa đào, thanh âm mềm mại nhu mì, người xem thật sự là càng xem càng đáng yêu.

Trên đời này sao có nữ tử ôn nhu như vậy!

“Khó trách có thể làm cho lãnh khốc Hạo vương ái mộ luyến tiếc như vậy, Bạch tiểu thư là nữ tử có tri thức hiểu lễ nghĩa như vậy, có người nam nhân nào thấy có thể không động tâm chứ?”

Trên khuôn mặt tinh xảo nhỏ nhắn của Bạch Văn Tịch nhiễm gương ngượng ngùng đỏ ửng, Bạch thượng thư sang sảng cười “An tổng quản đây là coi trọng tiểu nữ”

Tuyên đọc thánh chỉ, An tổng quản liền chuẩn bị Hồi cung phục lệnh.

Khi đến cửa, phúc chốc An tổng quản nhỏ giọng hỏi “Thượng thư đại nhân, sao vừa rồi không nhìn thấy Tam tiểu thư?”

Bạch thượng thư ngẩn người, trong con ngươi xẹt qua một chút dị sắc, hắn cười gượng hai tiếng nói “Hôm nay thân thể Sương Sương không thoải mái, đang ở trong sân nghỉ ngơi”

Đáy mắt An tổng quản xẹt qua tinh quang, tươi cười có chút ý vị thâm trường, hắn sát lại gần Bạch thượng thư, thấp giọng nói “Thượng thư đại nhân, đã nhiều ngày kinh thành nghe đồn chính là rất náo nhiệt, ngay cả hoàng thượng cũng đều nghe nói. Vậy sau này a, ngài cần phải đối đãi Tam tiểu thư thật tốt, không chừng ngày nào đó, có thể nàng chính là nữ tử tôn quý nhất trong Thiên hạ này”

Hắn là tâm phúc bên người Hoàng đế, có cái gì biến động nhỏ, hắn nhất định là trước hết nghe thấy xuất động tĩnh. Biết rõ Văn Tịch cùng Hạo vương sắp thành thân, hắn, hắn còn ở trước mắt Bạch thượng thư nói lời này, trong lời nói của hắn ám chỉ, Bạch thượng thư tâm như gương sáng.

Trông mắt Bạch thượng thư vòng vo mấy vòng, hết thảy hiểu rõ cho tâm “Sương Sương là nữ nhi lão phu, đương nhiên Lão phu yêu thương nàng, không cho nàng chịu nửa phần oan ức”

“Tốt lắm, nô tài ở chỗ này đã đủ lâu, là nên Hồi cung phục mệnh đi” An tổng quản hí mắt một cái, khi lên đến trên xe ngựa, lại vén rèm lên, nói một câu với Bạch thượng thư.

“Bạch thượng thư, chúc mừng nha”

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Không Thích Lễ Vật Bồn Vương Đưa Như Vậy Sao?

“Tiểu thư, Lâm vương lại phái người tặng đồ lại đây” Từ Diên đứng ở cửa, nghiêng người liếc mắt nhìn hòm lễ vật trong tay đám người kia, hướng về phía Sương Sương bấm báo.

Sương Sương vui người ở trên nóng bỏng bọc nhuộm da lông, nàng sợ lạnh, thời tiết dần dần lạnh, càng không muốn di chuyển. Nàng vốn đang nghỉ ngơi một chút, nghe thấy thanh âm của Từ Diên, miễn cưỡng mở hai mắt, trong đôi mắt đẹp tràn đầy sáng sủa, mang theo vài phần lười biếng sau khi tỉnh dậy, làm khuôn mặt nhỏ nhắn trong sạch tươi đẹp độc nhất vô nhị thêm một tia mềm mại xinh đẹp.

Một tay chống đỡ ở huyệt Thái dương, nàng yếu ớt nói “Quy củ cũ”

Sau khi gặp ở Hương Trà các, Tiêu Hàn Lâm tựa hồ là tặng lễ đưa lên nghịện, mỗi ngày đều phái người đưa một xe ngựa lễ vật đến trong phòng nàng. Về phần đưa cái gì, nàng không biết, dù sao mỗi một lần đều là chưa mở ra cũng làm cho Từ Diên ôm đi ném.

Bây giờ, Kinh thành mọi người đang truyền, Lâm vương đối với Bạch sương sương nhất kiến chung tình, mỗi ngày đưa lên các đồ vật quý hiếm, cũng chỉ vì đề hồng nhan cười nhiều.

Mặc kệ Sương Sương không cho mặt mũi, Lâm vương cũng như trước chưa từng buông tha, thề phải ôm nỡ nhân về.

Vì thế, Lâm vương thay đổi hình tượng phong lưu ngày xưa, hóa thân làm Vương gia thâm tình không dòi, chiếm được dân chúng nhất trí khen ngợi.

Đồng thời, Sương Sương cũng từ bị người đồng tình là người đáng thương, cũng hoa lệ lột xác làm người mà toàn bộ nữ tử trong Kinh thành đều hâm mộ.

Các loại tin đồn về nàng cùng Tiêu Hàn Lâm, thổi quét ngõ nhỏ phố lớn, trong lúc nhất thời lại qua việc sắp đại hôn của Tiêu Đình Hạo cùng Bạch Vân Tích, lập tức trở thành đầu đề bất quá nóng nhất .

Đầu có chút mê man, đoán chừng là do gần nhất ngủ nhiều lắm, Surong Surong cau đôi mi thanh tú lại.

Cổ đại thật sự là nhàm chán, không máy tính, không tivi, ngay cả cái Radio cũng không được nghe, nàng cả ngày vô sự ít ỏi như vậy, trừ bỏ ngủ, thật đúng là tìm không thấy biện pháp cho hết thời gian.

Từ Diên không lên tiếng trả lời, đứng ở cửa cũng không nhúc nhích, Surong Surong nhú mày, nàng ngồi dậy “Sao ngươi còn đứng, không phải cho ngươi đem đồ vật đều ném sao?”

“Surong Surong, không thích lễ vật bốn vương đưa như vậy sao?” Khi nàng đang đi giày, tiếng nói nam tính trầm thấp liền chui vào trong màng tai nàng, có chút quen thuộc.

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Người Muốn Theo Đuổi Ta Sao?

“Lâm vương sao lại đến chỗ ta thế này?” Surong Surong đứng lên, sửa lại áo choàng ở trên người, bên môi gọi lên độ cong cười như không cười.

Tiêu Hàn Lâm nhìn nàng, mâu quang hơi trầm, nàng hôm nay so với mới gặp, mặc dù trong trẻo nhưng lạnh lùng như trước, nhưng giữa dung mạo xinh đẹp lại sinh ra tia lười biếng của tiểu nữ tử, cứ nhìn ở trong mắt như vậy, chọc ghẹo lòng người, loạn lòng người nhớ mong.

Quả nhiên là, vu vật trời sinh!

“Bốn vương nghe nói, lễ vật mỗi lần đưa tới, Surong Surong đều giống nhau không để lại khiến nha hoàn vứt bỏ” Tiêu Hàn Lâm cả người to lớn ngồi đối diện với nàng, con mắt hẹp dài theo hoa thẳng tắp nhìn Surong Surong, ở chỗ sâu trong đôi mắt ẩn một chút không vui “Cho nên, hôm nay bốn vương tự mình tới cửa, hỏi một chút Surong Surong yêu thích”

Tay bụng trà của Surong Surong hơi chậm lại, ánh mắt đung đưa đảo qua gương mặt anh tuấn của Tiêu Hàn Lâm, đôi mi thanh tú khẽ nhếch.

Nam nhân này da mặt thật là dày, lần trước còn gọi nàng là Bạch tiểu thư, lúc này mới tặng vài lần lễ vật, liền đổi giọng gọi Surong Surong, còn đương nhiên như vậy, làm như hần cùng nàng giống như rất quen thuộc.

“Lâm vương, ngươi muốn theo đuổi ta sao?” Surong Surong khẽ nhấp trà, đặt câu hỏi đi thẳng vào vấn đề.

Theo đuổi?

Tiêu Hàn Lâm mê man, cái gì gọi là “Ngươi muốn theo đuổi ta sao?”

Vì sao hần lại không hiểu?

Thấy trên mặt hần viết không hiểu, Surong Surong cười cười, làm sao nàng liền đã quên năng lực lý giải của cổ nhân có hạn chứ?

“Lâm vương, ngươi muốn thú ta sao?” Vẫn là đổi một cái phương thức dễ hiểu hơn đi.

Từ Diên trùng trùng con ngươi, làm sao tiểu thư có thể chủ động hỏi vấn đề như vậy chứ? Nhưng lại mặt không đỏ tìm không đáp.

Khuôn mặt tuấn tú của Tiêu Hàn Lâm xẹt qua tia hiểu rõ, cuối cùng hần cũng lý giải đến hàm nghĩa “Theo đuổi”, nhưng mà Surong Surong thẳng thắn đặt ra câu hỏi làm cho một đại nam nhân như hần lại có ngẩn ngừ kinh ngạc.

Bạch Surong Surong này thật đúng là không hiểu rụt rè a!

Nhưng mà... Thú vị, chính là hợp ý hần!

Ánh mắt theo hoa lộ ra ý cười, Tiêu Hàn Lâm thẳng thắn “Đúng, bốn vương muốn ngươi, làm Lâm vương phi của ta”

Hần dùng là chữ mệnh lệnh “Muốn” này, mà không phải trưng cầu ý kiến của Surong Surong.

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Không Chấp Nhận Nửa Điểm Hạt Cát

Nam nhân khi nói ra lời này toát ra hơi thô cường thế, xác thực làm cho người ta tâm sinh bội phục, thiên chi kiêu tử, rồng trong biển người, khí tràng quả thật là cường đại!

Nhưng mà, thẳng nhai này cũng rất không biết xấu hổ đi.

“Lâm vương, người dựa vào cái gì chắc chắn ta sẽ gả cho người?” Sương Sương mỉm cười, trong đôi mắt đẹp ba quang điểm điểm, khuôn mặt tuyệt sắc nhỏ nhắn khuynh thế vô song.

Tiêu Hàn Lâm cười, hần nghiêng người về phía trước, rút lại khoảng cách với Sương Sương, đôi mắt hoa đào câu người thẳng tắp ngắm về phía mắt đẹp câu hồn lòng người kia “Bổn vương sẽ cho người sủng ái cao nhất, cho người trở thành nữ nhân tôn quý nhất, hạnh phúc nhất trong thiên hạ”

Nếu là đổi thành nữ tử tầm thường, nghe được tiếng tâm lũng lấy Lâm vương chính miệng nói ra lời hứa lần này, phỏng chừng đã sớm mừng rỡ không biết phương hướng, trực tiếp bỏ nhào vào trong lòng hần, rồi nói “Ta nguyện ý” đi.

Nhưng nàng là Bạch Sương Sương, mặc dù không xem tiền tài làm như rác rưởi cao thượng, nhưng mà không đến mực liền đem bản thân bán như vậy.

Như Tiêu Hàn Lâm nam nhân như vậy, quý phủ không có một nữ nhân khác, đó là heo liền biết leo cây – hoàn toàn không có khả năng, lần trước nàng còn nghe thấy gã sai vặt của Lâm vương phủ nói hai vị Trắc phi đánh nhau.

Tranh giành tình nhân, lục đục với nhau loại kiều đoạn này, nàng cũng không có hứng thú tham gia một cước.

Sương Sương kéo ra khoảng cách giữa hai người, hơi khép con người lại, khoe môi vài phần châm chọc “Vương gia, người có thể cho ta chỉ những thứ này?”

“Vậy người còn nghĩ muốn cái gì?” Tiêu Hàn Lâm kinh ngạc hỏi, điều hần hứa hẹn, chẳng lẽ còn không thể thỏa mãn nàng?

Sương Sương cũng không giả vờ thực nữ, nàng thoải mái vén hai chân, một tay cầm chén trà bằng sứ thanh hoa khéo léo ở trong tay thường thức, nàng không đáp mà hỏi lại “Vương gia, quý phủ người có bao nhiêu Trắc phi, có bao nhiêu thị thiếp?”

Tiêu Hàn Lâm ghen lời.

Sương Sương mỉm cười, khuôn mặt phong tình vạn chủng, nàng nhìn Lâm vương sắc mặt âm tình bất định, chậm rãi nói “Ta người này a, trời sinh nội tâm liền nhỏ, trong ánh mắt không chấp nhận được nửa điểm hạt cát. Cho nên, Lâm vương, nếu người muốn thú ta, như vậy, liền đem toàn bộ người hầu hạ ở quý phủ người đuổi đi” Con người nàng lấp lánh rực rỡ, mang theo một loại cương quyết thuộc về nàng “Người, có thể làm được sao?”

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 54: Một Mũi Tên Trúng Hai Đích

“Bạch Sương Sương, người đây là đang làm khó dễ bổn vương” Tiêu Hàn Lâm giữa chân mày tức giận, giọng nói và nét mặt sinh ra một tầng hàn ý.

Sương Sương nhui mày, không hề sợ hãi “Không thể nói là làm khó dễ, ta đây chỉ là ăn ngay nói thật mà thôi. Lâm vương người không thích, liền có thể chạy lấy người, cửa ngay ở bên kia, ta lại không ngăn cản người”

Tiêu Hàn Lâm khề cần môi, mày kiếm nhui lên chột mở giãn ra, trong mắt hoa đào tràn ngập nồng đậm ý cười, Sương Sương không biết hần lại nghĩ tới cái gì, giống như nhìn thấy bệnh thần kinh liếc hần một cái.

“Sương Sương, người quả thật là đặc biệt, dám dong chi tục phẫn trong quý phủ, làm sao có thể cùng so sánh với người chứ?” Hần cười nói, con người bóng loáng xuất hiện một chút mũi nhọn tối tăm “Chỉ cần người cao hứng, bổn vương trở về liền khiến cho toàn bộ các nàng ra phủ, đến lúc đó, người là có thể thanh thần ổn định mà gả cho bổn vương”

Kỳ thật, hần cố ý muốn thú Sương Sương, còn có càng sâu một tầng dự định: Tiêu Đình Hạo cự hôn, làm cho Sương Sương bị uy khuất, trong lòng Hoàng đế có thẹn với Tiên hoàng, bởi vì việc này không ít âm ỉ. Nếu mà hần có thể đứng ra, náo nhiệt cưới nàng làm Chính phi, cho nàng vinh sủng, đây không thể nghi ngờ là thay Hoàng đế giải trừ tâm bệnh. Như vậy, trong mắt hần, hần sẽ là nhi tử có phẩm hạnh so với Tiêu Đình Hạo càng xuất sắc.

Chỉ cần có thể được phụ hoàng tán thưởng, hy sinh vài cái sủng cơ Trắc phi thì có cái gì không được? Huống chi, Bạch Surong Surong không giống người thường như thế, có năng ở bên người, đảm nữ nhân ngu xuẩn chỉ biết tranh thủ tình cảm này cần bản không thể làm cho hấn hứng thú.

Một mũi tên bắn trúng hai đích, chỉ cần Bạch Surong Surong gật đầu, chuyện này coi như hoàn mỹ.

“Lâm vương người thật sự không tiếc?” Surong Surong nháy mắt mấy cái, hiển nhiên là có vẻ không tin “Nhưng mà ta nghe nói, Liễu sùng phi đã có mang con nối dòng Lâm vương, người cũng không tiếc tiền nàng đi?”

Tiêu Hàn Lâm dự kiến bên trong nhũ mào, hấn trầm tư một lát “Chờ sau khi Liễu nhi sinh hạ con, bốn vương cũng sẽ đưa nàng rồi đi”

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Tiễn Khách

“Ha ha” Surong Surong cười khẽ, nàng không trang điểm, trên đầu cũng không xuất hiện một món đồ trang sức nào, váy dài trắng thuần thanh nhã, không nhiễm một hạt bụi nhỏ, thanh lệ cao quý, như tiên tử từ trong bức tranh đi ra.

Nàng nhìn Tiêu Hàn Lâm, mỉm cười kéo con người mang theo kiều ngạo cuồng vọng “Nhưng mà làm sao bây giờ a, đời này, phu quân của ta chỉ có thể có một nữ nhân là ta, con nối dòng của hấn cũng chỉ có thể là đứa nhỏ ta sinh, nếu hấn không làm được những thứ này, như vậy thì ta làm sao có thể ủy khuất mình chứ?”

Cặp mắt hoa đào đột nhiên trở nên hung ác nham hiểm, quanh thân Tiêu Hàn Lâm xuất hiện lệ khí, hơi thở nguy hiểm kia, liền ngay cả Từ Diên không hiểu võ công ở một bên đều có thể cảm nhận được.

Lâm vương tức giận.

Từ Diên có chút lo âu nhìn Surong Surong, hy vọng nàng không cần lại chọc giận Lâm vương mới tốt.

“Surong Surong, người ngay cả một đứa nhỏ cũng không tha sao?” Tiêu Hàn Lâm cắn răng hỏi.

Hôm nay hấn tới cửa, buông cái giá Vương gia lấy lòng nàng. Cũng không nghĩ, nữ nhân này thế nhưng ngạo mạn kiều ngạo như vậy, đưa ra yêu cầu lại sắc bén như vậy. Vì nàng khiến sủng sơ Trắc phi rồi đi đã là nhượng bộ lớn nhất, nhưng nếu thật sự ngay cả con cũng không cần, vậy chỉ biết hoàn toàn ngược lại, cuối cùng rơi vào bêu danh ‘Lãnh huyết vô tình’

Bạch Surong Surong này căn bản chính là đang trêu đùa hấn!

“Đúng, không tha được” Surong Surong cười lạnh, bên môi nhếch lên trêu tức “Lâm vương, ta chính là người như vậy, cho nên, người cũng sẽ không cần tiếp tục lãng phí thời gian ở trên người ta. Mỗi ngày Từ Diên phải chuyển nhiều đồ đạc như vậy ra ngoài quảng, chính là mệt chết đi”

Từ Diên kinh sợ liếc nhìn Tiêu Hàn Lâm một cái, khuôn mặt âm trầm kia, đều có thể nặn ra nước đến đây.

Tiểu thư cũng quá lớn mật, cũng dám kiều ngạo nói chuyện cùng Lâm vương như vậy.

“Bạch Surong Surong, người cũng biết, chọc giận bốn vương là cái kết cục gì?” Trong mắt hoa đào hẹp dài thoáng hiện lên tàn khốc, gần từng tiếng, từ trong hàm răng bắn ra ngoài.

“Không biết, cũng không có hứng thú biết” Surong Surong ngạo nghễ nghênh đón, ánh mắt cũng bóng lờng kinh người “Lâm vương người, vẫn là hồi phu đi thôi, ta muốn nghỉ ngơi”

Nàng lập tức đứng lên, không nhìn trong con người Tiêu Hàn Lâm hiện lên sát ý, miễn cưỡng nói với Từ Diên “Từ Diên, tiễn khách”

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Tiêu Đình Hạo, Người Muốn Làm Gì?

Nhìn bóng lưng trắng thuần, Tiêu Hàn Lâm nắm chặt bàn tay, cái trán gân xanh run rẩy “Bạch Surong Surong, người cứ việc kiều ngạo, một ngày nào đó,

ngươi sẽ ở dưới thân bồn vương khóc cầu xin tha thứ”

Nàng càng cuồng vọng, càng có thể kích thích hẳn muốn chinh phục.

Mặt trăng ở trên đầu.

Ở Bạch phủ sinh sống nhiều ngày như vậy, đây vẫn là lần đầu tiên nàng đi ra dạo Hoa viên.

Hồ nước yên tĩnh phản chiếu trăng rằm trên trời, hoa sen đã sớm tàn, hiu quạnh trong trẻo nhưng lạnh lùng đứng ở giữa hồ nước. Gió nhẹ thổi qua, gợn sóng lăn tăn, dưới ánh trăng mặt hồ phản chiếu trong vắt.

Kẻ có tiền chính là tốt, ở trong nhà lại đào một cái hồ lớn như vậy.

Sương Sương ngồi ở trong đình, con ngươi nhìn hồ nước, một mình ngẩn người.

Mỗi ngày ở Hương Tuyết Các rất nhàm chán, trừ bỏ ăn chính là ngủ, cuộc sống bình thường như trư làm cho trong lòng nàng càng ngày càng phiền chán, tiếp tục nữa, nàng sẽ mọc meo chết mất.

Có lẽ nàng nên lập kế hoạch tốt một chút, tìm chút chuyện tình có ý nghĩa đến làm.

Nhưng, nàng biết làm cái gì đây?

Giết người...

“Bạch tiểu thư?” Giọng nam tao nhã từ tính truyền tới, Sương Sương liếc con ngươi qua, ngẩn người.

Là Tiêu Đình Hạo.

Nhìn phương hướng hắn đi qua, là từ trong phòng Bạch Vân Tịch đi ra.

Sương Sương đối với hắn không có một chút hảo cảm, nàng làm bộ như không nghe đến, tiếp tục ngồi ngắm trăng.

Nàng lạnh lùng, Tiêu Đình Hạo cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

Kỳ thật hắn cũng không biết vì sao mình sẽ tới cùng nàng chào hỏi, hôm nay hắn cùng Bạch Vân Tịch đến trong Miếu lễ tạ Thần, khi trở về trời đã tối rồi, mà Bạch Vân Tịch lại trật chân, cho nên, hắn liền tự mình ôm nàng trở về phòng. Lúc vừa mới đi qua bên hồ, nhìn thấy Bạch Sương Sương ngồi một mình ở trong đình, cũng không nghĩ nhiều, bước chân liền đi về bên này.

“Tiêu Đình Hạo, ngươi muốn làm gì?” Mắt thấy Tiêu Đình Hạo cũng vào đình, không khách khí hỏi.

“Bạch tiểu thư, còn vì chuyện lần trước mà tức giận sao?” Con ngươi tối đen của Tiêu Đình Hạo nhìn Sương Sương...

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Ta Cũng Không Từng Để Trong Lòng

“Bạch tiểu thư, còn vì chuyện lần trước mà tức giận sao?” Con ngươi tối đen của Tiêu Đình Hạo nhìn Sương Sương...

A phi, ta tức giận ngươi muội!

“Tiêu Đình Hạo, có phải hay không ngươi cảm thấy mình lớn lên rất tuần tú, có tiền lại có thể, cho nên nữ nhân khắp thiên hạ đều không phải ngươi thì không lấy chồng?” Sương Sương nhếch môi, con ngươi trong suốt lóe lên vài phần khinh bỉ “Ta nói, đừng đem mình trở thành chim không tước, ta Bạch Sương Sương đối với ngươi, chính là một chút hứng thú đều không có, chính là lại đem ngươi cho ta, bổn tiểu thư cũng chẳng mất”

Thật là, Bạch Sương Sương trước kia thích ngươi như vậy, thật đúng là mất mặt.

Bị đè nén lâu như vậy, khó có được có người đưa lên cửa để mắng, nàng ngu ngốc mới có thể buông tha cơ hội này.

Nghe thấy Sương Sương nói hào phóng ngổ ngược châm chọc như vậy, Tiêu Đình Hạo giật mình ngây ngẩn cả người, đây vẫn là lần đầu tiên có người dám nhục mạ hắn như thế. Nhưng, kỳ quái là, hắn cũng không cảm thấy tức giận, ngược lại cảm thấy... Ân, đặc biệt?

Tiêu Đình Hạo bị ý nghĩ trong đầu kinh ngạc giật mình.

“Bạch tiểu thư có thể buông là tốt rồi” Như vậy hẳn cũng không cần tiếp tục hồ thẹn, Vân Tịch lại tâm địa thiện lương như thế.

“Chắc chắc” Sương Sương bĩu môi, buồn cười nhếch miệng “Ta cũng không từng để ở trong lòng, lại ở chỗ nào nói buông chứ?”

Khuôn mặt tuấn tú của Tiêu Đình Hạo đen lại.

Lần trước gặp mặt, tuy rằng nàng kiều ngạo, cũng lạnh lùng, cũng không nói lời ác độc như vậy, người nói một câu, nàng trả lại người một câu tức chết người.

“Tiêu Đình Hạo, phiền toái người đừng ở trước mặt bốn tiểu thư giả tình thánh, giả vương tử u buồn, của người một bộ kia, đối với Bạch Vân Tịch hữu dụng, nhưng bốn tiểu thư xem ở trong mắt, chỉ biết cảm thấy bụng đau, hiểu chưa?” Sương Sương nói chuyện đủ tổn hại người.

“Phốc!~” Cách đó không xa, Nam Tường nhin không được cười ra tiếng.

Bạch tiểu thư này, thật đúng là thú vị a, dám kiều ngạo như vậy lấy Hạo vương trên đầu, một chút cảm tình cũng không lưu.

“Nam Tường, cười tốt lắm sao?” Thanh âm lạnh lùng yếu ớt bay vào lỗ tai, nụ cười trên mặt Nam Tường lập tức cứng lại rồi.

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Đồn Đãi Có Lầm

“Nam Tường, cười tốt lắm sao?” Thanh âm lạnh lùng yếu ớt bay vào lỗ tai, nụ cười trên mặt Nam Tường lập tức cứng lại rồi.

Vương gia đến đây lúc nào? Vì sao hẳn cũng không biết?

“Vương gia” Lập tức Nam Tường quỳ một gối xuống, hành lễ với Tiêu Diệc Tuyên.

Dưới ánh trăng, vóc người nam nhân cao dài, y bào màu lam không nhiễm một hạt bụi nhỏ, ánh trăng sáng tỏ chiếu vào trên người hắn, sinh ra một tầng vàng sáng mỏng lung, ngũ quan tinh xảo hoàn mỹ giống như tranh vẽ, mắt phượng đuôi mắt nhếch lên, yêu nghiệt mê người, đôi mắt đen như ngọc tràn đầy ánh sáng, tầm mắt chặt chẽ khóa trụ bóng trắng mờ hồ phía trước.

“Ân” Tiêu Diệc Tuyên thân nhiên đáp.

Nam Tường đứng dậy, trong lòng còn đang suy nghĩ vì sao Tiêu Diệc Tuyên sẽ xuất hiện ở trong này, đương nhiên cũng không phát hiện, trong con người thâm thúy của Tiêu Diệc Tuyên ẩn chứa ý cười.

Hắn tới một lúc lâu, lời Bạch Sương Sương châm chọc Tiêu Hân Lâm, hẳn đều nghe được trong lỗ tai không thiếu một chữ

Trước đây mọi người trong Kinh Thành đều nói, Bạch Sương Sương tâm nghi Hạo Vương, cự tuyệt tất cả người tới cửa cầu thân. Nhưng hôm nay xem ra, hình như là... Đồn đãi có lầm.

Mâu quang Tiêu Diệc Tuyên trầm xuống.

Khỏe môi Tiêu Đình Hạo hung hăng run rẩy, đây thật là Bạch Sương Sương sao! Nhớ lại lúc trước gặp mặt không nhiều lắm, có một lần nào nàng không phải là đồ mặt, một lời cũng không dám nói liền bỏ chạy? Sao giống như vậy giờ đối với hắn châm chọc khiêu khích?

Sương Sương liếc nhìn hắn, thấy sắc mặt hắn xanh xanh trắng trắng lại đen kịt, trong lòng kêu một cái thoải mái a.

Nam nhân không có mắt, cái này coi như là thay Bạch Sương Sương đã chết lấy lại công đạo đi.

“Đêm nay ánh trăng không sai, nếu người muốn tiếp tục ngắm trăng liền xin mời, bốn tiểu thư phải đi về ngủ mỹ dung” Sương Sương đứng dậy, tươi cười có đủ kiều ngạo.

Nhưng nàng vừa mới đi ra vài bước, cánh tay đã bị người chế trụ.

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Người Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Bốn Tiểu Thư Là Con Nhím!

“Tiêu Đình Hạo, buông tay!” Sương Sương quát lạnh, mắt đẹp dày đặc sắc bén.

Nàng theo bản năng trở tay đánh trả, Tiêu Đình Hạo trực tiếp ngăn cản nàng nắm đấm, kia mười phần lực đạo làm cho hắn kinh ngạc, nàng một nữ tử yếu đuối, làm sao có thể có sức bật mãnh mẽ như thế?

Tiêu Đình Hạo không động đậy như trước, ngay khi Sương Sương muốn sử dụng dị năng, hắn lại chột buông lỏng tay.

Dựa vào! Cảm tình hỗn đản này đem nàng làm cao su đất dẻo, thế nhưng dùng lớn khí lực như vậy!

Trong con ngươi của Sương Sương nhảy lên hỏa diễm.

“Ngươi cùng Tam hoàng huynh... Là quan hệ như thế nào?” Tiêu Đình Hạo quay lưng ra, có chút chần chừ hỏi.

Cánh tay mơ hồ truyền đến một trận đau đớn, Sương Sương giơ ngón tay về phía bóng lưng hắn “Ta cùng hắn là cái gì quan hệ, liên quan đến Tiêu Đình Hạo ngươi cái rắm! Ngươi có tư cách gì tới hỏi ta?!”

Bỗng dưng trái tim Tiêu Đình Hạo chấn động.

Đúng vậy, hắn cùng với nàng giới hạn rõ ràng, có tư cách gì hỏi như vậy chứ?

Nhưng chính là hắn không rõ, từ lần trước sau, cặp con ngươi lỏng lẻo trong suốt kia liền vẫn ở lại trong đầu hắn, nửa đêm tỉnh mộng, lại sẽ cùng cặp mắt ở trong chỗ sâu ký ức kia của hắn trùng lặp cùng một chỗ. Vừa nghe đến ngày gần đây Kinh Thành truyền ồn ào huyền ảo tin tức, trong lòng hắn liền không hiểu không thoải mái, như là tảng đá đè ép, buồn hoang sợ.

“Tam hoàng huynh, hắn không thích hợp ngươi” Thật lâu sau, hắn mới xoay người, phun ra một câu như vậy.

Lần này đến phiên Bạch Sương Sương ngốc lảng, hắn đây là ý gì, khuyên nàng rời xa Tiểu Hân Lâm?

“Chuyện của bốn tiểu thư, không cần ngươi tới làm gà mẹ” Sương Sương lườm hắn một cái, con ngươi sáng bóng tràn đầy treu tức “Ta lại không giống một số người, chỉ dài ánh mắt, không dài đầu óc”

“Ngươi...!” Cho dù Tiêu Đình Hạo chính là kiểm chế tốt, cũng bị thái độ của Sương Sương làm tặc mao “Bạch Sương Sương, ngươi nói chuyện cần phải chối tai như vậy sao?”

“Ha ha, ngươi không biết a, bốn tiểu thư là con nhím, cứ như vậy” Sương Sương cười tươi, dung mạo xinh đẹp toát ra xinh đẹp đáng yêu của tiểu nữ nhi, thiên chân rực rỡ.

Bỗng dưng Tiêu Đình Hạo giật mình

Bạn đang đọc truyện *Duệ Phi Xem Như Ngươi Lợi Hại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.